

BEACON 2026

PAST PUPILS' ASSOCIATION -

COLOMBO BRANCH

OF

VEMBADI GIRLS' HIGH SCHOOL

வேம்படிச் சாரல் 2026

மாச் 28

பிரதம அதிதி
மதிப்பிற்குரிய ருத்ராணி பாலசுப்ரமணியம்

விருது பெறுநர்கள்

திருமதி அம்சாதேவி ஸ்ரீகாந்தா
திருமதி நளினி கணேஷயோகன்
திருமதி ஜயந்தி சோமசேகரம் டி சில்வா

2026 மாச் 28, 17. 00

ஹொற்றேல் சஃபையர், வெள்ளவத்தை

School Anthem

Dare to do right, Dare to be true,
You have a work that no other can do;
Do it so bravely, so kindly, so well;
Angels will hasten the story to tell

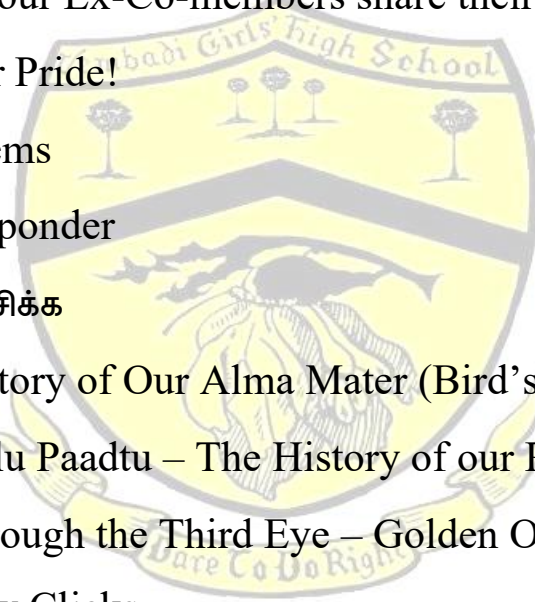
Chorus

Dare, Dare, Dare to be right,
Dare, Dare, Dare to be true,
Dare to do right,
Dare to be true,
Dare to be right, to be true.
Dare to do right, Dare to be true,
Other men's failures can never save you;
Stand by your conscience, your honour, your faith
Stand like a hero and battle till death.

Chorus

Contents

- Editorial
- Team 2024/26
- ஆதர்ஷ நாயகிகள் 2026
- Messages
- Reports
- As members from sister Associations share their experiences....
- As our Ex-Co-members share their words...
- Our Pride!
- Poems
- To ponder
- வாசிக்க
- History of Our Alma Mater (Bird's eye view)
- Villu Paattu – The History of our PPA
- Through the Third Eye – Golden Old & Refreshing
New Clicks
- Acknowledgement
- Kalloori Keetham

Editorial

PAST PUPILS' ASSOCIATION Jaffna Vembadi Girls' High School Colombo Branch - 2024/26

vembadippacolombo@gmail.com

Patron

Principal (Ex-Oficio)

President

Mrs. Ambikai Forman
(077 661 0761)
shruthiambi16@gmail.com

Vice Presidents

Mrs. Amizadevi Srikantha
Mrs. Vasuki Ajanthan
Mrs. Kamalarami Dharmarajah

Secretary

Eng. Sangeetha Kunatharshan
(077 786 1654)
sanka2279@gmail.com

Assistant Secretary

Mrs. Meera Ganeshan

Treasurer

Mrs. Subothana Arulvakeesan

Asst. Treasurer

Eng. Thanuja Gunatheepan

Committee Members

Prof. Dr. Shanthi Segarajasingham
Mrs. E. Jeyathilagarani Mahendra
Mrs. Sathyabama Somasundaram
Mrs. Vasantha Ariyasingam
Mrs. Nalini Kaneshayogan
Mrs. Mathy Raviendrarajah
Mrs. Ratha Sivakumar
Mrs. Pathmajothi Sundaresan
Mrs. Sri Sivanathan
Mrs. Sivapooranam Sriskandakumar
Mrs. Bratheepa Sivalohan
Mrs. Sugi Thevabalasingam
Dr. Sivatharshini Sairam
Mrs. Shyamala Jeyakumar
Mrs. Vimala Thiruchelvanathan
Mrs. Sumathii Pratheepan
Mrs. Srithayananthi Kenath
Mrs. Visahini Vijayarajah
Mrs. Arulmathy Balendran
Mrs. Zamshiya Kaleel

2026. 03.28

Our Association has a history of less than a decade and two years from a century and our magazine Beacon records our activities. It is a great pleasure that Beacon is getting an E version this year. This effort of ours is important in the long run and a need of the hour, as digital access can reach many people and exist ever longer.

Beacon has seen many editions, having a theme of different aspects every year. The main goal of this year's magazine is to record the experiences, feelings and honor of the old students of our 88-year-old Association and our school with a history of 188 years. The entries are a combination of depth and brief, with very interesting and constructive details. From the senior past pupil Mrs. Savithri Devi Balasubramaniam, to many other seniors and juniors - as the remarkable ladies share their experiences, the history of our Alma Mater and our Association is also recorded along with their inputs. In addition, the contribution of our sister associations and a couple of friends, who share the same ideals and have mutual respect, has further enriched this magazine.

Our heartfelt thanks to all who made this possible. Most importantly, we extend special thanks to our Executive Committee members. In particular, our heartfelt thanks to Miss Rudrani Balasubramaniam, who would officially launch Beacon 2026 at the event Vembadi Chaaral.

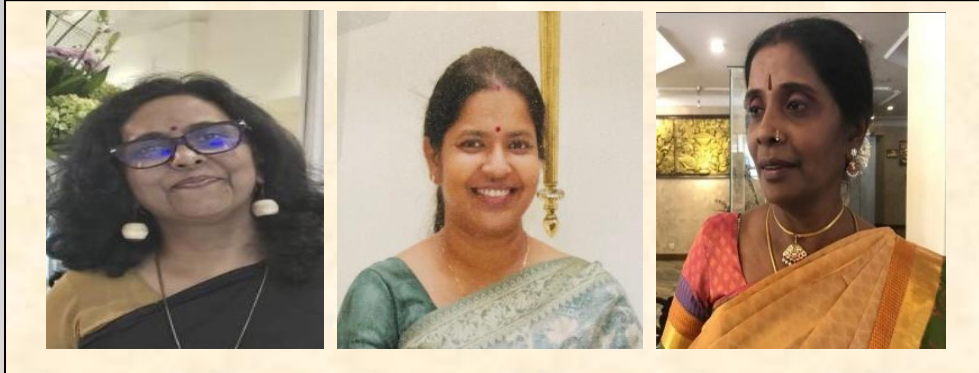
This magazine which has been shaped amidst our work, duties, and many other commitments, is shared with you all with a hope that it would be meaningful to all its readers.

The Editors

Ambikai Forman, Dr Sivatharshini Sairam, Mrs. Srithayananthi Kenath

“Dare to do Right”

Executive Committee 2024/26

ஆதர்ஷ நாயகிகள் 2026!

Our Pride and the Prestige

Mrs. Amizadevi Srikantha

Mrs. Nalini Kaneshayogan

Mrs. Jayanthi Somasekaram De Silva

**உங்கள் ஆதர்ஷத்தையும் அர்ப்பணிப்பையும் பாராட்டும் வகையில்
உங்களைக் கௌரவிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி கொள்கிறோம்!**

Messages

Message from the Vice Presidents

Mrs. Vasuki Ajanthan

Mrs. Amzadevi Srikantha

Mrs. Kamalarani Dharmarajah

We are proud to share the spirit and initiatives of our association, driven by unity, service, and commitment to our alma mater. One of our key focuses continues to be the provision of scholarships to needy students, ensuring that deserving young minds are supported in their educational journey. In keeping with our tradition of fellowship, we annually organize a joint carol service with our brother school, Central OBA, strengthening bonds and celebrating togetherness. Our members actively participate in sporting and social activities, including Sisterhood Netball with other Jaffna past pupils in Colombo, fostering friendship and healthy competition.

Community engagement remains at the heart of our work, highlighted through food sales with action stations organized by our members, as well as our Mega and Mini charity projects that aim to give back meaningfully to society.

What truly defines us is the unity of our members, working together with dedication and purpose. As we move forward, we remain guided by the noble motto of our beloved alma mater, Vembadi.

“Dare to do right.”

J/ Vembadi Girls' High School Old Girls' Association

E-Mail ID: voga.jaffna1913@gmail.com

Address: No 32, Adiyapatham Road, Jaffna.

Patron:

Mrs. Kamalarani Thurairajah

Vice Patrons:

Mrs. Naguleswary Thayanathan
Dr. Ramavidya Ramachandran
Ms. Vythehi Narendran
Mrs. Honcee Arulini Sanjeev
Mrs. Chandradevi Sockalingam

Past President:

Dr. (Mrs). Vasumathy Devanesan

President:

Mrs. Sujitha Sugunenthiran

Vice Presidents:

Mrs. Yalinee Vijayaeswaran
Mrs. Gayathiri Kokulan

Secretary:

Mrs. Thayana Santhuru

Asst. Secretary:

Dr. (Mrs). Shalini Nanthakumar

Treasurer:

Mrs. Kumuthini Pushkaran

Asst. Treasurer:

Mrs. Sujeeva Ranganathan

Advisor:

Ms. Vaishnavy Shanmuganathan

Committee Members:

Mrs. Sharmiya Ajanthan
Mrs. Ramya Paramthaman
Mrs. Thushani Shayanthan
Miss. Yuwetha
Srithathaathirreyanesan
Mrs. Srigajaththree Jeyasanthan
Mrs. Yogarajani Ramesh
Dr. (Mrs). Nishanthi Jothivel
Ms. Dharsika Satchithanantham
Miss. Arthy Ranganathan

Co-opt Members

Mrs. Sulochana Muruganesan
Mrs. Vijayaluxmi Manickasinki
Dr. (Mrs) Kalaimakal Arivuchchelvan

Internal Auditor:

Mrs. Kasthuri Beeshman

A Message from VOGA -Jaffna

Dear Alumnae of Vembadi Girls' High School who are living in Colombo,

My warm greetings to all the esteemed members of the association!

As we embark on a new chapter, I'm thrilled to share our association's endeavors with you through this magazine. Our goal is to reconnect, empower, and inspire each other and we're excited to showcase the achievements and stories of our talented alumnae. We are the children of our mother Vembadi Girls' high school and our mother has no partiality among her children so she needs unity among her children. As the children of VGHS we have to take care our mother as she needs immediate help to uphold her to face the challenges of this new cyberage. Our goal is to reconnect, empower, and inspire each other to be the leading school forever.

On behalf of our association my warmest congratulations on the launch of your magazine. Wishing you a successful launch and bright future.

Mrs. Sujitha Sugunenthiran
President
VOGA-Jaffna

VEMBADI OLD GIRLS' ASSOCIATION (UK)

✉secretary.vogauk@gmail.com

Patron:

Mrs P Perinpanayagam

Vice Patron:

Mrs G Vijayadeva

President:

Mrs S Shanmugalingam
+447703 438974

Vice Presidents:

Mrs D Idaikadar
Dr (Mrs) C Prabakaran
Mrs V Suthakaran

Secretary:

Mrs K Rakavan
+447545 971717

Asst. Secretary:

Mrs G Roshan

Treasurer:

Mrs P Mathyalakan
+447904 242568

Asst. Treasurer:

Mrs D Ahilan

Advisors:

Mrs V Balendran
Mrs V Thyagarajah

Coordinators:

Mrs M Prabakaran
Mrs S Vijayathas

Sports Coordinators:

Mrs V Balasubramaniam
Dr (Mrs) Rammanohar

Committee Members:

Mrs P Balendra
Mrs K Gnanasampanthan
Mrs S Ganesarayan
Mrs S Mathan
Mrs R Sachchithanantham
Mrs G Thavaratnem
Mrs S Thillaiampalam

Message from the President of Vembadi Old Girls' Association UK

It is with great pleasure that I send this message on behalf of the Executive Committee of the Vembadi Old Girls' Association UK, congratulating all the members of our sister association in Colombo, Sri Lanka.

We are extremely proud of your achievements and the continued dedication you show towards our beloved school.

Vembadi Girls' High School has gifted us a rich heritage and strong foundation, and we remain deeply grateful for the values and opportunities it has provided us. It is truly heartening to know that the students of Vembadi continue to excel in all areas, including education, sports, and the arts.

It is also encouraging to see past pupils across the world, as well as in Sri Lanka, demonstrating loyalty to our alma mater and contributing in many meaningful ways.

An alumni association plays an important role in bringing former students together, helping them maintain a lasting connection with the school, their classmates, friends, and well-wishers. It is vital that we continue to strengthen this bond by supporting one another and participating in important events such as this.

On behalf of all our UK Executive Committee members, I extend my very best wishes to the Colombo association for continued success in all your endeavours.

We wish you all a wonderful and memorable evening on the occasion of Vembadi Charal 2026, along with continued success and achievements in the years ahead.

Mrs Shobana Shanmugalingam

President

Vembadi Old Girls' Association UK

Dr. Sivakumari Thevathasan

President VOGA NSW
Australia

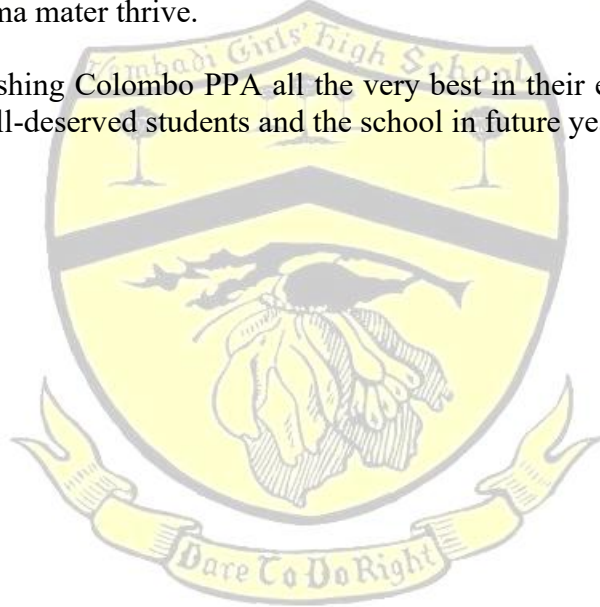
It is an honour and great pleasure to write this message on behalf of VOGA NSW to congratulate the Colombo PPA on their wonderful decision to digitalize the Beacon Magazine in 2026.

As a leading institution in Sri Lanka, Vembadi Girls' High School has been championing to produce the best students in all fields throughout the years. Even during the most difficult of times, our alma mater has never crumbled. We as Vembadians feel delighted and proud to be a part of this great place.

Each VOGA situated in different countries strive to do their best to support our school, taking immense pleasure in organizing various events to help our students.

It is a great privilege to send the warmest of wishes to Colombo PPA to continue their hard and great work in helping our alma mater thrive.

I join my members in wishing Colombo PPA all the very best in their endeavours to accomplish more projects to help the well-deserved students and the school in future years.

Memories That Still Live Within Me – Vembadi Girls’ High School

Sumathy Thurai (Uthayan)
President – VOGA Canada CA

Vembadi Girls’ High School is not just a school I attended—it is a place that lives quietly in my heart. My childhood memories of Vembadi are filled with simplicity, discipline, friendship, and a deep sense of belonging that only those who walked its corridors can truly understand.

Every morning, stepping into the school premises in our neatly pressed uniform, we were greeted by the familiar sound of the bell and the calm order of assembly. The prayers, and the words of our teachers set the tone for the day, reminding us of values such as respect, gratitude, and responsibility—values that continue to guide us even today. The classrooms were where friendships grew stronger. We shared books, exchanged smiles, whispered during lessons, and supported each other during exams. Our teachers, with their firm discipline and caring hearts, shaped us not only academically but morally. Their guidance extended beyond the syllabus, preparing us for life outside the school gates.

School life at Vembadi was not all about studies. Sports meets, cultural programmes, debates, and special school events brought colour and excitement to our days. Whether it was practicing for a performance, cheering for our house, or enjoying a simple moment with friends during interval, those experiences created memories that time cannot erase.

Looking back, I realize how much Vembadi contributed to the person I am today. The school taught us humility, resilience, leadership, and the strength of sisterhood. No matter where life has taken me, the lessons learned within those walls remain a constant source of strength. Today, as I live in Canada and serve as President of VOGA Canada, I am reminded that distance has never weakened our connection. Wherever we may be in the world, we are united by one root—Vembadi.

It is a pleasure and an honour to convey my best wishes to Colombo PPA on the occasion of the publication of Beacon 2026, on behalf of VOGA Canada. Publications such as Beacon play an important role in preserving our shared history, celebrating achievements, and strengthening the bond among past pupils across the globe. Colombo PPA’s continued commitment to unity, service, and alumni engagement is truly commendable.

VOGA Canada remains deeply connected to our alma mater and to fellow past pupils in Sri Lanka. We greatly value the strong relationship we share with Colombo PPA and look forward to continued collaboration in supporting educational, social, and community-focused initiatives that benefit our school and future generations.

I wish Beacon 2026 every success and extend my heartfelt appreciation to the editorial team and all contributors for their dedication and hard work.

Dr Vanathy Varathan

President
Vembadi Old Girls' Association – Victoria

Dear President and members of the Vembadi Old Girls' Association, Colombo.

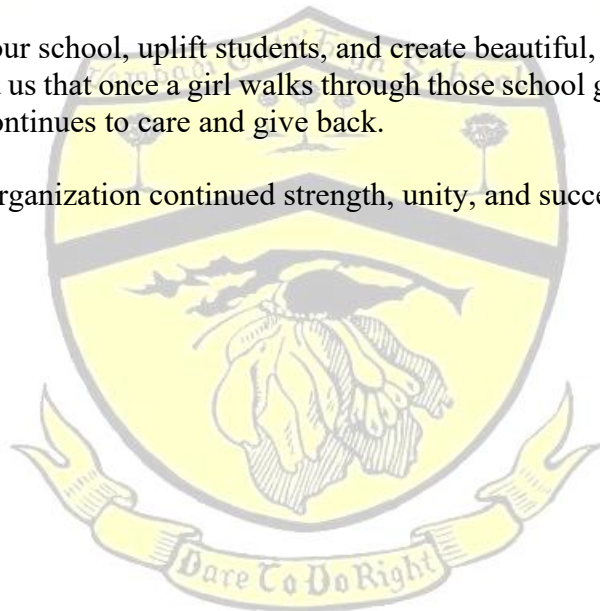
Warm greetings to you all from the Vembadi Old Girls' Association in Victoria.

With gratitude, respect, and sisterly affection, on behalf of our committee and members, I would like to extend our heartfelt appreciation for the unwavering support you continue to give our beloved school and its students. Your generous assistance in facilitating and transferring funds from VOGA VIC to support our Vembadi students is really appreciated.

What makes our connection truly special is the deep sense of sisterhood and fellowship that binds us—across countries, generations, and time zones. Your commitment reflects the very values our school instilled in us: compassion, service, and standing together as one community.

These efforts strengthen our school, uplift students, and create beautiful, lifelong bonds among old girls worldwide. You remind us that once a girl walks through those school gates, she is never alone—she is part of a family that continues to care and give back.

We sincerely wish your organization continued strength, unity, and success in all that you do.

Reports

From the President's Pen

Mrs. Ambikai Forman

Vanakkam Vembadiites!

I am beyond blessed to have led a wonderful team in the past two years that have marked many remarkable events and projects proving solidarity, with a bottom line - charity. The motto of our Alma Mater "Dare to do Right" which has been the back bone throughout all these years at The Association, stood stronger last couple of years. Our tenure commenced on the 1st of June, 2024 and we are here today, with many moments to be glad and proud of. The records I am sharing and the Reports that our Secretary and the Treasurer have penned would not have had positive results without the support of you all dear members, and especially of the dedicated and understanding Executive Committee Members.

As I glance back, I see a quite number of goals achieved and would like to share the highlights. The monthly meetings usually held on the second Saturdays at the Methodist Church Hall at Moor Road in Wellawatte witnessed constructive discussions that have led to goals to be implemented. I am pleased to share the salient points of the events that have been organized and the projects that have been carried out during our two-year tenure. We have been fortunate to have all our events filled with dedicated, distinguished and renowned past pupils of Vembadi Girls' High School – the pride of the Peninsula!

Sisterhood

The Sister Associations - Jaffna, the UK, Canada and Australia (Sydney and Victoria) - and the shared bond is remarkable. Our dwellings indeed afar, yet the bond gets stronger day by day! All because of the beautiful and mutual understanding, trust and compassion that are meaningfully and constructively reciprocated among us. Our majestic lady "Vembadi" magically unites us beyond barriers. We further fine tune it with the passion towards our Alma Mater, I should say. The recent development among The Sister Associations to work together, to share the joy and to have some common goals is something amazing. May we continue the spirit forever. I would like to bring it to your notice that we were able to help our Chess Champion, Narththavi Sivagnavel attached to our Alma Mater, to lead the team from Sri Lanka to Thailand (2024). The contribution of rupees 1.5 million donated by the OGAs from the UK and Canada is greatly appreciated. Just a text message to coordinate the process made it happen purely based upon the trust they have on our Association. My sincere thanks to both the Associations for the prompt assistance that enabled this Chess Champion to play at an International Tournament for the first time. It has improved her ranking higher.

The Reunion Day (March, 2025) organized by our Mother Body in Jaffna was excellent and added a special hue to the bond we share. I am pleased to thank all the members of The Associations for their love and respect shown towards each other. It is indeed special and the need of the hour.

Sisterhood Through Sports

With the Motto "Sisterhood Through Sports", the Friendly Netball Tournament among the Colombo Branch Old Girls' Associations of four schools from Jaffna was held on the 9th November, 2024 and the 1st of November, 2025, at the Indoor sports complex at St Joseph's College in Maradana. OGA Netball teams of Jaffna Chundikuli Girls' College, Hindu Ladies' College, Holy Family Convent and Vembadi Girls' High School were trained by the renowned Netball Queen and Retired Deputy Regional Manager of Hatton National Bank, Mrs. Jayanthi Somasekaram De Silva. Along with the Project Chair Person Mrs. Bratheepa Sivalohan, the teams showed immense stamina, dedication and love towards the game right from the training sessions that had been scheduled during weekends from 6 to 8 in the mornings. The oldest member was 65 years young in mind. The motto 'Sisterhood through Sports' was

maintained through each and every moment. The cherry on top was the Trophy our girls brought home in 2024! Kudos to the captain, Engineer Nishkala Thuvaragan and her dedicated team of players. I am pleased extend my note of appreciation to the Presidents of the Old Girls' respective Associations and the Captains of the respective teams. Their support throughout the project has to be particularly appreciated. Now we have a club on our own - "Arora"!

The events organised by the Colombo OGAs of Jaffna Holy Family Convent and Hindu Ladies' College – Christmas Carols 2024 & 2025 and the Ilavenil Vizha 2025 respectively – widened the circles and brought true merriment to the friendship. A day out to Laya Resort in 2025 is close to the heart and cherished for ever. Working as a team is always the best achievement in life!

Music for the Little Hearts

The mega project 'Music for the Little Hearts' was carried out in aid of the Little Hearts Project under Lady Ridgeway Hospital in Maradana. The Project Chairperson, Mrs. Meera Palakidnar Ganeshan, and we were proud and glad to have met the set goal of donation. The renowned musician in the Nation, Mrs Soundarie Rodrigo and her team made the musical evening a talk of the town. The immense support and contribution from the Ex-Co-members, especially Prof Shanthini Segarajasigam, Mrs. Vasuki Ajanthan, Mrs. Meera Ganeshan and Mrs. Ambikai Forman, made it even more successful. We were able to donate 3.5 million to the respective Project after meeting expenses of 1.5 million. I should say it was indeed mind blowing!

Annual Joint Christmas Service

It has been eighteen years since this annual event from our PPA and Colombo Old Boys' Association of Jaffna Central College was planned under the patronage of the seniors Mrs. Selvi Jeganathan, Mrs. Jayanthi Mahendra, Mr. Mano Devasagayamm and Mr. Rajan Everts. The 2024 & 2025 Christmas Services were held on the second Sundays of December. Our Choir master Mr. Vipulananthamoorthy and the Choristers from both The Associations showed a successful rendition rejoicing the birth of Lord Jesus Christ the Saviour. The Fellowship dinner added a special hue to the celebration followed after the service. My sincere thanks goes to the President of the Colombo Old Boys' Association of Jaffna Central College and his team at this juncture, for the smooth run of the event.

Scholarship Fund and the Recipients

We started with the report by the outgoing President Prof. Dr. Shanthi Segarajasingam stating that the scholarship recipients from Batch 2023 Abarna obtaining 2 Bs and 1 C, Joshanuka with 1A, B, C and Saranya who has secured District Rank 152 with 1 A and 2 Bs.

The students sat for the GCE A/L examination in 2024 were Mathusaji Premathas was able to secure two Credits and a Simple pass in Biology Stream and would be attempting this year too. The second student for the same year, Risiya Sathyaseelan, was able to taste the success with 3 As with a District Rank 16 and stands 1137th at the Island Level.

The Scholarship Recipients for the Exam year 2025 are Kaveena Sivanesan, Kjanthi Sriman and for the year 2026 are Shalini, Aarthiga and Kasvini. Their last term marks that I received were not that positive, yet they were very confident that they would progress and I could sense it throughout our telephone conversation that I have had with them. I am very positive that constant cognitive and mental support from us would help them achieving their goals.

The students who receive the assistance presently are Saphavi Karunakaran, Vaishnavi Niraivaasan and Mahilini who would be sitting for the Advanced Level Examination in 2027.

I would like to thank Mrs Nishkala Thuvarakan, Miss Angela Forman, Mr Easa Para and Ms Rohini Tharmalingam (Miss Saro Tharmalingam's sister) for their generous contributions (2024/25) towards the Scholarship Fund which has been maintained for almost two decades and have been constructively useful for many students at our Alma Mater.

Cuisine for Cause

This charity project was held the 6th of September, 2025, at CSI Church, Frances Road, Wellawatte. The enthusiasm shown by the members of the other Women Organizations in the Commercial Capital, Colombo, should be mentioned here, as they who made this project a humongous success. Further, the hard work and effort put in by our members in the planning and the implementation was remarkable and beyond words. As a result, as decided, The Association was able to utilize the raised fund to meet the expenses at the Joint Christmas Service 2025, to donate to Kilinochchi Special Needs Network Sri Lanka (Home for the Differently Abled) and to contribute towards the Methodist Church as a token of appreciation for being very generous and supportive in all our events held there for over the past two decades.

The bond that grows stronger

As an Association our deep bond is strengthened through each and every event and project. Especially the outings and the get togethers we get involved in bring us closer. The understanding, respect, and compassion shown is genuine and I am honestly proud to be a part of this remarkable team that makes everything possible and successful.

Vembadi Chaaral 2026

Today we have gathered here on the 28th March, celebrating our very first Vembadi Day – Vembadi Chaaral 2026 – with a few special features to make it special. Felicitating three of our remarkable ladies - Mrs. Amzadevi Srikantha, Mrs. Nalini Ganeshayogam and Mrs. Jayanthi Somasekaram De Silva -, launching the Digital Version of Beacon 2026, Presenting the Villu Paattu depicting the history and journey of our Association which has been inaugurated decades ago and a musical show by our very own past pupils Sakshina (An Architect) and Thashiha (Attached to University of Kelaniya). The event under the patronage of Miss Rudrani Balasubramaniam and led by the Project Chairperson Mrs. Vasuki Ajanthan is the cherry on top of our tenure I should say.

Before I conclude, I would like to pay a tribute to our legendary mentor Late Miss Sarojini Tharmalingam. As our Vice Patron, her words of wisdom have been top notch. The legacy she left behind is definitely to be continued.

As I conclude, I would like to confirm if you all are beaming after reading the records that I have just shared, hoping to receive positive feedbacks with satisfaction. It has been a delight to watch our successful tenure with the support from the entire fraternity of The Association. I would like to extend my sincere thanks to each and everyone who are present here for giving me prompt support without any hesitation. I have always made sure that I have constructive discussions with the Office Bearers when and where ever required. Their support along with the Executive Committee members has made my path easy to tread on. I would like to emphasize on the fact that our communication has been excellent; not only with the Ex. Co. members, but also with the General members. That is, it has always been through text messages on WhatsApp. I am pleased to state that we have raised the benchmark. Be it from the very seniors to the young members, the response would be just like that in a jiffy. Ship is cool, so the navigation is smooth for this Captain!

We do things right, don't we? So, my wonderful ladies! Let me thank all of you from the bottom of my heart for everything!! Let us continue our spirit and let our flag fly higher and higher!!!

From the Secretary's Table

Mrs. Sangeetha Kunatharshan

Stronger Together – Serving with Heart and Purpose

Highlights of Our Journey | 2024–2026

With gratitude and pride, I present a reflection on the journey of the Vembadi Girls' High School Past Pupils' Association Colombo over the past two years. Guided by our shared values and strengthened by the unwavering commitment of our members, this term has been marked by meaningful initiatives, renewed connections, and impactful service to our Vembadi fraternity and the wider community.

What follows is a record of our collective efforts - where ideas were transformed into action and aspirations into achievements. It is especially noteworthy that this committee successfully introduced three flagship initiatives that were envisioned at the very beginning of our term under the dynamic leadership of our President, Mrs. Ambikai Forman:

- ***Sisterhood Netball Tournament*** - A friendly yet spirited tournament among Colombo-based Vembadi PPAs, fostering unity and camaraderie. This event was proudly conducted and celebrated for two consecutive years, in 2024 and 2025.
- ***"Music for Little Hearts" Charity Concert*** - A mesmerizing musical extravaganza directed and presented by the acclaimed musician Mrs. Soundari David. Through this initiative, we were able to contribute generously to the Little Hearts Project of Lady Ridgeway Hospital.
- ***Vembadi Day*** - "வேம்படிச் சாரல்" - A vibrant alumni gathering that brought together past pupils and their families to reconnect, celebrate memories, and relive the cherished spirit of Vembadi.

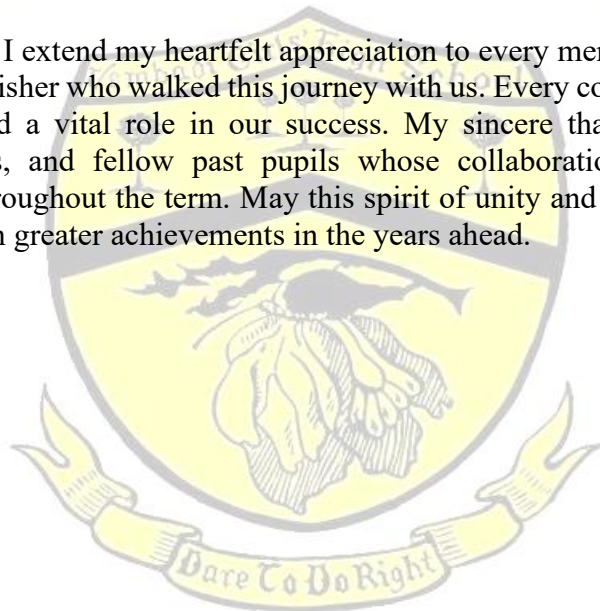
During this term, we also experienced a profound loss with the passing of our beloved Vice Patron, Ms. Sarojini Tharmalingam. She was a pillar of strength, guidance, and unwavering support to both our alma mater and the Association. Her absence is deeply felt by all of us. The PPA organized a heartfelt tribute, including a guard of honour and a prayer service, together with her family, in recognition of her invaluable contributions.

With the tireless efforts of our President and committee, we were able to arrange a sponsorship for Ms. Narthavi, a current student of our alma mater, to represent at the 18th Asian School Chess Championship 2024 held in Bangkok with the help from our sister OGAs abroad - a proud moment for our association.

In addition, several ongoing initiatives were successfully continued:

- ***Cuisine for a Cause*** - Fundraising efforts supporting the annual Joint Christmas Service fund and donations to a children's home in Kilinochchi
- ***Scholarship Program for underprivileged students*** - We are proud to share that our scholarship recipients achieved excellent results in their GCE Advanced Level examinations, and we have carefully selected and supported new students this year too.
- ***Recreational and fellowship trips for members*** - Providing opportunities for bonding, relaxation, and strengthening our PPA family spirit
- ***Annual Joint Christmas Service*** – A long-standing tradition of our Association, this carol service was conducted successfully in both 2024 and 2025, followed by a warm fellowship dinner that strengthened bonds among members.

As I conclude this report, I extend my heartfelt appreciation to every member, project chairperson, donor, volunteer, and well-wisher who walked this journey with us. Every contribution - whether time, talent, or resources - played a vital role in our success. My sincere thanks go to the Executive Committee, sub-committees, and fellow past pupils whose collaboration, trust, and dedication strengthened our mission throughout the term. May this spirit of unity and service continue to guide the Association towards even greater achievements in the years ahead.

Report from the Treasurer

Mrs. Subothana Arulvakeesan

It is my great pleasure to present the Treasurer's Report of the Colombo Branch of the Past Pupils' Association of Jaffna Vembadi Girls' High School, covering the period from March 2022 to date.

Our Association continues to remain committed to supporting deserving Advanced Level students. At present, we provide scholarships to three needy students to assist with their tuition expenses. For this purpose, we maintain a dedicated savings account at the Bank of Ceylon. The funds for this scholarship program are generated through the generous contributions of our well-wishers and various fundraising initiatives organized by our Executive Committee.

In October 2023, the Executive Committee successfully organized a Mega Sale, which generated a net profit of Rs. 848,176. From these proceeds, a donation of Rs. 25,000 was made to the Methodist Memorial Church, Moor Road, Wellawatte. The remaining balance was deposited into the scholarship fund.

Subsequently, in May 2024, we organized another fundraising event titled "Cuisine for a Cause" – Thosai Festival, which raised Rs. 86,960. From this amount, Rs. 50,000 was donated to Vaazhvaham, a home for the visually impaired in Jaffna, while the balance was once again credited to the scholarship fund.

In February 2025, our Association organized "Music for the Hearts", a musical event featuring the acclaimed musician Ms. Saundarie David Rodrigo. This project was a great success, generating a net profit of Rs. 3,552,945, which was donated to the Little Hearts Project of Lady Ridgeway Hospital.

Most recently, in August 2025, we conducted another Mega Sale – Thosai Station, which resulted in a net profit of Rs. 240,140. From this amount:

- Rs. 100,000 was donated to the Kilinochchi Special Needs Network, Sri Lanka
- Rs. 25,000 was allocated to the Methodist Memorial Church, Moor Road
- Rs. 25,000 was contributed towards the Joint Carol Service conducted together with our brother school, Central College

The remaining balance was retained for scholarship purposes.

In conclusion, I would like to extend my sincere thanks to all our members, well-wishers, donors, and the Executive Committee for their unwavering support, cooperation and commitment. Your continued generosity and dedication have enabled the association to make a meaningful impact in the lives of students by helping their educational advancement and uphold its commitment to service the wider community.

Thank you.

Reports from the Event/Project Chairpersons

The Annual Joint Christmas Service

Mrs. Mathi Raviendrarajah

Mrs. Vasantha Ariyasingam

Vembadi Past Pupils' Association, Colombo Branch and Jaffna Central College Old Boys' Association, Colombo Branch

The Annual Joint Carol Service of the Vembadi Past Pupils' Association, Colombo Branch and the Jaffna Central College Old Boys' Association, Colombo Branch has become a cherished and enduring tradition, marked by fellowship, devotion, and musical harmony.

Origin and Inception

The Colombo Branches of the Vembadi Past Pupils' Association and the Jaffna Central College Old Boys' Association jointly, on 9th December 2007, inaugurated what has now become a very special annual Carol Service. From its inception, the service symbolizes unity, shared faith, and close cooperation between the two associations.

Formation of the Joint Choir

Choir members were drawn from both associations, bringing together voices, talents, and friendships. The pioneering female members of the joint choir included Mrs. Selvi Jeganathan, Mrs. Jayanthi Mahendra, Late Mrs. Mano Kumarasingam, Mrs. Shanthi Puvanendra, Mrs. Shanthi Danial, Late Mrs. Saro Govindarajah, Mrs. Rajani Kantharathnam, Mrs. Premini Ariyaratnam, Mrs. Amiza Srikantha, Mrs. Manohari Chellappa, Late Mrs. Suganthi Edward, Mrs. Arasasoundary Rajaratnam, and Mrs. Arasanayaki Cooke.

The first male members of the joint choir were Late Rev. Karunaraj, Mr. Luxman Ganapragasam, Late Mr. William Ariyarasa, Mr. Mano Devasagayam and Mr. Rajan Evarts.

Musical Direction and Training

The renowned trainer Mr. Vipulananda Moorthy was approached to lead and train the joint choir. Although initially reluctant, given that many choir members were around fifty years of age, his deep love for music and extensive experience in training choirs eventually persuaded him to accept the role.

Choir practices commenced every Sunday at 6.00 p.m. at the Methodist Memorial Church. Mr. Vipulananda Moorthy was highly impressed by the discipline and dedication of the members. All choristers arrived punctually, rehearsed with commitment, and sang with voices that were often described as truly angelic. He continued to train the choir with joy and pride for past eighteen years.

Institutional Support

At the time, Rev. Sathy Thambirajah, who was also from Jaffna Central College, served as the Priest-in-Charge of the Methodist Memorial Church. He officially allocated the second Sunday evening of December each year for the Joint Carol Service and duly recorded this arrangement in the Leaders' Meeting minutes. To this day, the second Sunday of December remains reserved for this service.

Fellowship and Tradition

In this manner, the Annual Joint Carol Service was firmly established. Over time, the choir evolved into a close-knit family. Practices often concluded with fellowship dinners, and following the Carol Service, all members of both associations gathered for a fellowship dinner at the church hall. This tradition of sharing and togetherness continues to this day.

Thanksgiving and Appreciation

We thank Almighty God for His guidance and blessings in successfully carrying out this meaningful service year after year. The excellent cooperation, commitment, and collective effort of all members have ensured the continued success and spiritual significance of the Joint Christmas Carol Service.

Friendly Netball Tournament

Mrs. Bratheepa Sivalohan

I am pleased to share a few words about the above titled Project for which I was the Chairperson. Wheels began to role on the 3rd of August, 2024 - The first meeting itself made everything possible. It was held with the Presidents of the OGAs of Chundikuli Girls' College, Holy Family Convent, Hindu Ladies' College, Uduvil Girls' College and Vembadi Girls' High School and the Head Coach Jayanthi Somasekaram De Silva at the residence of Ms Abirami Kailsapillai who was the President of Jaffna Hindu Ladies' College OGA to draw the Blue Print. The event name "Friendship Through Sports" enhanced the enthusiasm shown by the Presidents and the Head Coach. The hard work by the players was truly beyond words of appreciation.

It was quite a success to hold the practice sessions till the end of the Project with the support of the team members and the Head Coach. I was speechless at some points to see the remarkable contribution from all the OGAs from the Presidents to the Ex. Co. members cheering up the practice sessions, especially during the adverse weather in Colombo.

As it has been planned as an annual event, we have had two Tournaments. Both were held the Indoor Sports Complex at St Joseph's College, Maradana. The first one in the year 2024 for which the Chief Guest was Mrs Abirami Kailasapillai and Late Miss Saro Tharmalingam graced the event as the Guest of Honour. Our PPA Netball Team emerged Champions for the year 2024 under the Captaincy of Mrs Nishkala Thuvarakan.

We had the privilege of having Mrs. Jayanthi Somasekaram De Silva as the Chief Guest for the year 2025. It was a friendly show this time where the OGA teams had the friendly matches – Holy family Convent, Hindu Ladies' College and Vembadi Girls' High School and four schools in Colombo played the exhibition matches – Asian Grammar School, Gateway College International, Ramanathan Hindu Ladies College and Saiva Mangiayar Vidyalayam. The gateway College International and the OGA team of Hindu Ladies' College excelled throughout the tournament.

From hoisting the flags to the awarding, it was flawless I should say. I extend my sincere thanks to each and every one of our PPA for helping me throughout the Project and made it a meaningful success. My special thanks go to Veerakesari and Shakthi TV for print and visual Media sponsorship.

"Dare to do Right"

Music for the Little Hearts

Mrs. Meera Ganeshan

I am pleased to submit the Project Report for "Music for the Little Hearts" in my capacity as the Chairperson of this Project.

"Music for the Little Hearts" was a Project ideated by the president of the Vembadi Girls High School Past Pupil Association, Colombo Branch ("VGHS PPA Colombo"), Mrs. Ambikai Forman, and implemented by the VGHS PPA Colombo. A brief description and overview of the Project is provided below:

Project Description: A musical show with the renowned pianist Ms. Saundari David Rodrigo, to raise funds to assist the cardiac and critical care complex at the Lady Ridgeway Children's Hospital in Colombo in collaboration with the Little Hearts Charity Programme, guided by Dr. Dumintha Samarasinghe, President of the College of Paediatricians.

The musical show was held on 28 February 2025 at the Bishops' College Auditorium, with Rotarian Sushena Ranatunga, Director Creative Software, honouring the event as the Chief Guest and Dr. Dumintha Samarasinghe, President's Counsel Kanaganayagam Kanag-Isvaran and Professor Shalini Sriranganathan as the Guests of Honour.

Ms. Saundari David Rodrigo and her team generously accepted the request to perform at this show, and they showcased a brilliant performance, captivating the entire audience. A special mention must be made that Ms. Rodrigo did not accept any payment for her performance.

Sponsors: The initial sponsor was Prof. Balagopi, main sponsors for the event were Tokyo Cement and Thevi Jewellers, VGHS 83 batch. Shakthi TV and Veerakesari were the media partners. A special thank you must be extended to Dr. R. Ajanthan for assisting with the sponsors for this event. A note of appreciation at this juncture has to be extended to Prof. Shanthi Segarajasingam, Mrs. Vasuki Ajanthan and Mrs. Ambikai Forman for bringing in sponsors.

Funds Raised: Whilst our initial target was to raise LKR1.5 million, we exceeded our target in collecting approximately LKR 5 million, with approximately LKR1.5 million expended for the expenses relating to the event, thereby raising a total of LKR 3,552, 945 to assist the cardiac and critical care complex at the Lady Ridgeway Children's Hospital in Colombo. More details on the project funding are set out in the Treasurer's report. We handed over the cheque amounting to LKR3,552,945 to Dr. Dumintha Samarasinghe on 17 March 2025.

A special mention and thank you to Ms. Saundari David Rodrigo and her team, all the sponsors and the President, Secretary, Treasurer and all members of the VGHS PPA Colombo for helping and contributing in every way to make this event a success.

Thank you.

Cuisine for a Cause 2025

Mrs. Amizadevi Srikantha

I would like to share the report of Cuisine for a Cause 2025 which has become an important project in the long-term activities of our Association. It is indeed important for our Association to engage in social investment; that is by investing the fund raised through such projects is to reach the needy in the society.

This project, which took place on September 6th last year, was carried out at the CSI church hall located on Francis Street, Wellawatte. The project was primarily carried out for the special needs children's home located in Kilinochchi. I am very happy to see that this food festival, which was scheduled in the evening, turned into a grand festival and a day where everyone worked together - those who made, those who served, those who came and those who ate.

Our Executive Committee members prepared delicious food such as various types of dosa, vada, puri, snacks and kesari. The specialty was that they prepared on live food stations. The entire investment for this was provided by the Executive Committee members, and the generous donations of all those who participated resulted in a profit of close to two lakhs. Of this, one lakh was donated to a specific home, which made everyone in the Association very satisfied. Our activities and projects have always been centered around our Alma mater and our community. In that sense, this project was also very successful and marked another milestone in our journey.

At this juncture, I would like to express my gratitude to everyone who helped with this project. Special thanks go to our Executive Committee. Such activities should always remain a part of our Association, and our journey should continue with the community.

**As Members from Sister Associations Share
Their Experiences.....**

Mrs. Savitri Devi Balasubramaniam nee Kanaganayagam
VOGA – Sydney

I am happy to contribute an article to the "Beacon 2026" which, I understand, is being produced by Vembadi Old Girls' Association, in Colombo.

I had the privilege of studying under three Principals - Miss Scowcroft, Miss Barber and Miss Mabel Thambiah. I was also on the teaching staff under Miss Mabel Thambiah and Miss Paramasany Arumugam.

Vembadi was my second "home" from Kindergarten to Year 12. I still remember my first day at school - I was five years old and my father held my hand and walked me to School from our home in First Cross Street. My first teacher was Miss Silva, and to a five-year-old she seemed to have a kind face.

I loved going to school mostly because of the encouragement given to us by our teachers. I must mention one teacher Miss Malar Chinnaiah, in The Lower School who kindled and nurtured my passion for reading when I was very young. She introduced me to the English Classics and would even lend her own books for me to read. When I was in Year 7, Miss Scowcroft retired and there was a grand farewell for her. She was succeeded by Miss Barker. When I was in Year 10 (1949), I was the Head Prefect as well as the Lythe House Captain. That was the year Miss Barker retired and Miss Mabel Thambiah became Principal.

After completing The Senior School Certificate at the end of that year, I was planning to join Jaffna College as there was no HSC stream at that time at Vembadi. However, Miss Thambiah had other ideas! She announced that she was starting HSC Arts classes at Vembadi and refused to let me go. She insisted to me and my parents that I must be part of the first HSC. We loved and respected her so much, that I complied.

Around ten of us sat the HSC exam late 1951 and I was lucky enough to be the first girl to gain entrance from Vembadi to The University of Peradeniya. Miss Thambiah was beyond thrilled and promised teaching Job after graduation. She was particularly excited because we had beaten Chundikuli Girls' College!

Since I was the only girl from Vembadi, it was with trepidation that I entered the "Halls of Learning" at Peradeniya. I did not know a single soul there and it was a cultural and emotional shock living in a Hostel after spending a very sheltered life in Jaffna. The freedom I encountered was confronting at first, but I learnt to adapt. I even made friends with many of the students and learnt a smattering of Sinhalese. By the end of the second year, I was confident enough to stand for election to the Committee that supervised our Hostel - The Hilda Obeyasekera Hall. I won and became the Secretary to The Committee.

After my final exams at Peradeniya, I wrote to Miss Thambiah. She wrote back to say that she had not forgotten her promise and promptly sent me the letter of appointment. And that is how my teaching career of nearly 30 years began. Of These 30 years, 10 years were at Vembadi, few years in London and 15 years in Sydney.

While in London I completed a Postgraduate Diploma in Teaching at The University of London. This proved useful when applying for jobs in Sydney. I was fortunate to get a teaching job at a TAFE College where I taught only Modern History at the HSC Level to adult students.

In the 1970s The Australian government established what is now called the Special Broadcasting Service to cater to the multicultural communities here. At first There were only radio programmes and I became the first radio broadcaster in Tamil in Sydney. My programme aired fortnightly and I did this till 1992, These broadcasts were a mix of news, music, interviews drama by local children or adults.

The debt I owe to late Miss Mabel Thambiah and Vembadi is immeasurable. That is why; after migrating to Sydney, other old girls and I made a huge effort to launch The Old Girls' Association here. I am happy to say that the Association is now over 30 years old and going from strength to strength. It has made significant contributions towards the welfare of the school. So do our sister Associations.

My sincere best wishes to the OGA in Colombo and to The Editors of Beacon 2026!

My days at Vembadi

Mrs. Sivambihai Ponnambalam nee Sathasivam

It gives me great pleasure to recall the wonderful days I spent at Vembadi' - my Alma Mater. I joined Vembadi as a student in 1952 when my parents returned to Sri Lanka from Malaysia.

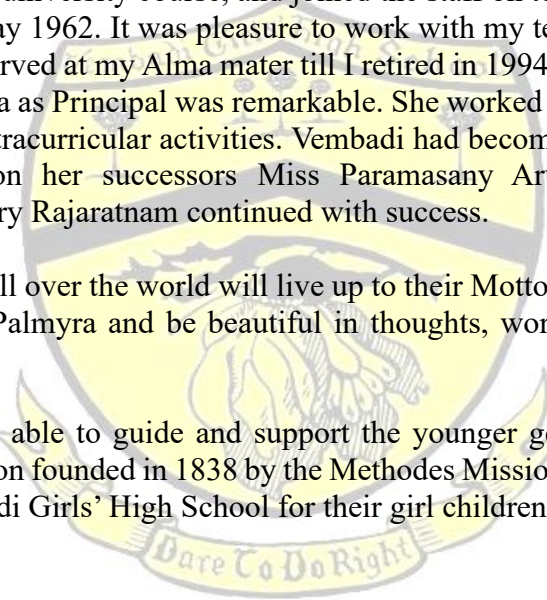
Though the medium of instruction was English we had Tamil Language as compulsory subject. I had to start with my basic knowledge of Tamil and I owe a lot to my teachers who guided me. Mrs. L. Emerson, Mrs. C. K. Paramanthan, Miss R. Samuel, Miss Ambalam and Miss Devi Kanaganagagam are specially to be mentioned. They gave me and the confidence to do well in my subjects and to participate in Elocution contests. Vembadi gave me the privilege of being the Head Prefect as well.

Though I was defiant to offer Tamil as a subject for my HSC, Miss Thambia insisted that I should offer Tamil, because of the change of medium of instruction. As directed, I did and obtained direct admission to the Faculty of Arts at University of Preradeniya. My long vacations were spent at Vembadi helping as a substitute teacher.

In 1961 I returned after my university course, and joined the staff on temporary basis till I was confirmed permanent in May 1962. It was pleasure to work with my teachers as a colleague. They were great to accept equal. I served at my Alma mater till I retired in 1994 - as a Teacher and a Deputy Principal. Miss Mabel Thambia as Principal was remarkable. She worked hard to uplift Vembadi in all fields, education as well as extracurricular activities. Vembadi had become The Best School for Girls in Jaffna. On this foundation her successors Miss Paramasany Arumugam, Mrs. Ariyamalar Rajaratham and Miss Rajeswary Rajaratnam continued with success.

I do hope the Vembadians all over the world will live up to their Motto and Logo. Dare to do Right and be of multi-use like the Palmyra and be beautiful in thoughts, words and deeds like the swift butterfly.

We the old girls should be able to guide and support the younger generation to live up to then traditions of this great Institution founded in 1838 by the Methodes Mission. Jaffna parents owe a great deal to be blessed with Vembadi Girls' High School for their girl children!

Roots and Reminiscence

Jeyajothy Gurupatham (nee Paramsothy)

I am Mrs. Jeyajothy Gurupatham (nee Paramsothy). I take pride in saying that I was a student as well as a Mathematics Teacher at Vembadi Girls' High School Jaffna. This means I spent nearly a quarter century rooted in that same soil. People of my generation know me as Jeyajothy, while my students know me as Ms. Paramsothy.

Before I tell you about myself, I would like to say a few words about my ancestors and share some nostalgic memories of what I have known about Vembadi Girls' High School. Both my grandmothers were also Vembadians, possibly in the 1910s, although I am not certain of the exact years they attended. One of them is Rasamuthu Sinnathambiahpillai (photo attached). The other one is Nagaratnam Eliathamby, for whom I do not have a photograph. Secondly, my mother, Selvaratnam Paramsothy (nee Sinnathambiahpillai), studied at Vembadi during the period of Ms. Scowcroft and Ms. Barker. Her friends and classmates told me that when the teacher asked for volunteers to act a few scenes from King Solomon's Mine, my mother's hand was the first to go up and she played the role of "Fauletta". From that time onward, she became known to many by her nickname, Fauletta.

While acting a scene from Treasure Island, she played the role of a chief pirate. Her face was smeared with black paint, and wide rings hung from her ears. With her head covered with a handkerchief, she swayed among the other pirates, shouting "Fifteen men on the dead man's chest - Yo! Ho! Ho! And a bottle of Rum! Drink and the devil had done for the rest - Yo! Ho! Ho! And a bottle of rum!". With a bottle of rum raised high in her hand, she led the group, wearing a black-painted cloak draped over her body like a true pirate captain. Even after her late 80's she recites these lines with full spirit. In the play The Keys of Heaven, many gifts were promised to the lady who would agree to marry the man. The first offer was for 7 horses. To represent this, my mother galloped up and down the stage with the other six horses, all of them holding tightly on each other's shoulders. The audience thoroughly enjoyed the horse's scene, and by the end, it seemed she must have accepted his proposal.

Considering the early 1930's, it took great courage to perform in such a bold way. Even today, I think about my mother's bravery and her sportive mind, and I deeply admire her performances.

She was a First-Class Girl Guide, a skilled violinist, a talented needlewoman, and skilled in art and handicrafts. When Lady Baden-Powell, who was the founder of the Girl Guide movement, visited from U.K., she shook hands with my mother - a great honour at that time. I would like to add that Lady Baden Powell also shook hands with me when I was a Brownie around 1957. Later, in the 1960s, I proudly became a First-Class Girl Guide myself. Achieving First Class status is not easy, and it remains a source of great pride for me.

My mother had six children; Ratnajothy, Padmajothy, Jeyajothy, Rudrajothy, Gunajothy and Premajothy. We all studied at Vembadi from LKG through Advanced Level except the last two who attended Vembadi until Grade 5, as they are boys.

My siblings actively participated in many school activities, such as serving as prefects, taking part in Girl Guides, dramas, debates and more. I have attached several photographs, including a family photo as we are all Vembadians - except for my father who was at Jaffna Central College and St. Patricks' College.

I still remember most of my teachers and principals.

Ms. Thomas, our long-term Vice Principal: She always encouraged us to speak in English. In class, if we speak in Tamil, we had to pay a fine of 5 cents. In a teacher's drama, she said that "on her way to Sri Lanka, she had a fall in the Black Sea, and that is why she is so dark." When I passed the Grade 8 NPTA exams with distinctions, she proudly let me use her phone (one of the 3 phones available) to call my dad and tell him that I had passed the exam with "flying colours". I had learned that phrase from her and I still remember it fondly.

Miss Thabiah, our long-term Principal: She always came to school with her pet "Peter" who would lead her. As soon as we saw Peter, we knew that Ms. Thambiah was on her way. I still remember her announcing at an assembly that our school had been promoted as one of the "7 Supra Grade Schools" in Sri Lanka. We all felt so proud to be students of a Supra Grade school at Vembadi.

When Miss. Arumugam took over as our very first Hindu principal for a mission school, the first thing she did at the religious assembly was to make us pray using both our hands together. Although we did this at home, we never felt like doing that at school, and no one had ever required us to do. We were always careful about everything we did because of her strictness. It was only when I became a teacher that I realized she was also a nice person. Later came Mrs. Rajaratnam, who reminded me of Madam Indra Ghandhi, and then Ms. Rajratnam, who was my science teacher when I was a student.

Some of the other teachers I cannot forget are Ms. Vadivelu, Ms. Veerakathipillai, Mrs. Paramanathan. Mrs. Emerson, Mrs. Paramanathan, Mrs. Ponnambalam and Mrs. Rajasenan.

I started my teaching career in 1972 in Mannar district and then came to teach at Vembadi in 1979. During my time at Vembadi as a teacher, I have participated in many school activities. I was a member of the Sports Committee, Captain of the 3rd Jaffna Girl Guide Company, participated in staff concerts for fundraising, served as Secretary of the Old Girl's Association and organized several camping events at different schools.

As a member of the Sports Committee and PT Squads, I, along with Mrs. Sivakumari Chanrakumar (nee Anandanadarajah), assisted Miss Tharmalingam with sports and games in many ways – purchasing trophies and prizes, buying materials for the PT squad, stitching and getting them ready, accompanying students to competitions and so on. Of course, it goes without saying that Miss Tharmalingam is the main pillar of Vembadi's sports and games program.

Being the Secretary of the Old Girls' association, I was deeply involved in organizing many events for the 150th Anniversary (Sesquicentennial) Celebrations in 1988, with the support of other staff, Mrs. Rajaratnam (President of the OGA) and our principal. I thoroughly enjoyed my life at Vembadi, and this milestone celebration was truly memorable I would like to share a few words about the Sesquicentennial Celebrations. I don't need to mention the difficulties in the north at that time, yet despite the challenges, we did our best to make it a remarkable event. The celebration spanned four days:

1st Day: We laid a foundation, which I believe was not continued due to the situation in Jaffna.

2nd Day: We had a "Yaaham" at Mrs. Rajaratnam's hall at Vembadi.

3rd Day: The celebration involved the whole school, with flag hoisting and the presentation of badges. Each student and staff member received a badge in the shape of our Vembadi Crest. I still have that badge with me.

4th Day: This day was dedicated to the school, Old Girls' of Vembadi, parents and invitees. Religious dignitaries and education officers attended as well. We had so many activities like music, dramas, dances etc. My mother also participated in the events on this day. Flag hoisting was done by

Miss Vadivelu. One of the highlights was the grand 150th Anniversary cake, which was made in the shape of a Vembadi Crest with all intricate details. The day ended with a lunch for all attendees. Please enjoy the photos attached of this event.

At this point I like to mention that my mother also participated in Vembadi's 100th (Centenary) Celebrations as a student, at the 125th Celebrations as a parent, at the 150th Celebration and as the mother of a teacher. She even sent a blessing letter for the 175th Anniversary Celebrations. She was the oldest old girl and a truly dedicated Vembadian then. Although she had hoped to attend the 175th Celebration from Canada, she was too frail to travel at that time.

I, however, was fortunate to participate in the 175th Anniversary Celebrations on both days with my husband. Over the years, I took part in Vembadi's milestone events in different roles: as a student for the 125th Anniversary, as a teacher and Secretary of the OGA for the 150th Anniversary and as an old girl for the 175th Anniversary Celebrations.

Besides my teaching Math, I thoroughly enjoyed my life at Vembadi. The students worked hard not only in Math, but in all subjects, and they were always sincere and respectful toward the school and teachers. I especially enjoyed Girl Guide meetings and camping trips with my students – they remain like my children even today. It was truly a blessing to teach at Vembadi Girls' High School. I am also proud to say that nearly 40-45 % of our students earned distinctions in Math in the 1980s – a significant achievement for that time. Today, I know the results are even higher, reaching 100%.

I still remember both the wonderful time and the difficult times. Due to the civil war, we often had to run home from school through unfamiliar lanes, take shelter in strangers' homes and lie down on floors to stay safe. These experiences occurred whenever the army passed by, shells landed on school grounds or bombers flew overhead. When we finally had a brief period of peace, we decided to hold the sports meet at the Central College grounds again after several years. My mother attended and sat in the front row, enjoying the event. During the prize-giving ceremony, we heard that some kind of attack was imminent, and we were asked to rush home. What a day, right? I immediately sent my mom home by car, while my sincere Girl Guides and some other students helped the teachers return everything to Trimmer Hall and to the school. After sending the students home, we left as well. It was a nightmare to manage everything so quickly. I believe that was my last day at Vembadi Girls' High School, as the nighttime brought bombings and shelling that continued for months, prompting me to leave for Canada.

I arrived in Canada in September 1990 and began teaching Calculus. Eventually, I became a permanent teacher here. Now retired, I still continue to teach as long as I am able, as the profession allows.

When I visited Sri Lanka, I participated in the 175th Anniversary Celebrations and made a donation to Vembadi, which was given to OGA. My husband and I visited Vembadi several times. My husband donated the following books that he had written: மறுபிறப்பு பற்றிய ஆச்சர்யமான தகவல்கள், போதிதர்மர் பற்றிய அற்புதமான விஷயங்கள் தந்திரா கூறும் உடல் உன்னத வாழ்வியல் இரகசியங்கள் வியத்தகு புராதன விஞ்ஞானிகள் மாயன்கள் நாகர்கள். மனமே மகிழ்ந்திரு குழந்தைகளை வளர்க்காதீர்கள். வளரவிடுங்கள்; to the Vembadi library. I believe they had a positive influence on students and staff. The philosophy, psychology and history written in those books are very special and some of these books have even won awards from the Tamil Nadu and Sri Lankan gov't.

Although teaching in Canada provides a different kind of experience, nothing compares to teaching in Sri Lanka and especially at Vembadi Girls' High School.

A Beacon of Sisterhood from the UK...

Mrs. Geetha Vijayadeva
VOGA UK

I am honoured to send best wishes on behalf of VOGA UK. As I write this, memories flood back to when I joined Vembadi as a child. From the moment I met the school principal, the late Miss Mable Thambiah, her warm smile gave me the confidence and reassurance that I would fit in. Most of the teachers were supportive and helped me settle down.

During my time at school, my path crossed with the late Ms. Rasamani Thomas, the late Miss Grace Vadivelu, the late Ms. Selvaranee Rasiyah, the late Mrs. Pathma Duraisingam, and the late Miss Saro Tharmalingam.

I am grateful for the qualities I learned from them - humility, strength, and honesty - and for being encouraged to carry myself with my head held high. Our school gave me the opportunity to recognize and work on both my strengths and weaknesses. Over the years, these experiences have shaped who I am today, and my appreciation for Vembadi has only grown stronger.

VOGA UK was founded in 1984 by the late Miss Mable Thambiah and Mrs. Pathma Thiruchelvam née Duraisingam to keep links alive. Since then, it has grown strong thanks to our past and current dedicated Executive Committee members. We raise funds for Vembadi's needs, mainly helping students to thrive.

We organize Valentine's Night year after year, mainly to unite our past pupils as well as to raise funds. Our events are well attended and very much enjoyed by both young and old. It is heartwarming to see the enthusiasm of our old girls in supporting our Alma Mater in every possible way. This can continue to function as effectively and efficiently as it always has.

We would like to maintain close ties with other sister associations. It is admirable that our old girls get the opportunity to meet at least once a year to reminisce about the good old days at Vembadi.

"Dare to do right"

Bonds That Last a Lifetime

Mrs. Nivadita Ramanan

(nee Amarasingam)

VOGA Canada Past President (2022-2023)

From Playground Games to Global Reunions – Friendships That Travel Across Time and Distance “Some friendships start before we can even tie our shoelaces, yet last a lifetime.”

I still remember the thrill of visiting the Central College grounds for PT and sports practice —sprinting across the field with friends, playing endless games of tag, and cheering each other on during races and exercises. Those mornings were filled with laughter, playful mischief, and friendly competition. Back in the classroom, we proudly displayed our crayon masterpieces, whispered secrets in the back row, and sometimes tried (unsuccessfully!) to sneak an extra cookie during tiffin. Storytime transported us to magical worlds, while recess was an adventure of hopscotch, skipping ropes, and imaginative games that seemed to stretch for hours. At the time, it was all just fun and games; little did we know that these shared moments were laying the foundation for friendships that would last a lifetime.

As life took us to different cities, careers, and responsibilities, these childhood friends often drifted apart. Yet, the laughter, trust, and camaraderie of our early school days never faded. Even decades later, reconnecting with them brings back the same warmth and joy—the sound of a shared giggle, a remembered prank, or a whispered secret from the playground or classroom. Our Sister Old Girls Association, which links alumni across the globe, has made these bonds even stronger.

From Canada to U.S., Europe, Australia to the United Kingdom, school friends are reunited through global reunions, social media, and collaborative projects. These gatherings allow friendships to deepen in ways that distance cannot diminish, and the association also gives us the chance to make new friends across generations—connecting with both younger and older alumni, sharing experiences, guidance, and memories. Modern technology makes it effortless to turn distant memories into lively conversations, full of laughter, stories, and nostalgia for playground games, classroom mischief, PT practice races, and little adventures we once shared.

Reconnecting with kindergarten friends isn't just nostalgia—it's a celebration of the relationships that shaped who we are. These friendships endure, no matter where life takes us, and remind us that some bonds truly last a lifetime.

Here's to playground laughter, shared tiffin, classroom pranks, art projects, story time adventures, PT races, global reunions, and friendships across generations—they are more than memories; they are treasures we carry forever.

As our PPA Members Share Their Words.....

My School Lifted Me Up—Often Without Me Realizing It

Mrs. Jayanathi Mahendra

I joined Vembadi Girls' High School, Jaffna, in Grade 2 — a large and vibrant institution filled with many students, new faces, and an entirely new atmosphere. It was a significant transition for a young child, and one that would quietly shape the course of my life.

I began my early education in Lower Kindergarten at a school where my mother served as the Head of School. My Lower Kindergarten teacher, Mrs. Williams, was a kind and affectionate educator who nurtured me with great care. However, after completing Grade 1, I found myself unsettled, and thus, in Grade 2, I entered Vembadi Girls' High School. My class teacher, Miss Sophie Sinnathamby, was a loving and motherly figure who showed equal kindness to all her students. Under her guidance, I felt welcomed and valued.

During my primary years, I was fortunate to be taught by dedicated and efficient teachers such as Miss Thomas, Miss Eliyezer, Miss Vadivelu, and Miss Ratnam, whose commitment laid a strong academic foundation for my future. When I reached Grade 7, I became actively involved in athletics. As a member of Scowcroft House, I was encouraged by my house seniors to participate in physical training squads, the netball team, and athletic events such as high jump, long jump, and track races. I achieved placements in most of these events and developed a special passion for high jump. I was selected to represent my school at the inter-school athletics meet, where I won first place in the Northern Province.

My physical training teachers, Miss Rasanayagam and Miss Dharmalingam, encouraged and supported me immensely in all my sporting pursuits. I was a proud member of the P.T. Squad and played for both the junior and senior school netball teams. This exposure and training instilled in me a deep sense of self-confidence and discipline. Academically and culturally, I was equally encouraged. Mrs. Rajasenan, my Tamil teacher, motivated me to participate in oratorical competitions, where I was honoured to place first. These experiences helped me find my voice and believe in my abilities.

Today, as a retired Grade 1 Principal, I reflect with gratitude on the many opportunities I was given. Throughout my career, I encouraged my students to participate in co-curricular activities, just as I had been encouraged. Many of them excelled in athletics, won accolades, and discovered their own potential. The wisdom and strength I drew from Vembadi Girls' High School enabled me to rise and serve with confidence.

Beyond my school career, I served as Vice President of the Tamil Teachers' Union and was elected Vice President of the SAARC Teachers' Federation. I was invited by the National Education Association to attend their annual conference in Philadelphia, USA, and later participated in international conferences held in Germany, Bangkok, Malaysia, and India. I was honoured with the Best Principal Award and received a scholarship for a three-week principal training programme in New Delhi.

Every achievement in my career can be traced back to the strong foundation laid by Vembadi Girls' High School. Even today, I remain actively involved in the Past Pupils' Association, the Tamil Teachers' Union, Child Labour Free Zone initiatives, and my church activities. The confidence to serve, to lead, and to contribute meaningfully to society is a gift I received from my school.

Indeed, my school lifted me up—often without my knowledge—but always with purpose.

Under the Shade of the Vembu Tree: Lessons from My School (1971–1983)

Dr. Shalini Sri Ranganathan

(1971-1983, Junior Prefect 1975, Head Prefect 1982/3)
MBBS, MD, DCH, MRCP, Dip Med Tox, PhD, FNAASL
Senior Professor in Pharmacology and Specialist in Paediatrics
Faculty of Medicine, University of Colombo (1996 –to date)

About a year ago, during an interview, one of my students said, ‘Many think you are strict, but I see you as disciplined and principle-driven. Where did you learn this, Madam? The question was unexpected. It took me by surprise, but my reply was quick as I know it in my heart; Parents, School and Books. My parents came first, introducing me to school and to books. School, in turn, led me deeper into the world of books, and together, all three have shaped the person I am today.

I belonged to one of the luckiest batches at Vembadi, as the school stopped admitting students below Grade 6 with our batch. For six long years, we enjoyed being the youngest class — a privilege that came with its own fun. At the same time, we missed out on certain joys, as we were always placed in the front row during assemblies and every school function. We were the last batch to hold the cherished privilege of twelve years at Vembadi, each day leaving memories we still treasure.

I sat before the computer, ready to list the lessons I had learned, yet words failed me. How could I name just one quality, when every part of who I am seems to have been shaped by my school? In every way that matters, I feel I am a creation of Vembadi — nurtured, guided, and grown within its walls. But I knew I had to write something. I could almost visualize the editor’s annoyance if I handed in a piece full of musings without anything solid for the readers to hold on to. I needed to balance reflection with substance — memories, lessons, and stories that would truly resonate. Let me try.

After completing my MBBS in Jaffna, I joined the Faculty of Medicine, University of Colombo, as a lecturer and soon earned my MD in Paediatrics, topping the batch and receiving the Gold Medal. When a colleague asked if I felt proud, I was surprised — not by the question, but by my own lack of pride. Then I realized why: humility had been ingrained in me at Vembadi. There, we were taught that no achievement belongs to us alone; every success comes with responsibility and gratitude, and excellence is always tempered with humility. In fact, during my time at Vembadi, taking pride in one’s own excellence is at I can remember being proud of excellence was considered unbecoming.

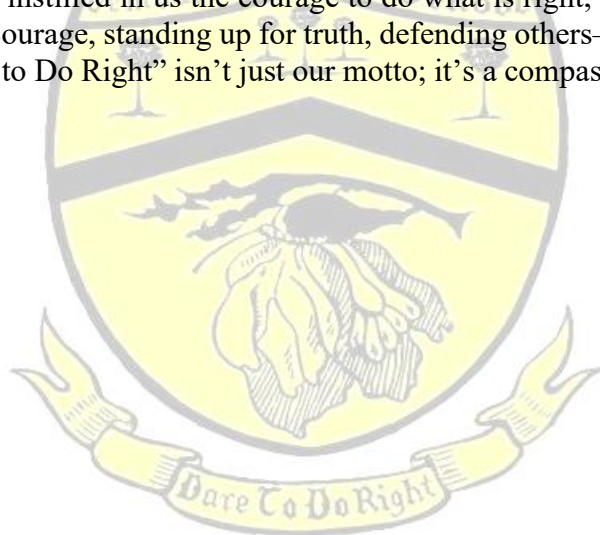
At Vembadi, we learned that leadership came with real accountability. I still remember being the class monitor at grade 3, when my class was making noise, the teacher at the next class room actually hit me with a ruler! I accepted it without protest, realizing that as a monitor, I was responsible for my classmates’ behaviour. It was a lesson I never forgot: responsibility is not just a title, but a duty carried with integrity.

As I mentioned earlier, a few of us had been at Vembadi since Grade 1. By Grade 6, a wave of new students joined from other schools, expanding our two classes into six, each with around fifty students. We suddenly found ourselves among peers from a variety of backgrounds and walks of life — a new experience for those of us who had been sheltered at home or in the early years at school. Yet one thing united us all: a shared eagerness to learn.

We never asked about family or status; in those years, we were simply Vembadians. Fairness was at the heart of Vembadi life. Whether sharing leadership roles or participating in group activities, we learned that true fairness means respecting everyone and giving each person the opportunities they deserve. Fairness, instilled in me at Vembadi, remains a guiding principle in my life. As a public servant, I strive to uphold it, protect it and extend in every action I take.

I'll let a little secret out: I belonged to a House at Vembadi that didn't always end up winning. But that never stopped us. We ran, cheered, and battled with every ounce of energy we had, not just for ourselves, but for everyone on the field. I remember when a classmate from another House, someone we barely expected to see sprint, suddenly realized she could run. And there we were, our voices hoarse from cheering, shouting for her as if she were one of our House. Winning or losing didn't matter. We celebrated victories with excitement, applauded opponents with sincerity, and found joy in effort itself. In those moments, I learned that sports—and life—are less about the score and more about the spirit, the teamwork, and the courage to try.

I want to end with our school motto: "Dare to Do Right." About a year ago, while standing in a queue, I spoke up when people were allowed to jump ahead. A voice behind me said, "I knew it had to be a Vembadian! You're Shalini Akka—you did this at school too!" It was another Vembadian recognizing the same principle that shaped Vembadians. As Head Prefect, I often had to make unpopular decisions—but they were always the right ones. That habit hasn't faded; ask anyone in my current workplace. Vembadi instilled in us the courage to do what is right, even when it's hard, even when it's unpopular. Moral courage, standing up for truth, defending others—these are not just words, but values we live by. "Dare to Do Right" isn't just our motto; it's a compass that guides us, wherever life takes us.

From Classroom to Courtroom

Mrs. Nalini Kaneshayogan (née Navaratnam)

My journey to becoming a lawyer begins long before law school. My education at Vembadi Girls' High School laid the foundation for the skills, values, and mindset that guide my professional life today.

At Vembadi, I developed discipline, critical thinking, and intellectual curiosity. Classroom discussions, debates, and written assignments fostered analytical reasoning and the ability to view issues from multiple perspectives—skills essential in legal practice.

Participation in speeches, presentations, and group activities nurtured clarity, confidence, and poise—qualities vital in advocacy and client engagement.

A memory I cherish is of my principal, Miss Arumugam, who believed in my potential long before I could see it myself. She told my mother that I “might not make it to the Medical college which was my dream but will surely will make it to the law school” Her confidence inspired perseverance and reinforced that determination and hard work can overcome doubt.

Beyond academics, Vembadi instilled in me integrity, accountability, and my understanding of human behaviour—an essential skill in negotiation and legal practice.

Becoming a lawyer was the culmination of years of growth that began at Vembadi Girls' High School. The transition from classroom to courtroom reflects continuity, with foundational skills and values carrying forward into professional life.

Vembadi provided more than education; it shaped my approach to law, ethics, and service. Let me conclude by saying. I am what I am, because of Vembadi.

“Dare to Do Right.”

Dare To Do Right

Frolics of our generation of Vembadians!

Mrs Ranji Thuraisingam

For a change, I would like to share the fun and frolic we had at our Alma Mater. My dad was a Procter, later when he joined the government service, he was asked to be in different stations serving at respective Courts. So, Vembadi came in to my fraternity. Our house was a little away from school, so dad found a tortoise like car which took girls to Vembadi.

One day, since I had time after my lunch, I looked around and was happy to see a mango tree from our Principal's House with one branch falling on to our side. I told our friends to have a quick lunch and pick some mangoes. The next day - Zanooba, Chitra, and Nandadevi took some stones and quietly went towards the tree. The Watcher wasn't there. As we were almost success with our venture, he came from nowhere and shouted. We took a right turn and ran to the school, with the watcher panting and puffing behind us. But behold! we put a sudden brake to see our Vice Principal, Ms. Thomas was standing, with her hands on the hips. Ms. Thomas liked us to speak in English. So, I apologized in English for trying to take mangoes from Ms. Thambaya's garden. She was speechless, then she said that she was surprised at all of us. Since it was only the first time she would excuse us. The watcher who was expecting us to be punished was sad.

Then another day, our P.T.I Ms. Milley Rasanayagam said that Our school can take Part in the competition. About 25 girls were selected. We were so thrilled when we won in the northern Province. It was a different story in the night. We were given a long hall for us to sleep. Nirmala Crofton was our leader. Since nothing else to do we sang songs. Just imagine our Leader Nirmala with a broom and was keeping time. Suddenly the door opened and Ms Rasanayagam frowning at us, looking annoyed. She said that the neighbours were complaining and commanded us to put off the lights at 8 p.m., mind you! What to do..... All of us rushed back to the rooms and tried our best to sleep.

Such incidents made our days at school yet more memorable and meaningful.

Later years I was elected as one of the presidents of the Colombo OGA. Mrs. Nalini Ganeshayogam was the secretary and Mrs. Gnanathilakarani Jeyakularajah was the Treasurer. Mrs. Amsadevi Srikantha and Mrs. Sathyabama Somasundaram and many others were in the committee. As our school needed computers, we organized a fund-raising event to meet the goal. I was so happy, because our ladies were excellent at executing the plan with various food, clothes and painting as well. My goal to send the computer to Jaffna was fulfilled with a smooth go. I was so happy with our Executive Committee for giving me suggestions and helped me to accomplish them. All of us had a happy time achieving what we wanted to do. It is indeed good to see the Committees that followed after too have had the same enthusiasm and I should say that each is surpassing the other; and that is greatly appreciated!

GOLDEN REFLECTION

Mrs. Sugi Thevabalasingam

School days' memories so bright,
Fun and mischief, day and night.
We made our mark,
A time we treasure in the days.

School bells rang, and
We take a Seat,
Amidst friends and laughter,
Our hearts beat.
Mischief sparkled in eye so bright,
We were the dreamers
of day and night.

With every test, and every Play,
We wrote our Stories in our own way
Cheers to the past!
All we've shared,
School days a chapter, We've lovingly spared.

Those were the days, of youthful joy,
We look back with a happy grin,
We played hard, on Courts and Stages,
Plays and games and dancing feet, moved to the beat,
Midnight feast were memories meet.

Friends found love,
But I was watched with a careful eye....
Sister's care, meant romance was rare,
Her gaze kept me, in a friendly snare.

Yep! Those were good old days!
We'll cherish these memories so dear,
A time of growth and love so dear.
The memories we made We'll hold tight,
School days, a sweet, sweet delight!!!

A Journey with the Colombo OGA

Mrs. Selvi Jeganathan

First of all, I sincerely thank the editorial team for giving me this opportunity to write about our Colombo OGA.

Due to the war situation, my husband was transferred to Colombo, and we shifted there in 1991. In the same year, I attended our Colombo OGA meeting. It was truly a treat to meet our beloved old teachers and fellow old girls. I felt so happy and blessed to be part of this association. Listening to the speeches, seeing everyone so neatly dressed, and experiencing their love and affection was a real joy. All of them were well qualified and inspiring. It gave me immense happiness to listen to the speeches of Mrs. Sathiyavathy Anantharajah. Our retired teachers Mrs. Bella Thambiah, Kamala Thambiah, Malar Winslow, Chitra Kandavanam, Milli Rasanayagam, and many more. Our meetings were always quality time well spent.

We went on picnics and organized many functions. Vasanthi Mills, Pushpam Arasaratnam, Jeyanthi Mahendra and Amza Srikantha were also very much part of these gatherings. As years passed, many members gradually left Sri Lanka, yet we still had a good number who continued actively. Our meetings and functions went on without a break. I had the privilege of serving as Vice President for one term and Assistant Treasurer for another term. It was so nice to work with our girls, and we carry so many sweet memories from those days.

In 2010, we organized a trip to Vembadi. We hired a bus, and many members joined. Shanthi (Soundrarajah's) husband Daniel and my husband Jeganathan accompanied us as our guardian angels. With all our bags and baggage, we happily began our journey. Within four hours, unfortunately, the bus developed a problem and could not continue. We were stranded in the middle of a jungle. It was dark, with only a few small boutiques around. The driver informed us that we had to wait until morning to get a spare part. Do you think we were sad or upset? Not at all. We were all in high spirits—singing, chatting, and enjoying ourselves. Nalini, our lawyer friend, suggested that we share stories from our younger days—how we got married, how we met our husbands, and so on. It was so interesting that we laughed and laughed without end.

Our beloved music teacher, Miss Param (Vijayaratnam), also came with us. Despite her age, she was cheerful throughout and never grumbled. It was so nice to see her happiness. Meanwhile, our capable housewife Mathy, prepared delicious coffee for all of us. She got boiling water from a nearby boutique and prepared the coffee inside the bus itself. So efficient! Truly admirable! These moments remain unforgettable, reminding us that friendship, unity, and laughter can turn even unexpected challenges into beautiful memories. Mathy informed her husband, Mr. Raveendrarajah, about the breakdown. As a caring and responsible husband, he immediately rushed to Pasyala and stayed with us until the repairs were completed. He then invited us to a restaurant in Ambepussa and treated us to a rich breakfast. We were able to relax there and continue our journey peacefully. A big thank you to Mr. Raveendrarajah, Mr. Daniel, and Mr. Jeganathan.

When we reached our school, we received a red-carpet welcome. The history of our school was presented to the students and teachers in the form of Villu Paattu. Mano Kumarasingam and Shanthi Daniel served as our team leaders. The students and teachers were truly amazed to learn about the rich history of our school.

Like this, we shared many joyful moments together. Our Vembadi Central joint carol service practices also strengthened our fellowship. I am happy that all these meaningful events are continuing. May God bless our Alma Mater!

“DARE TO DO RIGHT”, “DARE TO BE TRUE”

Angels became the Choristers

Mrs. Shanthi Daniel

It was a lovely evening in 2007 — the beginning of what would become the Annual Joint Carol Service of the Vembadi PPA Colombo Branch and the OBA Colombo Branch of Jaffna Central College.

A few past Vembadians gathered at the Methodist Memorial Church Hall to meet another Vembadian who had arrived from abroad. They sang a few songs together and concluded with the school song, “Mannu Pukazh.” As they left the hall, some youth fellowship boys from the church remarked warmly, “We heard some angels singing.”

That comment sparked a bright idea in Selvi Jeganathan, one of the ladies in the fellowship: “Why don’t we start a joint choir?” She did not rest after that thought. She immediately contacted the then President of the OGA, Jayanthi Mahendra, and shared her idea. Jayanthi readily agreed. Without wasting a single day, Selvi began her venture. She enlisted Mano Kumarasingham to search for and collect old carol songs. They met at Shanthi Daniel’s home, where Shanthi sang the songs to help select the best melodies, with Shanthi Puwanendra accompanying on the piano for the final selection. Selvi also discussed further ideas with Rajan Evarts.

Choristers were then gathered from both associations. The first male members of the joint choir were Rev. Karunairaj, Luxman Gnanapragasam, William Ariyarasa, Mano Devasagayam, and Rajan Evarts. The first female members were Selvi Jeganathan, Jayanthi Mahendra, Mano Kumarasingham, Shanthi Puwanendra, Shanthi Daniel, Saro Govindarajah, Rajini Kantharatnam, Premini Ariaratnam, Amiza Srikantha, Manohari Chellappa, Suganthini Edward, Arasasoundari Rajaratnam, and Arasanayaki Cooke.

The next task was to find a choirmaster. When the famous trainer Mr. Vipulananda Moorthy was approached, he was initially reluctant, as all the choristers were above 50 years of age. However, his love for music and experience in training many choirs persuaded him to accept. Practices began every Sunday at 6.00 p.m. at the church, always starting with a cup of coffee. Mr. Moorthy was highly impressed by the discipline of the “aged” choristers—everyone arrived before 6.00 p.m., and the voices were truly angelic. Deeply impressed, he has continued to train this choir with joy and pride for the past 19 years.

The very first Joint Carol Service on 9th December 2007 was a glamorous sight. The ladies wore sea-green sarees, and the men wore white shirts with black trousers and matching ties. The church was fully packed, and the audience enjoyed the entire 90-minute service in complete silence. Many expressed their appreciation, saying the carols had taken them back to their early years and revived cherished memories of songs long forgotten. At that time, Rev. Sathy Thambirajah who was also from Jaffna Central College was the priest-in-charge of the Methodist Memorial Church. He officially allocated the second Sunday evening of December each year for the Joint Carol Service and recorded it in the church minutes. To this day, the second Sunday of December remains reserved for this service.

Practices continued, and fellowship grew stronger. Snacks were added to the coffee sessions, with participants taking turns—Mano even prepared a schedule indicating who would bring refreshments each week. Over time, the choir became a close-knit family, often ending practices with fellowship dinners. In addition, a fellowship dinner for all members of both associations after the Carol Service at the hall became a tradition that continues to this day.

Long live the Joint Carol Service. May the Lord continue to bless this wonderful venture.

A Tribute to the Class of 1983 at Vembadi Girls' High School

Mrs. Meera Ganeshan

The Class of 1983 holds a special and enduring place in the proud history of Vembadi Girls' High School, Jaffna. Often remembered with admiration and affection, this cohort represents the final generation to journey together from Grade 1 through Grade 12 — a rare and remarkable continuity that shaped lifelong friendships, shared values, and a collective resilience that still shines today.

A Class Forged in Strength and Determination

The early 1980s were a turbulent period in Sri Lanka, and the Class of '83 faced challenges that would have discouraged many. Their A/L examinations were delayed due to the war, yet this setback never defined them. Instead, it strengthened their resolve. Today, members of this class are living proof that perseverance, discipline, and the Vembadian spirit can carry one across continents and through adversity. They are now spread across the world — raising families, contributing to their communities, and excelling in their professions. Among them are:

University professors and heads of departments, Leading physicians in ENT, Internal Medicine, Pharmacology, and Gastroenterology, Dentists and other healthcare professionals, Senior government officials, including heads of income tax divisions, Bank managers and financial experts, School principals and educators, Engineers, accountants, and professionals across countless fields. Their achievements reflect not only personal dedication but also the strong academic foundation laid during their years at Vembadi.

Guided by Exceptional Leadership

The Class of '83 was fortunate to learn under the guidance of some of the school's most respected principals: Miss Thambaiyah, Miss Arumugam, and Mrs. Rajaratnam. Their leadership fostered discipline, compassion, and academic excellence — values that continue to define this class. Equally influential were the teachers who shaped their intellectual and personal growth. Names such as Mrs. Thambirajah, Mrs. Rajasenani, Mr. Pathmanathan, Mrs. Ponnambalam, Mrs. Suntharalingham, Mrs. Sattanathan, Mrs. Sithamparanathan, Miss Vinasithamby, Mrs. Padialingham, Mrs. Williams, Mrs. Thangavelu, Mrs. Pasupathipillai, and Mrs. Arunachalam remain etched in memory. Their dedication, patience, and passion for teaching helped shape a generation of confident and capable women.

A Class That Excelled Beyond the Classroom

The Class of '83 was not only academically strong — they were vibrant contributors to the school's cultural, athletic, and artistic life.

Sports Excellence

Under the guidance of the beloved and energetic sports teacher Miss Tharmalingham, the class became a powerhouse in athletics. Their participation extended from school-level competitions to interschool and even national events. With two games captains emerging from this class, their legacy in sports remains unmatched.

Music and Band

Their musical talents were nurtured by Mrs. Jebanesan and Mrs. Shunmugasas, whose dedication helped the class shine in choir, band, and cultural performances. Their involvement enriched school events and strengthened the cultural fabric of Vembadi.

Cultural and Religious Engagement

The Class of '83 was deeply involved in cultural and religious activities, contributing to festivals, ceremonies, and school traditions that strengthened unity and celebrated heritage.

A Lifelong Commitment to Service

Many members of this class continue to give back through volunteer work, especially through VOGA, supporting both the school and the broader community. Their commitment to service reflects the values instilled during their formative years at Vembadi.

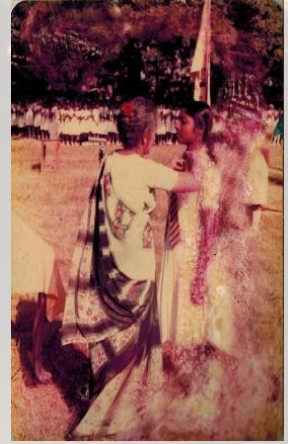
A Bond That Time Cannot Break

Perhaps the most beautiful achievement of the Class of '83 is the enduring bond they share. Their two international reunions were filled with joy, nostalgia, and unforgettable moments — proof that time, distance, and life's challenges have only strengthened their connection. They look forward to many more reunions, continuing a tradition of friendship and celebration that began decades ago in the classrooms and corridors of Vembadi Girls' High School.

A Legacy to Cherish

The Class of 1983 stands as a shining example of what it means to be a Vembadian — resilient, accomplished, compassionate, and united. Their journey from Grade 1 to global success is a story of courage and commitment, and their memories of school life remain treasures they carry with them always. Their legacy continues to inspire future generations, reminding them that with determination and the right foundation, anything is possible.

Journey of Leadership

Mrs. Srithayananthi Kenath, LLB, LLM, Attorney-at-Law
Deputy Head of Delegation-Support Services
ICRC, Colombo

The year 1990, Thambiya (Orange House) clinched first time victory under my leadership remains one of my most cherished memories.

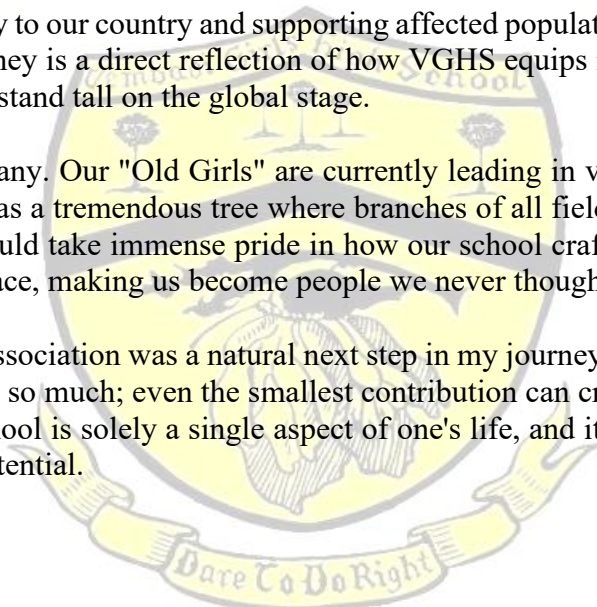
Successfully retaining the shield was more than just a win; it was a profound testament to our collective spirit. It is my sincere hope that through hard work and unwavering commitment, our House will see such glory again and again.

The lessons I gathered on the sports field: perseverance, determination, and discipline, formed the bedrock of my leadership style. For the past 30 years, I have served with an International Humanitarian Organization, where I currently hold a position in the management team.

Contributing meaningfully to our country and supporting affected populations has been the defining chapter of my life. This journey is a direct reflection of how VGHS equips its students with the skills and competencies needed to stand tall on the global stage.

My story is just one of many. Our "Old Girls" are currently leading in vital positions both locally and internationally. We live as a tremendous tree where branches of all fields and ambition thrives in its glistening leaves. We should take immense pride in how our school crafted us to navigate society with such confidence and grace, making us become people we never thought we would be.

Joining the Past Pupils' Association was a natural next step in my journey. It allows us to give back to the institution that gave us so much; even the smallest contribution can create a massive impact for our community. After all, school is solely a single aspect of one's life, and it is surely the catalyst that amplifies us to our fullest potential.

வேம்படியின் வேரும்.... விழுதும்....

வைத்தியர் சிவதர்சினி சிவசுப்பிரமணியம் சாயிராம்

அன்று 1989 ஆம் ஆண்டு நான் தரம் 5 புலமைப் பரீட்சையில் 177 புள்ளிகளுடன் மாவட்ட ரீதியில் முன்னிலையில் சித்தியடைந்து, யாழ்/வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில், சாவகச்சேரி எனும் ஒரு அழகான சோலைகள் நிறைந்த தென்மராட்சி கிராமத்தின் வாரிசாக உளமகிழ்வோடு கால் பதித்தேன். அன்றிலிருந்து வேம்படி அன்னை என்னைத் தன் விருப்பத்திற்குரிய வாரிசாக வாரி அணைத்துக்கொண்டாள்.

ஆம்! அவளின் நிழலில் கற்றவை ஏராளம்! பெற்றவை ஏராளம்!!! புத்தகப்படிப்பு மட்டுமல்ல... விளையாட்டு, கலை என்று பல்வேறு இணைப்பாடவிதான செயற்பாடுகளிலும் அவள் என்னைச் செதுக்கி ஒரு அழகிய சிற்பமாக்கினாள். அன்பான, அரவணைப்பான, அறிவு நிறைந்த ஆசிரியர்களையும், பண்பான, பாசம் நிறைந்த நண்பிகளையும் அவளிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டேன். கண்டிப்பான, கவனம் நிறைந்த அதிபர்களைக் கண்டு கொண்டேன்.

நான் வேம்படியில் கால் பதித்த நாட்களில் (1989 இல்) பொறுப்பான, அமைதியான அதிபராக செல்வி. இராஜரட்ணம் அம்மையார் இருந்தார். அவரிடமிருந்து அடுத்ததாக 1993 இலிருந்து 1995 வரை கண்டிப்பும், ஆளுமையும் நிறைந்த இளவயது அதிபராக திருமதி. ஸ்கந்தராஜா அவர்கள் விளங்கினார். அவரது காலம் எங்களைப் பொறுத்தவரை வேம்படிக்கு ஒரு பொற்காலம் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். பரீட்சைப் பெறுபேறுகளில் மட்டுமல்லாது, விளையாட்டு, கலை போன்ற ஏனைய இதர பல துறைகளிலும் எம் மாணவிகள் மாவட்ட ரீதியில் முன்னிலையில் திகழ்ந்து வேம்படி அன்னைக்குப் பேரையும் புகழையும் தேடித் தந்தார்கள்.

அவர்களில் ஒருவளாக என்னையும், எனது பிரியத்திற்குரிய நண்பி குகாஜினியையும் (Engineer, U.K) இவ்விடத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1989 இல் தரம் 6 இல் தொடங்கிய எமது தூய நட்பு இன்று வரை (2026) தொடர்கிறது. நாங்கள் இருவரும் போட்டியுடன் படித்தாலும் பொறாமை இல்லாத, ஒருவர் மற்றவரின் முன்னேற்றத்தில் அக்கறையுள்ள இணைபிரியா நண்பிகளாக இருந்தோம்; இன்றும் இருக்கின்றோம். இருவரும் வகுப்பில் முதலாம் பிள்ளைகளாக வருவோம். தவறில் ஒருவர் முதலாவதாகவும் மற்றவர் இரண்டாவதாகவும் வருவோம்.

தரம் 10B இல் எமது வகுப்பாசிரியராகவும், கணித ஆசிரியையாகவும் இருந்த செல்வி அங்கயற்கண்ணி செல்வரட்ணம் எம் எல்லோரினதும் முன்னேற்றத்தில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தார். தரம் 10B இல் எம்முடன் படித்த அன்பு நண்பிகள் அனைவரும் இன்று சர்வதேச ரீதியில் நல்ல நிலைகளில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவரினதும் அன்பும், நட்பும் ஆசிரியை செல்வி. அங்கயற்கண்ணி செல்வரட்ணம் அவர்களின் தொடர்பும் இன்றுவரை தொடர்கின்றன. இவர்களில் எமது பழைய மாணவர் சங்கத்தின் கொழுப்பு கிளை அங்கத்தவராக உள்ள சைவ மங்கையர் கழக ஆசிரியை காயத்திரி பரம்சோதி முக்கியமானவர். இன்று எம்முடன் இல்லாவிட்டாலும் எமக்கு விரும்பத்தக்க வகையில் இலகுவாக ஆங்கிலம் படிப்பித்த திருமதி. கிருபைராஜா ஆசிரியையின் அன்பும், வழிநடத்தலும் எனக்கு ரஷ்யாவில் மருத்துவப்படிப்பு படிக்க அரசு புலமைப் பரிசில் கிடைத்ததை அறிந்து அவர் மனம் மிக மகிழ்ந்து அகமார வாழ்த்தியதும் இன்றும் என் நெஞ்சில் நிழலாடுகிறது.

1993 இல் நடைபெற்ற கா.பொ.த சா/த முன்னோடிப் பரீட்சையில் நான் யாழ் மாவட்ட ரீதியில் முதலாவதாக வந்தபோது உயிர் நண்பி குகாஜினி தில்லைநாதன் மூன்றாவதாக வந்து எம் வேம்படி அன்னைக்கு முடிதடி வைத்தோம். இன்று நினைத்தாலும் பத்திரிகைகளில் வந்த முன்னோடிப் பரீட்சையில் வேம்படி மாணவிகள் “முதலிடம், மூன்றாமிடம்” என்ற வரிகள் வை வரிகளாக மனதில்

ஜொலிக்கின்றன. வேம்படி அன்னை எம் இருவர் மூலமும் தன்னைப் பெருமைப்படுத்திக் கொண்டாள். தமிழில் 98 ஐ அதி கூடிய புள்ளிகளாக எடுத்ததற்கு தலைவரால் எனக்கு ரூ. 10,000 பணக்கிழியும், அவரது சொந்த கையெழுத்துடன் சான்றிதழும் வழங்கப்பட்டதை இன்றும் பெரும் பேறாக கருதுகின்றேன்.

1989 இல் பிறந்த ஊரான சாவகச்சேரியில் இருந்து யாழ்/ வேம்படி நோக்கிய எனது கல்விப் பயணம் 'Unity' என்ற பாடசாலைச் சேவை பேரூந்தில் தொடங்கியது. 1990 இல் கோட்டைப் பிரச்சினையுடன் தொடங்கிய நாட்டுப் போர்ச்சூழலால் இக்கல்விப் பயணம் இடைக்கிடை தடைப்பட்டது. இதன் காரணமாக நான் வேம்பஸ்தான் விடுதியில் சேர வேண்டியமைந்தது. அங்கு நான் படித்த பாடங்கள் ஏராளம்! தன்னம்பிக்கை, பொறுமை, நிதானம், தலைமைத்துவம், புரிந்துணர்வு, கூட்டு முயற்சி, விடா முயற்சி, நட்பு, கீழ்படிவு, எதையும் தனித்து துணிந்து செய்யும் திறன் என்று சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். என்னை பொறுத்தவரை வாழ்க்கை என்ற பெரும் போரில் வெல்வதற்கு "ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் குறைந்தது ஒரு வருட விடுதி வாழ்க்கையாவது இருக்க வேண்டும்".

இன்னும் வேம்படியில் தரம் பத்தில் எமக்கு விஞ்ஞானம் படிப்பித்து உயர்தரத்தில் உயிரியல் துறையை விரும்பித் தேர்ந்தெடுத்துப் படிப்பதற்கு அத்திவாரம் போட்ட திருமதி. சொக்கலிங்கம் ஆசிரியையும், உயர்தரத்திற்கு எமக்கு விருப்போடு விலங்கியல் படிப்பித்த திருமதி. பத்மா செல்வரட்ணம் ஆசிரியரையும், திருமதி அனுஷா ரஞ்சித்குமார் ஆசிரியையும், இரசாயனவியலை இரசித்து எமக்குப் படிப்பித்த திருமதி. தனபாலசிங்கம் ஆசிரியரையும், அதிபர் பொறுப்புடன் நின்று விடாது, இரவில் எமக்கு விடுதியில் வைத்து பெளதீகவியலை புத்தகத்திற்கு அப்பால் சென்று புரியும் படி படிப்பித்த திருமதி. ஸ்கந்தராஜா அம்மையாரையும், தாவரவியல் படிப்பித்த திருமதி. ரோகிணி ஆசிரியையும் எனது வாழ்நாளில் நன்றியுடன் நினைவு கூரக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். அவர்கள் அனைவருக்கும் மனம் நிறைந்த நன்றிகளும் வாழ்த்துக்களும்!!!

வேம்படி அன்னை என்னைப் படிப்போடு விட்டு வைக்கவில்லை; விளையாட்டுத் துறையிலும் துலங்க வைத்தாள். 1989 இல் நான் முதன் முதலில் வேம்படி மைதானத்தில் கால் பதித்த காலங்களில் இன்று எமது வேம்படி பழைய மாணவர் சங்கத்தின் கொழும்புக் கிளைத் தலைவி எமது அன்பிற்கும், பெருமதிப்பிற்குமுரிய "அம்பி" அக்காவின் செல்லப்பிள்ளை நானாவேன். நான் முதலில் 'Scowcroft House' இல் தான் இருந்தேன். திடீரென்று என்னை 'Hornby House' க்கு மாற்றினார்கள். அப்பொழுது எமது இல்ல தலைவியாக இருந்த சியாமளா அக்காவின் 'சின்ன Champion' நான்தான்!!! எனது விருப்பமான விளையாட்டுத்துறையின் நண்பிகளாக தூர்யாவையும், உமாவையும், கலைமகளையும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆம் அன்று தொடக்கம் தொடர்ந்து மூன்று வருடங்கள் (1989, 1990, 1991) நான் தொடர்ந்து Champion ஆக வந்து சாதனை படைத்தேன். எனது விருப்பத்திற்குரிய விளையாட்டுக்கள் 100M, 200M ஓட்டம், உயரம் பாய்தல், நீளம் பாய்தல், தடை தாண்டல், 4 X 100 அஞ்சலோட்டம். எமக்கு விளையாட்டு பொறுப்பாசிரியர்களாக இருந்த செல்வி. சரோஜினி தர்மலிங்கம் திருமதி. சித்ரா மனோகரன் அவர்கள் இருவரும் எம்மை மிகவும் சீராக வழி நடத்தி யாழ் மாவட்ட ரீதியில் சாதனைகள் பலவற்றை குவிக்க வைத்தார்கள்.

நாங்கள் தடகள விளையாட்டுப் போட்டிகள், உடற்பயிற்சி போட்டிகள் (PT Squad), வலைப்பந்தாட்டம் போன்றவற்றில் யாழ் மாவட்ட ரீதியில் முன்னிலையில் இருந்தோம். நான் 1994 இல் யாழ் மாவட்டத்தில் 19 வயதுக்குட்பட்ட பெண் பிரிவில் வெற்றி வீராங்கனையாக (Champion) வந்து வேம்படி அன்னைக்குப் பெருமை சேர்த்தேன். அவளும் 1995 இல் என்னைத் தனது Senior Games Captain ஆக (சிரேஷ்ட விளையாட்டுத் தலைவியாக) தேர்வு செய்து மகிழ்ந்தாள். அத்துடன் நான் 1995 ஆம் ஆண்டின் English Union President ஆக பதவி வகித்தேன். 1993 இல் Social Studies Union President ஆகவும் பதவி வகித்தேன். 1992 இல் கனிஷ்ட மாணவத் தலைவியாகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டேன். பாடசாலைக் காலத்தில் பெண் சாரணியத்திலும் இணைந்து என்னை பயிற்றுவித்துக் கொண்டேன். 1992 இல் மாவட்ட ரீதியில்

நடனத்தில் முதலிடம் பெற்றதோடு, 1990 இல் மாகாணமட்டம் வரை சென்று நடனத்தில் பல பரிசில்களை பெற்று, பாடசாலைக் கலை நிகழ்வுகளிலும் கலந்து கொண்டேன்.

1995 ஆம் ஆண்டு, நான் இறுதியாக வேம்படி அன்னையுடன் இருந்த காலம். 1995 ஆம் வருட வருடாந்த பரிசளிப்பு விழாவில் விஞ்ஞானப் பிரிவில் பொது தேர்ச்சியுடன், சிறந்த தடகள வீராங்கனை (Best Athlete), சிறந்த வலைப்பந்தாட்ட வீராங்கனை (தர்மலிங்கம் நினைவுபரிசு எனக்கு செல்வி. சரோஜினி தர்மலிங்கத்தினால் வழங்கப்பட்டது). சிறந்த மாணவி - நடனம் போன்ற பரிசுகளுடன் சகல துறைகளிலும் சிறந்த மாணவி விருது - "The Best All Round Student Award" - 1995 இல் எனக்கு வழங்கப்பட்டது.

1996 இல் வேம்படித் தலைமை மாணவியாக (Head prefect) என்னைத் தெரிவு செய்த போதும், நாட்டுப் போர்ச்சூழ்நிலையாலும், இடம்பெயர்வாலும் நான் யாழ் மண்ணை விட்டு, உயிர் நண்பி குகாஜினியுடனும் அவளின் குடும்பத்தினருடனும் வன்னி மண்ணிற்கு (வவுனியா) இடம் பெயர்ந்ததால், எனது சேவையை நல்க முடியாது போய்விட்டது மிகக் கவலை.

1995 ஜப்பசி 30 இலிருந்து வேம்படி அன்னையின் அதிபர் திருமதி. ஸ்கந்தராஜா யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இடம்பெயர்ந்து தனது குடும்பத்தினருடன் எமது சாவகச்சேரி வீட்டில் வந்து தங்கி இருந்தமையினால் வேம்படி அன்னையின் பாடசாலை அலுவலகம் தற்காலிகமாக எமது வீட்டில் இயங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதை வேம்படி அன்னைக்குச் செய்த பெரும் பேறாக நானும் எனது குடும்பத்தினரும் கருதுகிறோம்.

1989 இல் நான் வேம்படியில் கால் பதித்த காலத்தில் சிரேஷ்ட மாணவத் தலைவியாக இருந்த வனஜராணி அக்காவும், 1990 இல் இருந்த சைலஜா அக்காவும் எனது இலட்சிய கனவு கன்னிகள். ஆம்! அவர்கள் இருவரும் 4A எடுத்து அவுஸ்திரேலியாவில் மருத்துவப் படிப்புப் படிக்கப் புலமைப்பரிசில் பெற்று சென்றவர்கள். அவர்களைப் போல் நானும் சென்று மருத்துவம் படிக்க வேண்டும் என்பதே எனது இலட்சியக் கனவாக இருந்தது. காலத்தின் சூழ்நிலையால் அக்கனவு நனவாகாமல் போனாலும், எனது விடாமுயற்சிக்கு விலையாக 1999 இல் ரஷ்ய நாட்டில் மருத்துவ படிப்பு படிக்க எனக்கு பூரணமான அரசு புலமைப்பரிசில் கிடைத்து அகம் மகிழ்ந்தேன். இப்புலமைப் பரிசில் எனக்கு கிடைக்க எனது உயர்தரப் பெறுபேறு மட்டுமல்ல, வேம்படி நிழலில் நான் பெற்றுக்கொண்ட இணைப்பாடவிதானச் செயற்பாடுகளின் பதக்கங்களும், சான்றிதழ்களும் எனக்கு மிகவும் உதவின.

'சாவகச்சேரி' என்ற சாதாரண கிராமத்தில் இருந்து வந்த நடுத்தரக் குடும்பத்தை சேர்ந்த என்னை எவ்விதமான பாரபட்சமும் இன்றி முழுத் திறமையின் அடிப்படையில் மட்டுமே இன்று கொழும்புத் தேசிய வைத்தியசாலையில் சேவை செய்யும் வைத்தியராக கொண்டுவந்த பெருமை என் வேம்படி அன்னையையே சாரும்!!! அவளுக்கும் எனது இறுதி மூச்சு உள்ளவரை நன்றிக்கடன் பட்டுள்ளேன்.

2009 இல் போரின் முடிவில் எம் மக்கள் செட்டிகுளம் இடைத்தங்கல் முகாம்களில் பல்வேறு சிரமங்களுடன் இருந்த பொழுது எனது சொந்த மொழியில் இடைவிடாது மருத்துவ சேவையை அவர்களுக்கு வழங்க முடிந்ததில் ஒரு பரம திருப்தி. வேலையின் நிமித்தம் தங்கியிருந்த இடங்களில் இருந்த சுகாதாரக் குறைபாடுகளினால் அவர்களைப் போல் நானும் Chicken Pox, Hepatitis A போன்ற நோய்களால் பாதிக்கப்பட்டேன். எம்மவர் பட்ட கஷ்டங்களைப் பார்த்து உளத்தாக்கங்களுக்கும் உள்ளானேன். நான் ஒரு தமிழ் வைத்தியராக இருந்தபடியினால் இராணுவ கெடுபிடிகளுக்கும் உள்ளானேன். நான் இவ்வளவு கஷ்டங்களைப் பொறுத்தாலும் தலைவரின் தாய் தந்தை தங்கி இருந்த Zone 04 இற்குக் பொறுப்பான தமிழ் வைத்தியராக இருந்து என்னால் மக்களுக்கு செய்யக்கூடிய அதிகூடிய உதவிகளைச் செய்து முடித்தேன். 2009 இல் எமக்கு உள்ள வசதிகள் உடல் ஆரோக்கியம் என்பவற்றைப் பாராது நாம் செய்த மகத்துவமான மருத்துவ சேவைக்காக Health Excellence Award எனக்கும் வழங்கப்பட்டது.

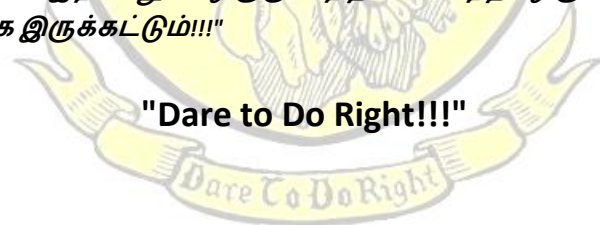
அன்று தொடக்கம் (2009) இன்று வரை (2026) 17 வருடங்கள் இடையில் 2011 இல் இருந்து கொழும்பு தேசிய வைத்தியசாலையில் மயக்க மருந்து துறையில் (Anesthesia) பயிற்சி பெற்று, 2014 வரை அதிதீவிர சிகிச்சைப் பிரிவில் (Accident Service ICU) சில காலம் இருந்தாலும் ஏறதாள 14 வருடங்கள் இரத்த வங்கிகளில் வேலை செய்யக் கிடைத்தமை பெரும்பாக்கியமாகக் கருதுகின்றேன். 2009 இல் புதுப்பிக்கப்பட்டு தரம் உயர்த்தப்பட்ட செட்டிகுளம் தள வைத்தியசாலையின் இரத்த வங்கியின் முதலாவது வைத்தியர் நானாவேன்!!!

எமது தமிழ் இனத்தின் பிரதிநிதித்துவம் குறைந்த ஒரு துறையாக உள்ள குருதி மாற்றீட்டுச் சேவையில் (Transfusion Medicine) ஒரு தமிழ் பிரதிநிதியாக மேற்படிப்பைத் தொடர்ந்து எனது மக்களுக்கு பயனுள்ள ஒரு மகத்தான சேவையை வழங்க வேண்டும் என்பதே எனது நீண்டக் கால கனவு!

நீண்டகாலம் வேம்படி அன்னையின் தொடர்பு இல்லாமல் இருந்த எனக்கு எமது பழைய மாணவர் சங்கத்தின் கொழும்பு கிளை செயலாளர் சங்கீதா மூலம் 2023 இல் அச்சங்கத்தில் இணைந்து பழைய நண்பிகளையும் அக்காமாரையும் சந்திக்க கிடைத்தது ஒரு வரப்பிரசாதமே!

நான் வியந்து பார்த்த ஆளுமைகளாக வைத்தியர், பேராசிரியர். ஷாலினி அக்கா, பேராசிரியர் திருமதி சாந்தி செகராஜசிங்கம், திருமதி ஜெயந்தி மகேந்திரா, வைத்தியர் செல்வி வெற்றிவேலு, வழக்கறிஞர் நளினி அக்கா, எமது பிரியத்துக்குரிய விளையாட்டு வீராங்கனையும் பயிற்சியாளருமான ஜெயந்தி அக்கா, நீண்ட காலமாக பொறுப்பான பொருளாளர் பதவி வகிக்கும் சுபோ அக்கா, அழகான குடும்பப் பெண்களாக அம்சா Aunty, ஸ்ரீ Aunty, சுகி Aunty, மதி அக்கா, வாசுகி அக்கா, மீரா அக்கா, பிரதீபா அக்கா, இவர்கள் எல்லோரையும் கட்டியாளும் ஆளுமை மிக்க அம்பி அக்கா என்று சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். (யாரையும் தவறவிட்டிருந்தால் மன்னித்துக் கொள்ளவும்). எமது சங்கத்தின் எம்மிலும் மூத்தோரின் வழிகாட்டலில் எத்தனையோ பயனுள்ள திட்டங்களில் அவர்களுடன் நானும் செயலாற்றி இருக்கிறேன். அதிலும் "Sisterhood Netball Match" மூலம் ஏறத்தாழ 30 வருடங்களுக்கு பிறகு நாங்கள் இன்று விளையாட்டு மைதானத்தில் இறங்கி வலைபந்தாட்டம் விளையாடுகின்றோம். என் பயணம் இனிதே தொடர்கிறது. வேம்படியின் வேர் இன்று விழுது பரப்பி நிற்கிறது!

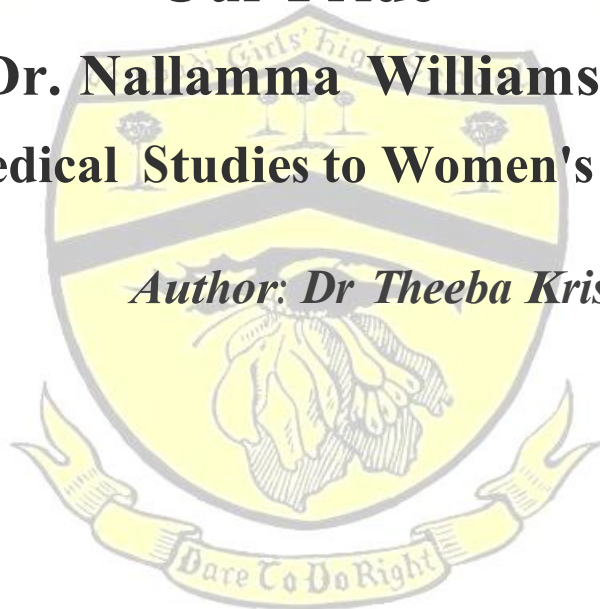
"பிறப்பது ஒருமுறைதான், இறப்பதும் ஒருமுறைதான், அந்த ஒரு பிறப்பும் ஒரு முறையும் நாட்டிற்கும் மக்களுக்குமாக இருக்கட்டும்!!!"

Our Pride

**Dr. Nallamma Williams:
From Medical Studies to Women's Suffrage**

Author: Dr Theeba Krishnamoorthy

*Dr. Nallamma Williams
LMS, LRCP, LRCS and
LFPSG. Dr. Curr's
associate in the McLeod
Hospital.
(Source: *Li& Light*)*

Dr. Nallamma Murugesu Williams LMS, LRCP, LRCS and LFPSG, was Ceylon's first Tamil woman to practice Western medicine, and fought for women's suffrage in Ceylon. Nallamma was born on 25, December 1880 to a Tamil Christian family in Jaffna, a city on the northern tip of British-ruled Ceylon (modern day Sri Lanka). Born under colonial rule in a patriarchal society, she overcame many obstacles in her life and work to transform the everyday lives of her country people.

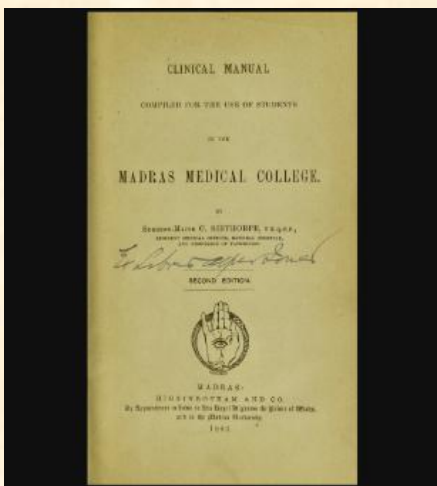
Ceylon was notably progressive in advancing women's education compared to its neighboring countries. Young people, regardless of gender, were offered a similar curriculum and sat for the same examinations (i.e. Cambridge examinations). Despite the controversy surrounding equal education for women, many bourgeois families insisted that their daughters sit the Cambridge exams. Education during this period was largely driven by Christian missionaries, who established English-language 'sister' schools aimed at producing suitable Christian wives for male converts. While the primary intention of female

education was to prepare women for domestic roles—as ideal housewives and mothers suited for the marriage market—it inadvertently ignited a rise in female consciousness. Educated women began to challenge traditional gender roles, forging pathways into male-dominated fields such as teaching, medicine, law and politics.

Vembadi Girls' High School, Jaffna, Sri Lanka. (Source: Vembadi Girls' High School website)

Nallamma received her early education at Vembadi Girls' High School in Jaffna, where she completed her matriculation. At the time, education for women was typically intended to enhance marriage prospects rather than to prepare them for professional pursuits. However, Nallamma defied prevailing customs and applied to sit for the Calcutta University entrance examination. At the age of 19, not only did she pass with first-class honors, but she also ranked first across both India and Ceylon, earning the prestigious Keshub Chandra Sen Prize.

Clinical manual compiled for the use of students in the Madras Medical College, 1883 (Source: Wei/come Collection)

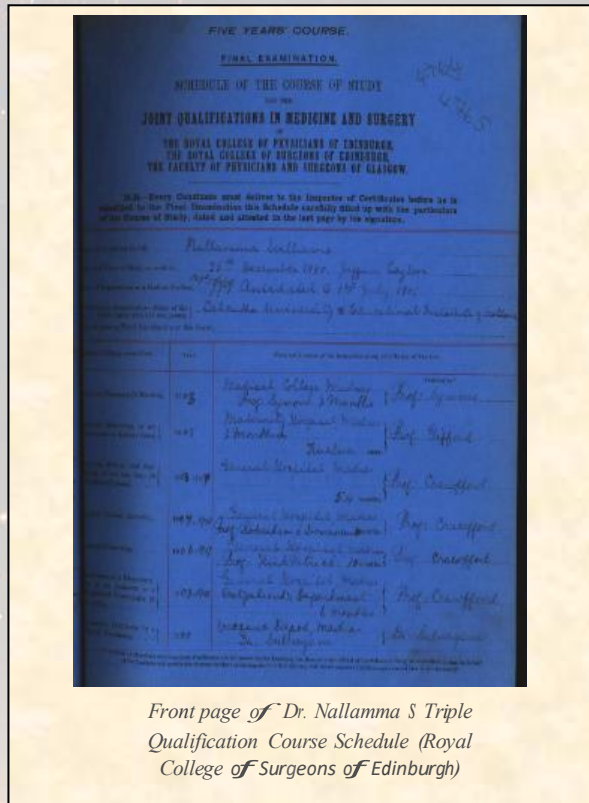
Meanwhile, there was a growing awareness among civilians about the medical needs of Indian and Sri Lankan women, with many women reluctant to consult male doctors. By the 1870s, changes were beginning to happen in the medical universities across British India and Ceylon. Madras Medical College made history by opening its doors to women in 1875 (see [Annie Wardlaw Jagannadham](#)), followed by Calcutta Medical College in 1883 (see [Kadambini Ganguli](#)), and later in 1892 Ceylon Medical College followed suit (see [Dr Alice de Boer](#)).

Despite [Ceylon Medical College](#) opening its doors to women from 1892, the enrolment of women was low. The affluent few, sent their children to India for further qualifications. A privilege preserved mostly for sons; however, a few daughters were able to access higher education in Calcutta, Madras and even Singapore university for medicine. Nallamma was admitted to Madras Medical College in 1904, where she completed her medical studies and graduated with her Licentiate of Medicine and Surgery in 1909.

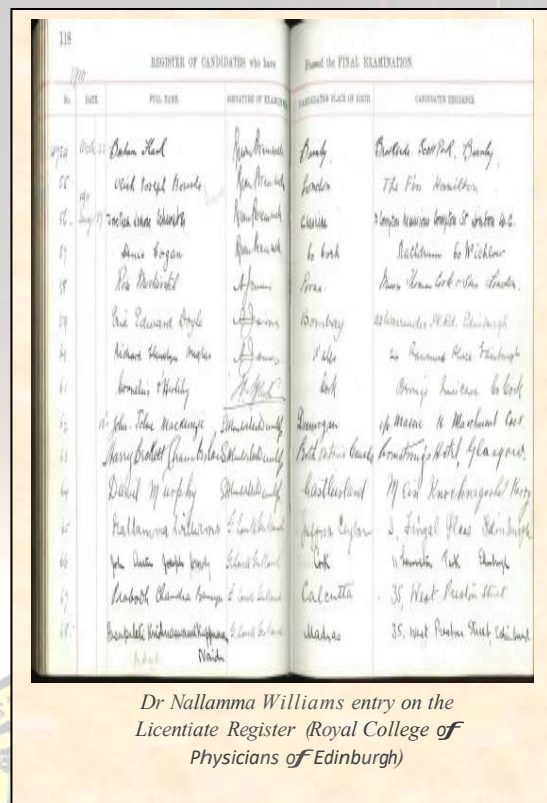

Edinburgh women's suffrage procession, 10 October 1909. (Source: Ellen Gorrie's photographic album, National Library of Scotland)

Following her time in Madras, Nallamma pursued further medical studies in Britain—an extraordinary step for a Ceylonese woman at the time. Only the most prosperous families could afford to send their sons abroad for such qualifications, and daughters were sent even more rarely. Nallamma was one of those rare exceptions. In September 1909, she departed from the port of Colombo and set sail for Britain. By October, she had enrolled at the Edinburgh School of Medicine for Women (University of Edinburgh), at a time when the women's suffrage movement was gaining momentum across the country. One wonders what Nallamma might have witnessed—and how her time in Scotland may have shaped the course of her life.

Front page of Dr. Nallamma S Triple Qualification Course Schedule (Royal College of Surgeons of Edinburgh)

Dr Nallamma Williams entry on the Licentiate Register (Royal College of Physicians of Edinburgh)

After two years in Edinburgh, Nallamma was awarded her **Triple Qualification**, and was admitted as a Licentiate of the Royal College of Physicians (Edinburgh), Royal College of Surgeons (Edinburgh) and the Faculty of Physicians and Surgeons (Glasgow). She then journeyed to Coombe Hospital in Dublin, where she completed a special course of practical work for 3 months. Having gained her desirable British qualifications, Nallamma boarded the Hitachi Maru steamship for Ceylon.

On the evening of May 31st 1911, Nallamma's train steamed across the Northern Province, drawing closer to the familiar rhythms of home as it approached Jaffna Railway Station. The platform was alive with excitement—friends, family, and prominent members of Jaffna society had gathered to celebrate her return. Dr. Nallamma was garlanded and presented with bouquets of flowers and a purse. Among the crowd stood Dr. Isabella Curr, a Scottish missionary doctor and obstetrician, who welcomed the newly qualified physician with a posting at Inuvil Hospital. Celebrations continued into the night with speeches, music and refreshments. In the months that followed, tributes extended to her alma mater, Vembadi Girls' High School, and the Ceylon Tamil Union—moments that echoed with both personal and collective pride.

New Maternity Ward of McLeod Hospital, Inuvil, Ceylon (Source: Life and Light 1915, Vol.XLV, 9)

Dr. Nallamma Murugesu's commitment to her people extended far beyond the clinic walls. At a time when few women—especially Tamil women—entered the medical profession, she not only trained as a doctor but dedicated herself to improving the health and living conditions of the poor, particularly among plantation and urban workers. Alongside her husband, plantation trade unionist Satyavagiswara Aiyar, she worked to uplift marginalized communities. But her activism went beyond medicine. With progressive Tamil women like journalist Mangalammal Masilamany and writer Meenachi Ammal Natesa Aiyar, she challenged conservative ideologies that confined women to the domestic sphere. Her work reflected a growing feminist awakening in early 20th-century Sri Lanka, where educated women increasingly demanded access to education, employment, political representation, and the right to vote.

Doctors and Nurses of the McLeod Hospital. On Dr. Curr's right sits Dr. Murugesu, and Miss Muttipillai (Source: Life and Light 1915, Vol.XLV)

Nallamma became a prominent voice in Sri Lanka's early suffrage movement. In 1919, at the first session of the Ceylon National Congress, she proposed a resolution calling for women's right to vote— placing her among the country's earliest advocates for gender equality in Ceylonese politics. The motion passed, but not without opposition. Conservative leaders like Sir Ponnambalam Ramanathan claimed women's participation would threaten the sanctity of the home, likening female suffrage to "casting pearls before swine". Such rhetoric aimed to keep women out of politics under the guise of protecting tradition. Nallamma, however, was undeterred. She insisted that Ceylonese women had long fought for their rights and didn't need to "smash windows or break chairs" to prove their political worth.

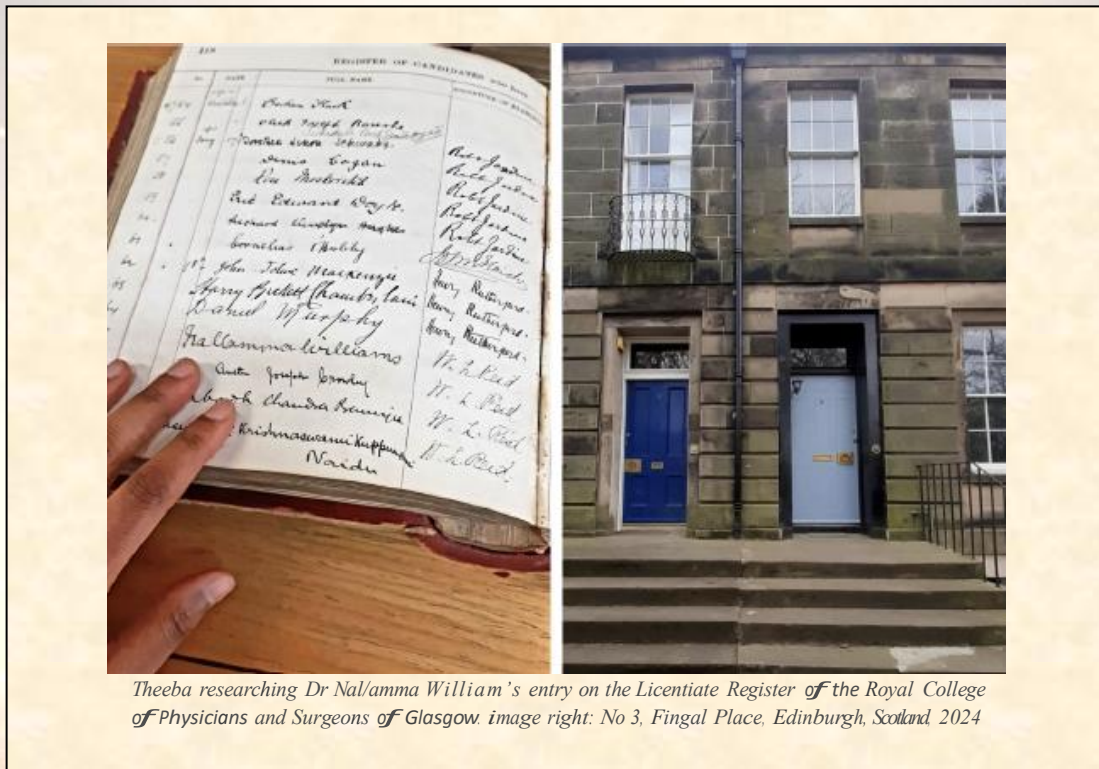
The delegation of the Women's Franchise Union to the Donoughmore Commission. Seated (from left to right): Sumana Gunawardena, Dr Mary Rutnam, Mrs. E.R. Tambimuttu, Nellie Gunasekera. Standing (from left to right): Noelle de Fonseka, Miss I. Hornby, Dr Nallamma Satyavagiswara Aiyar, Yvonne Sri Pathmanathan, Agnes de Silva, Caroline Goonesinha and Mrs. Lionel de Silva. (M. de Alwis & Jayawardena (2001), Casting Pearls: The Women's Franchise Movement in Sri Lanka, Colombo: Social Scientists' Association)

In 1927, weeks after the arrival of the Donoughmore Commission on Ceylon's constitutional reform, the Women's Franchise Union (WFU) was founded. Dr Nallamma, alongside Mrs. George de Silva and Mrs. Gunasekara, were elected as the secretaries. At its inaugural meeting, she forcefully rebutted claims that women were unfit for politics, mockingly referring to critics as "jealous husbands" and urging men to honour past promises to support women's right to vote. Thanks to efforts by women like Nallamma, in 1931 Ceylon became the first British colony to achieve universal suffrage – securing the vote for all adults, regardless of gender or class.

Throughout her life, Nallamma demonstrated an incredible reserve of strength, compassion, and generosity. She wielded her professional independence to care and advocate for those marginalised in society, on the basis of gender and class. This year will mark the 94th anniversary of the universal franchise in Sri Lanka.

Postscript

Little is known of these unsung pioneers in medicine. They are absent from our textbooks, overlooked in museums, and largely written out of our national histories. This erasure matters –it shapes how today's women doctors see themselves and their place in history. The forgotten lives of women like Dr. Nallamma remind us of the tenacity, creativity and resilience it took to break barriers. I feel deeply honoured to have uncovered part of her story. As with the other early South Asian doctors I've written about, I know I've only scratched the surface. I welcome any further information, documents, or photographs. Last month, I travelled to Glasgow to retrace their footsteps –it was profoundly moving to see and touch the very books they signed over a century ago. It felt like reaching across time. I hope to continue this journey in Sri Lanka, and to learn more about the remarkable life of Dr. Nallamma.

Theeba researching Dr Nal/amma William's entry on the Licentiate Register of the Royal College of Physicians and Surgeons of Glasgow. image right: No 3, Fingal Place, Edinburgh, Scotland 2024

Sources used in writing this post:

- De Alwis, M. and Jayawardena, K. (2001). Casting pearls: The women's franchise movements in Sri Lanka. Sri Lanka: Social Scientists' Association.
- Jayawardena, K. (1986) Feminism and Nationalism in the Third World. London and New Delhi: Zed Books Ltd.
- Jayawardena, K. (2014). The white woman's other burden: Western women and South Asia during British rule. New York and London: Routledge.
- Kirubamune, S. (1997). 'Early footfalls in the groves of academe: Women at university college (1921-42)', The Sri Lanka Journal of the Humanities, xxiii (1 & 2), pp. 28-64.
- Kumanan, T. And Sreeharan, N. (2021). 'Introduction of Western

Medicine into Northern Sri Lanka: from Massachusetts to Manipay', Royal College of Physicians Library, Archive and Museum blog.

- Scott, T.B. (1915). 'Two Christian hospitals in Ceylon', Life and Light, XLV (6), pp. 261-267.
- Unknown (1911). 'Dr. Nallamma Murugesu', The Morning Star, 71(22), p.4.

Poems

Mrs. Gunadevi Rajaratnam

Jaffna My Jaffna

All I could see from where I am now,
Jaffna my birth place,
Core of my heart.
So, I took my thoughts six decades back,
And saw the beauty of my beloved land.
Dear Jaffna, It is beyond words
Your natural beauty,
Paddy fields in the villages,
Peasants' beautiful huts,
Surrounded by great palmyra trees,
Fruits, fresh vegetables,
Especially Jaffna murunga,
Oh, what about tobacco,
will anyone ever forget these?
I could touch them with my hand , though
You are miles and miles away from me,
But your beauty and glory,
Never left my thoughts,
Clock tower in the heart of the city
Schools built by the missionaries,
Fantastic Cashurina beach in Karainagar
Keerimalai pond- public bath in Sri Lanka,
Not hot spring but divine water,
Marvellous holiday resorts,
Religious festivals,
Famous Tholakatti Nelli crush,
Managed by Catholic nuns,
Cement Factory in Kankesanturai,
Point Pedro Light House,
Always attracted the organisers,
Of the school picnics.
Jaffna Public Library, great in Asia,
Well-built Dutch Fort,
Beautify the land in every respect,
Unity among people,
Above cast, race and religion,
Rare sight these days,
Oh, Jaffna what a life you offered!!!
These were the things that bind me,
I could not forget any of them,
I may not see you again,
My love is yours for evermore.

Vembadi, my Alma Mater

On day one, I stepped into school tearfully,
In school uniform, clutching my bag nervously.
Miss Barker appeared! I gazed at her fearfully,
Her foreign face scared the native lass
tremendously!

Miss Barker, the disciplinarian, and her walk daily
From Lower to Upper School, we'll never forget.
The great lady, with her methodical ways,
Our last foreign head, guided our school skillfully!

We learnt to read, write and count effortlessly,
But faced tests and exams anxiously.
We took part in sports and games snappily;
At break times I ran out with friends happily!

Miss Mabel Thambiah, our first national Principal,
Succeeded Miss Barker calmly and unflappably.
She steered the school at all times marvelously,
Specially in the turbulent takeover years!

Our teachers worked so painstakingly!
With improved knowledge and manners, we prayed
daily.

The years flew by, our schooling ended quietly,
And I stepped out, at seventeen, gallantly!

Jaffna Odiyal Kool

Beautiful "Kool"
Call it Jaffna Soup, broth or stew.
Signature dish of Jaffna district,
Relished by everyone in the peninsula.

Tamarind based Kool,
With seafood items,
Fish, shrimp, squid and crab,
Add taste beyond words.

Incorporates various spices,
With long bean, jack fruit seeds, manioca
O what a taste it gives,
When odiyal flour thickens it.

Mouth waters at the sight of
The fantastic odiyal kool,
Tastes better when you drink,
From a folded jack leaf.

Kool is an enjoyment at family gatherings,
In most of the Jaffna homes.
Without the traditional kool party,
Family gatherings seldom disperse.

Ode To the Palmyrah Palm

O dear palmyrah,
Native of my mother land,
Known as Katpaha Viruksha,
Celestial tree of my birth place

Highly respected in northern Sri Lanka,
Your majestic height makes you,
Tall among the palms, able to
Withstand drought and grow strong!

Throughout the year,
You make us happy with your produce.
Thus, you boost our economy,
And support both land and community.

Edible fruit, fresh juice, fermented drinks,
Syrup, Jaggery, tender fruit nungu and
Boiled tubers are a few of your gifts
To the community of your chosen land.

Well thatched roofs made with your leaves
Beautify the village cottages.
They also help to erect boundary walls
To safeguard property.

Manuscripts are wonderful books.
Salute to palmyrah leaves for
Preserving and restoring the writings
Of great people from ancient times.

Your planks are used to build houses,
Household furniture and utensils.
Every part of you is useful
Great is your service to humanity.

You are the only palm tree
That helps people the whole year through!
Your products are innumerable,
You serve the poor and the rich!

How nice it would be,
If man gave his best to others,
And expected nothing in return
Like you, dear Palmyrah!

Grave

Grave Situations can create great alarm,
Grave doubts could arise to overcome
situations,
Grave moments could lead to life and death
condition,
Grave matters get high priority in all important
places.

If you are in grave danger your safety is
threatened,
If you have grave personality you will be
solemn and dignified,
If you are laden with grave responsibilities, do
it well,
If you face with grave decision in time of crisis
manage it well.

All end up in the Grave in the graveyard one
day,
Before we enter the final grave so many graves
are there to face,
Grave is the great resting place and unavoidable
place,
Cradle to the grave is definite, so accept the
other graves boldly.

Goes around, Comes Around

What you do to others good or bad,
Someday the same will unfold, unto you.
When you give respect, you get respect,
If you offend someone, expect retribution.

If you let your light shine for others,
It will also light your way tremendously.
The evils you did, and the lies you spoke,
Will visit you one day and knock at your door.

What we plant, grow around us,
Man will reap what he sows.
Our deeds have boomerang effect,
The thoughts and actions sent out will come
back.

You can't run away from evil and good deeds,
The universe is based on a fair exchange.
You will only get what you give others,
Always be good to everyone.

The good fortune and happiness you give
others,
Reflect back in magnanimous way in your life.
Problems or successes, are results of our own
actions,
Therefore, do good things, good things will
happen.

Life is an echo, it always gets back to you,
Learn to see good in every person,
Treat others as you wish to be treated,
It will make you to reap the most reward in all
areas of life.

வேம்படி மகளிர்! வானம்பாடி!

வைத்தியர் ரட்ணகோபால் ஜெயபூரணம்பாலா
(பழைய மாணவி ஒருவரின் வாழ்க்கைத் துணை)

மகளிர் மாண்புற வேட்கை கொண்டீர்,
மங்கையர் மகிமைகள் போற்றி வாழ்வீர்;
மண் பயனுற வழிவகைகள் செய்வீர்-
மாதரசே! வாழுமின், வாழுமின் என்றீர்!

தேசம் திறம்பட திட்டங்கள் தீட்டுவீர்,
தேறிப் பட்டங்கள் பதவிகள் பெற்றீர்;
தேகமும் தினம்தோறும் திகழப் பேணீர்,
தேடிய செல்வங்கள் செழித்தே வாழ்வீர்!

வானமும் வசப்படும் வண்மைகள் பூண்டீர்,
வாராதவை கூட வந்திடக் காண்பீர்;
வாழ்வின் வழியெங்கும் களிகொண்டு ஆடுவீர்,
வாசல்கள் தோறும் கோலமாய் நின்றீர்!

பழைய மாணவிகள் சங்கமாய் கூடியீர்,
பதுங்கிப் புலம்பும் பல்லவிகள் நீக்கியீர்;
பசுமையும் புதுமையும் பாங்குடன் வளர்த்தீர்,
பன்னெடுங்காலம் பண்ணிசை பரப்புவீர்!

கல்லூரிக் கதைகள் நினைவுகளை மீட்டீர்,
கனவுகள் மீளக் கைகோர்த்துக் கொண்டீர்;
கல்வியில் வேம்படி மேம்பட உதவுவீர்-
கண்ணியம் பேணி களிப்புற வாழ்வீர்!

வேற்றுமை வளர்க்கும் விவாதங்கள் தவிர்த்தீர்,
வேண்டியோர்க்கெல்லாம் வேண்டியது செய்தீர்;
வேருன்றி விருட்சமென விளங்கித் திகழ்வீர்;
வேம்படி மகளிரென உலகறிய வாழீர்!

சின்னக் கருங்குருவி

மாலையில் வரும் என நினைக்கிறேன்
காலையில் பறந்திடும் போலும்
சான்றாக அதன் எச்சங்கள்
எமது பும்பாத்திகள் மீது
கோலங்கள் வரைந்திருக்கும்
ஏனோ நான் கோபித்ததில்லை
காரணம் கருங்குருவி
எம்மிடம் கொண்டாடிய நம்பிக்கை

கண்ணால் காணாத கருங்குருவியைக்
காணும் ஆவல் பெருகிற்று
பின் எப்படிக்கருமை புரிந்தது?
என் மகள் கண்டுள்ளாள் ஒருநாள்
கண் உருட்டி அவள் பிடித்த அபிநயம்
கருங்குருவி அழுந்திப் பதிந்தது
என் மனதில்....

புலர் பொழுதிலிருந்து
அந்தி சாயும் வரை
சக்கரமும் இறக்கையும் கட்டி
பறக்கும் வாழ்க்கையிலே
ஏது நேரம் கருங்குருவிக்குக் காத்திருக்க?

ஆனாலும் ஆசை வளர்ந்தது
நிறைவும் அடைந்தது - ஆம்....
ஆசுவாசமாய் ஒருநாள் நான்
வீட்டில் ஓய்வு எடுத்தால்....
புரிந்தது போல வருகை தந்து
புத்தக ராக்கை மீது ஓய்யாரமாக அமர்ந்து
கொண்டையை ஆட்டியது
என் சின்னக் கருங்குருவி!

தனிமை

இளமையான ஆரம்பம்
துணிவோடு சுதந்திரம்
காட்டாற்றின் வேகம்
பயமற்ற சுதந்திரம்

இப்போ சக்கர வண்டியிலே
யாருமில்லை அருகிலே
மெல்ல மறையும் உலகிற்கு
வார்த்தைகளும் சளப்பலாக
ஏமாற்றப்பட்டு, சிதைந்து,
அப்படியே உடைந்து போய்....
பிளவுண்டு சிதிலமாக...

என்றோ பிரிந்த பிள்ளைகள்
என் மனதிலும் எனது பிள்ளைப் பராயம்
இப்போ நினைவுகள்
கட்டுண்டு நாற் சுவருக்குள்
மனதிலே பெரும் வலி
பழையவை பதித்தது
உடல் முழுவதும் பரவி
அல்லோல கல்லோலம்
விட்டுச் செல்வது என்னவோ
சீராகாத் துயரே

சக்கரத்தில் தட்டுண்ட
மாத்திரைக் குப்பி
என்றோ அறிந்த
சுதந்திரமும் எளிமையும்
மனக் கண் முன்னே.....
மெல்லக் கட்டில் ஏறி
மென் தலையணையில்
தலை பதித்து
ஆழ்ந்து உறங்க
ஆயத்தமானேன்!

To ponder

Knowing Yet Forgetting (Even If I Know, Even If I Forget)

Dr. Sailajah Janarthanam

This evening, Guru Sami walked beneath the ancestral trees of his suburban home, his feet dragging softly along the ground, his eyes flickering with confusion. Once a man renowned for his sharp memory and wisdom, he now struggled to recall even simple things. Yet he found comfort in the gentle rustling of the coconut palms and the fragrance of jasmine drifting in the evening breeze.

Many years ago, he had been a highly respected schoolteacher in his village, celebrated for his knowledge of history, literature, and philosophy. The village children would sit around him in a circle, listening intently as he narrated stories of ancient kings, brave warriors, and the rise of Tamil civilization. But that was long ago.

“Appa, did you take your medicine?” his daughter Selvi asked as she approached him. She noticed how his face looked as though it were lost in a world of its own, his eyes scanning the horizon blankly.

“Medicine? Oh yes, my daughter. But I was thinking about the stories of kings... do you remember them?” His voice faltered as he looked into her eyes, as if seeking reassurance that his memories had not completely faded.

Selvi gently held his hand. The lines on her face carried both love and sorrow. She

knew this was now her life: caring for a man who had once been her pillar, but who now needed her in ways she had never expected.

“Appa, kings were brave, but you are still brave,” she said softly, smiling through her tears. “You taught me everything. Now it’s time for me to take care of you.”

Her words seemed to spark a flicker of recognition in his eyes. For a moment, he smiled.

“I have a brave daughter,” he murmured, pride filling his voice. Then he grew quiet again, his mind retreating into the fog that seemed to close in on him more with each passing day.

That evening, as the sun began to set, Selvi helped her father sit in the old wooden rocking chair that had belonged to their family for generations. It creaked under his weight, but it brought him comfort. As she sat beside him, she remembered the stories he once told—how his voice would rise and fall with excitement as he painted vivid pictures of the past.

Now, however, the stories came only in fragments. Dementia—like a thief—had stolen her father’s once-sharp mind, slowly taking his memories piece by piece. It was a cruel illness, one that even the rich heritage of Tamil culture could not shield him from.

In the evenings, Selvi would sit beside him, trying to fill in the gaps of his fading memories, reminding him of his youth and the greatness he once achieved. But deep inside, she knew she could never fully bring back what was slipping away.

“Appa,” she whispered one night as he drifted into sleep, “even if you forget everything, please remember this one thing: you are loved. Always.”

As the stars began to twinkle above the small village, Selvi held her father's hand tightly. No matter what dementia took from him—even if he could no longer remember it—she knew her love would remain constant in his heart.

This story touches on themes of family, love, and loss, and resonates with the emotional struggles many face when a loved one is affected by dementia. The setting in a traditional Sri Lankan village adds depth to the emotional journey, where culture and traditions of caregiving, memory, and respect for elders remain central.

Dementia in Sri Lanka: An Overview

In Sri Lanka, especially as the population ages, dementia is becoming an increasing concern. It affects not only those diagnosed but also their families and caregivers. Below is an overview of dementia in Sri Lanka, including symptoms, challenges, and possible solutions.

Signs and Symptoms of Dementia

Dementia is a general term for a decline in cognitive ability, affecting memory, reasoning, communication, and daily functioning. The most common form is Alzheimer's disease, but other types include vascular dementia, Lewy body dementia, and frontotemporal dementia.

Common symptoms include:

1. Memory loss – Inability to remember recent events, appointments, or people.
2. Disorientation – Getting lost in familiar places or failing to recognize familiar people.
3. Language difficulties – Trouble finding the right words or understanding conversations.
4. Impaired judgment and reasoning – Poor decision-making in social or financial matters.
5. Mood and personality changes – Depression, anxiety, irritability, or sudden personality shifts (becoming suspicious or fearful).
6. Difficulty with daily tasks – Struggling with cooking, managing finances, or basic household chores.
7. Inability to plan or solve problems – Difficulty performing tasks involving multiple steps (e.g., following a recipe).

Challenges in Sri Lanka

1. Lack of awareness – Dementia is still under-recognized and often mistaken as a normal part of aging.
2. Stigma – Social stigma around mental health and cognitive decline discourages seeking help.
3. Limited medical resources – Rural areas often lack specialists, memory clinics, and diagnostic facilities.
4. Shortage of trained caregivers – Families bear most of the burden without proper training or support.
5. Financial strain – Long-term care is costly, and unpaid family caregiving creates emotional and financial pressure.
6. Cultural expectations – Families are expected to care for elders at home, increasing stress on working family members.
7. Limited access to medication – Dementia medications may be scarce or unaffordable for low-income families.

Available Resources

- Memory clinics and hospitals: National Hospital Colombo, Kandy General Hospital
- Sri Lanka Alzheimer's Foundation (SLAF): Provides education, caregiver training, early diagnosis guidance, legal advice, and community support
- Support groups: Available mainly in Colombo and other urban areas

- NGOs and community services: HelpAge Sri Lanka, National Council for Elders
- Government initiatives: Free health screenings and funding for elder care services

How to Care for a Person with Dementia

1. Create a safe and structured environment
2. Manage medications carefully
3. Encourage mental stimulation
4. Practice compassionate communication
5. Ensure proper nutrition and hydration
6. Provide emotional support
7. Care for the caregiver through rest, support groups, and professional help

Caregiver Challenges

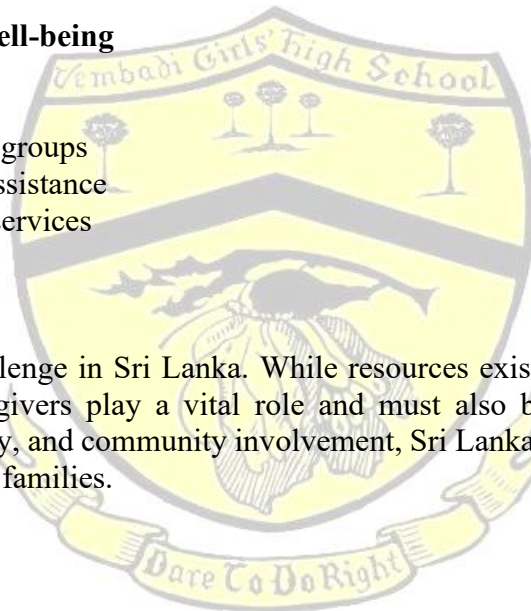
- Emotional stress
- Physical strain
- Financial burden
- Social isolation
- Lack of professional training

Solutions for Caregiver Well-being

- Respite care
- Education and training
- Counselling and support groups
- Government and NGO assistance
- Professional caregiving services

Conclusion

Dementia is a growing challenge in Sri Lanka. While resources exist, greater awareness, access, and support are needed. Caregivers play a vital role and must also be supported. By improving education, resource accessibility, and community involvement, Sri Lanka can better meet the needs of people with dementia and their families.

Blood and Blood Donation

Dr. Sivatharsini Sivasubramaniam Sairam

Medical Officer, Blood Bank, Colombo South Teaching Hospital

Blood is a vital part of our body. It consists of plasma and cells (red cells, white cells, and platelets). According to our religion, the best donation is “food donation.” Next to that is “blood donation” I would say. Blood donation is beneficial for both the parties – the donator and the receiver. That is, through blood donation, the donator’s blood is renewed and a life is saved. Red cells have a lifespan of 120 days (4 months); therefore, we can donate blood every four months. United our community stands strong.

In Sri Lanka, the majority of Sinhalese people donate blood regularly every four months. However, among Tamil-speaking people (Tamils/Muslims), only a few donate due to unnecessary myths. This article aims to address these myths and encourage more people to donate blood.

There is no evidence that body weight increases or decreases after blood donation. This is a frequently asked question among the younger generation.

Eligibility for Blood Donation

You are eligible to donate blood if you:

- Are aged 18–50 years (up to 55 years for first-time donors)
- Weigh more than 50 kg
- Have completed 4 months since the last blood donation
(Platelet apheresis donors can donate every 2 weeks)
- Have hemoglobin >12.5 g/dL
- Are healthy (no diabetes, hypertension, heart or kidney disease, stroke, cancer; not pregnant or breastfeeding within one year; avoid donation during heavy menstruation)
- Have completed at least 3 months after foreign travel
(3 years if travel was to malaria-endemic countries such as India, Indonesia, Malaysia, or African countries like Angola, Conco and Kenya)
- Have no risk behaviors

Risk Behaviors

- Multiple sexual partners
- Male-to-male sexual activity
- Engaging in prostitution
- Risky sexual behavior within the last 1 year
- Use of injected drugs not prescribed by a qualified medical practitioner
- ❖ A valid ID (NIC/Driving License/Passport) is mandatory. Donor booklet is preferable.

Before Donating Blood

- Have a main meal within 4 hours
- Drink plenty of fluids; avoid alcohol
- Have at least 6 hours of sleep the previous night
- Wear comfortable clothing

After Donating Blood

- Rest for at least 20 minutes
- Have a drink and snack provided
- Drink plenty of fluids over the next 4 hours
- Keep the plaster for about 12 hours
- Avoid heavy work or lifting with the donation arm

Donor Selection Process

The purpose of donor selection is to ensure safety for both donor and recipient.

Steps include:

1. Donor registration
2. Pre-donation information
3. Donor questionnaire
4. Donor interview and counselling
5. Health and risk assessment
6. Informed consent

Donor Registration

All prospective donors meeting general criteria should be registered, even if later deferred. Required details include name, date of birth, gender, and contact details. A unique Donor Identification Number (DIN) is assigned.

Pre-Donation Information

Information is provided through campaigns or at the donation site. This helps donors decide whether to self-defer.

Objectives:

- Increase awareness
- Build trust in Blood Transfusion Services
- Encourage self-deferral in case of infection or high-risk behavior

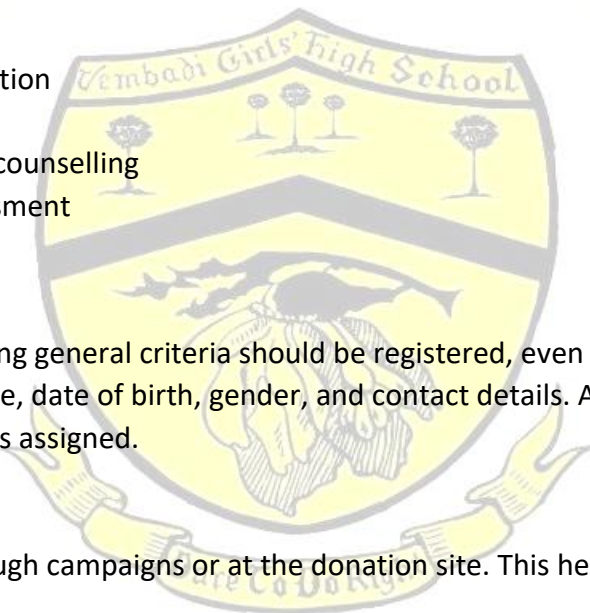
Donor Questionnaire

Each donor completes a questionnaire related to eligibility criteria.

Donor Interview and Counselling

Conducted confidentially with a medical officer to assess:

- General health
- Medical history
- Risk of transfusion-transmitted infections (TTI)

Stages of Counselling

- Pre-donation information
- Pre-donation counselling
- Counselling during donation
- Post-donation counselling

Health and Risk Assessment

The process includes:

- Blood pressure, pulse, weight, height
- Hemoglobin level
- Inspection of venipuncture site
- Assessment for pallor, jaundice, dyspnea, intoxication
- Mobility and ability to consent

Informed Consent

“Informed consent is a voluntary agreement by the donor for blood donation, testing, and use of blood for transfusion, quality assurance, or research.”

It confirms that the donor:

- Understands the questionnaire
- Provides accurate information
- Is willing to donate
- Understands risks and possible adverse reactions
- Accepts implications of test results

Consent must be documented.

Steps in Obtaining Consent

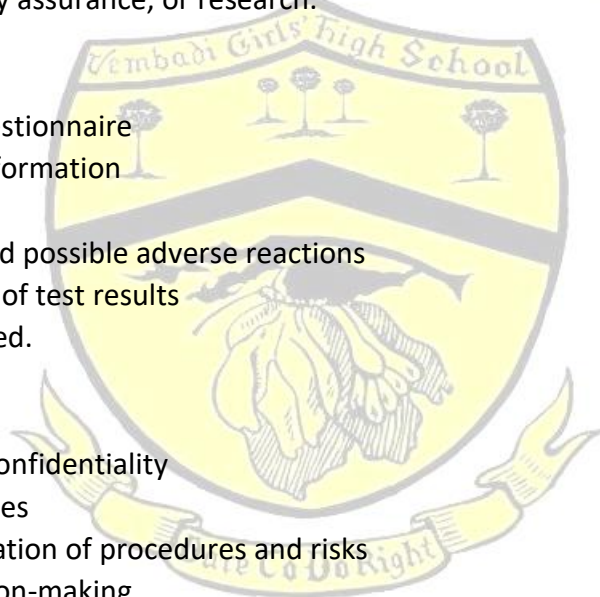
- Ensure privacy and confidentiality
- Follow NBTS guidelines
- Provide clear explanation of procedures and risks
- Allow time for decision-making
- Clarify doubts and confirm understanding
- Document consent

Post-Donation Counselling Objectives

- Inform donors of abnormal or reactive test results
- Provide guidance on infections, transmission, and treatment
- Arrange referral for care if needed
- Inform about deferral from future donation
- Educate donors with rare blood groups

Blood Donation Methods

- Mobile donation camps
- In-house collection (National Blood Centre or hospital blood banks)

Statistics

Approximately 450,000 blood units are collected annually. Most collections are from mobile campaigns. Sri Lanka achieved 100% voluntary non-remunerated blood donation in 2014.

Organizing a Mobile Blood Donation Camp

Key components:

- Venue, date, time
- Publicity
- Donor recruitment
- Equipment and staff
- Storage and transportation

NBTS provides:

- Staff
- Equipment
- Documentation
- Emergency management
- Transport

Venue Requirements

- Permanent building (no temporary shelters)
- Good ventilation and lighting
- Clean, spacious environment
- Easily accessible with parking
- Sanitary facilities available
- Running water and proper waste disposal

Date and Time

- Weekdays: minimum 50 donors
- Public holidays/weekends: minimum 100 donors
- Time: 9.00 am – 3.00 pm

Publicity

- Posters, banners, social media
- Mass media (TV, radio)
- Public announcements
- House-to-house campaigns

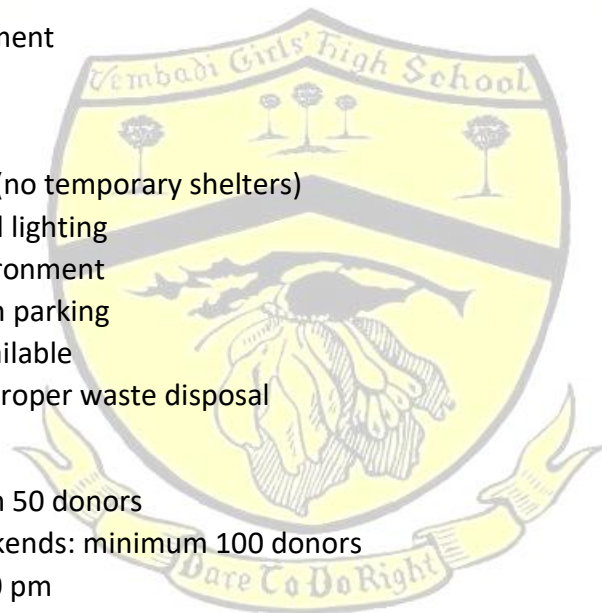
Donor Recruitment

- Personal contact (family, workplace, institutions)
- Emails, letters, phone calls
- Awareness campaigns

Equipment and Human Resources

A mobile team includes:

- 1 medical officer

- 4 collectors
- 2 public health inspectors
- 2 nursing officers
- 1 driver

Refreshments

- Light snacks and fluids
- King coconut is ideal
- Avoid heavy meals
- Ensure hygiene

Gifts

- No valuable gifts
- Small souvenirs optional

Storage and Transportation

- Maintain cold chain
- Use cool boxes with ice packs
- Ensure proper tracking

Conclusion

Blood is irreplaceable and essential for life. It is the same across all communities and symbolizes unity and humanity.

Instead of spending on celebrations, organizing or participating in blood donation is a meaningful act of service.

Let us unite and donate blood! Save lives!! Save our country!!!

வாசிக்க

ஈழத்துத் தமிழ்ப் பெண்ணியம் - தோற்றமும் தொடர்ச்சியும்

வானதி காண்டிபன்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் உலகளாவிய ரீதியில் முளைகொண்ட பெண்ணிய - பெண்விடுதலை - பெண்முற்போக்குச் சிந்தனைகள் சமூக இயங்கியலில் பெரும் மாற்றங்களை விளைவித்தது. சமூக, பொருளாதார அரசியல், பண்பாட்டுத்தளங்கள் மாறுபட்ட இயங்குவிசைகளால் புதிய பரிமாணம் எய்துவதற்கும் அதற்குப் பெண்களின் பங்களிப்பின் இன்றியமையாமையை ஓரளவேனும் உணரப்படுவதற்கும் பெண்ணியச் சிந்தனைகள் காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்கியமையை எவரும் மறுத்துவிட முடியாது. சர்வதேச அரங்கில் பெண்களின் தலைமைத்துவம், துறைசார் ஆற்றுகைகளின் வெளிப்பாடு, தொழில்சார் நிபுணத்துவம் இவற்றை வரலாற்றினூடாக ஆராய்கின்றபோது பெண்கள் கடந்துவந்தது முட்கள் செறிந்த கரடுமுரடான பாதை என்பது புலனாகின்றது.

இக்கட்டுரை, ஈழத்துத் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த பெண்களின் வாழ்வியலில் காலனித்துவ சித்தாந்தங்கள் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களின் விளைவுகள் எவ்வாறு பெண்களை நவீனமயமாக்கற் சூழலுக்கு இட்டுச் சென்றன என்பதையும் சுதந்திரத்தின் பின்னர் ஏற்பட்ட அரசியல், சமூக மாற்றங்கள் பெண்கள் மத்தியில் எத்தகு எழுச்சிகளுக்கு வித்திட்டன என்பதையும் விபரிப்பதாக அமைகின்றது.

அறிமுகம்

பிதாவழி அதிகாரச் சமூகக் கட்டமைப்பினுள் தாய்வழிச் சமூகக் கட்டமைப்பு இயைபுறும் பொழுது ஆண்மகன் பொருளீட்டுபவனாகவும் பெண் குடும்ப நிர்வாகம் எனும் பாரிய பொறுப்பைச் சுமந்தவளாகவும் விளங்கியுள்ளனர். குடும்ப அலகில் பிரதான பாத்திரமான பெண், முக்கிய விடயங்களில் - நிகழ்வுகளின்போது முடிவெடுக்கும் பிரதானியாகவும் செயற்பட்டிருக்கின்றாள். பெண்ணின் உடல் உழைப்பும் உளமுதிர்ச்சியும் குடும்பக் கட்டுக்கோப்பைப் பேண உதவியது. அதுமட்டுமன்றி பிள்ளைகளின் அறிவு மேம்பாட்டுக்கு வழிசமைத்தவளாகவும் அவள் விளங்கியிருக்கிறாள்.

சுயபொருளாதாரக் கட்டமைப்பைக் கொண்டிருந்த சமூக சூழலில் தன்னிலை மேம்பாட்டுத் திறன்களின் காவிகளாகவும் பெண்கள் செயற்பட்டிருக்கிறார்கள். பெட்டி, கடகம், பாயிழைத்தல், கூடை, கயிறு பின்னுதல், தையல் முதலான தொழில்சார் திறன்களும் மருத்துவம், சோதிடம் சார் செயன்முறை அறிவும் பெண்கள் வழி கடத்தப்பட்டன. சமூக விழுமியம், அறம்சார் செய்கைகள் யாவும் முறைசாரா முறையில் பெண்களினால் அடுத்தடுத்த தலைமுறையினரிடம் கையளிக்கப்பட்டன.

குடும்பத்தலைவியாக விளங்கும் பெண் விவசாயம் அல்லது மீன்பிடித்துறையிலே பொருளை ஈட்டிக் கொடுப்பதில் பங்காளியாகச் செயற்பட்டிருக்கிறாள். தோட்டச் செய்கைகளில் பெண்களுக்கு முக்கிய பங்கிருந்தது. மீன்பிடித்துறையிலும் பொருளை சந்தைப்படுத்துவதில் முதன்மைவகித்தவள் பெண்ணே. 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வல்வெட்டித்துறை சின்னத்தங்கம் என்பவர் தமிழகத்துடனான பாய்க்கப்பற் போக்குவரத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார் என்பது வரலாறு.

இது தவிர கோயிற்பண்பாட்டினூடாக மேற்கிளம்பும் பெண்களின் இசை, நடன அறிகை தனித்துவமானவை. அரச வம்சத்துப் பெண்களுக்கு பெரும்புலவர்களால் கல்வியூட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். மற்றைய மட்டங்களில் தொழில்சார் கல்வி அனுபவரீதியாகவும் பரம்பரை மூலமாகவும் பெறப்பட்டிருக்க வேண்டும். பொதுவாக பெண்களிடம் ஆக்கத்திறன், சிந்தனாசக்தி, முடிவெடுக்குந்திறன், கூட்டுறவு முதலானவை இயல்பாகவே அமைந்து கிடந்தன.

ஐரோப்பியர் வருகையும் நவீனமயமாக்கமும்

ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முன்னர் ஈழத்துத் தமிழ்ச் சூழலில் மட்டுமன்றி ஏனைய பிரதேசங்களிலும் முறைசாராக கல்வி முறைமையூடாக அறிவு கடத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. ஐரோப்பியர்களான போத்துக்கேயர் வருகையுடன் - அதாவது 16ம் நூற்றாண்டளவில் இலங்கையில் மரபு - நவீனத்துவத்துக்கிடையிலான போராட்டங்களால் சமுதாய மாற்றம் படிப்படியாக நிகழ்வாரம்பித்தது. ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஏற்பட்ட அறிவியல் வளர்ச்சியின் விளைவாக சிந்தனை மாற்றம்

ஏற்படத்தொடங்கவே கற்றோர் குழாம் உருவானது. பெண்களுக்கான எழுத்தறிவு, கல்வியறிவின் முக்கியத்துவமும் உணரப்பட்டது. போர்த்துகேயத் திருச்சபைகளின் முதன் நோக்கம் மதப்பரப்புக்கையே. தமது சமயத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்குரிய அடிப்படை அறிவைப் பெறவைப்பதை இலக்காகக் கொண்டு அத்திருச்சபைகள் செயற்பட்டன. திட்டமிடப்பட்ட முறையில் கல்விக்கூடங்கள் வாயிலாக வேதாகமக்கல்வி வழங்கப்பட்டபோதிலும் பெண்களுக்கான கல்வியூட்டல் தொடர்பாக பெரும் சிரத்தை எடுக்கப்படவில்லை. இங்கு காணப்பட்ட இறுக்கமான சமூகச்சூழல் இதற்குப் பெருந்தடையாக இருந்திருக்கலாம்.

யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட கடைசி மன்னான பரராஜசேகரனின் புதல்வியர் இருவர் மதம் மாற்றப்பட்டு டொனா மரியா, டொனா இசபெல்லா எனும் பெயர்களுடன் கோவாவுக்கு அனுப்பப்பட்டு, கத்தோலிக்க நிறுவனமான மகிக் கல்லூரியில் கல்வி புகட்டப்பட்டனர். முதன்முதலில் கல்வியின் பொருட்டு வெளிநாடு சென்ற யாழ்ப்பாணத்துப் பெண்களாக இவர்கள் இருந்திருக்கலாம் என்றும் இவர்களே கன்னியாஸ்திரிகளாகி புதுமைசெய்த முதலாவது இலங்கைப் பெண்களுமாவர் என்றும் வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் யாழ்ப்பாணத்துச் சமூகத்திற் பெண்கல்வி ஓர் ஆய்வு நூலில் சுட்டியுள்ளார்.

போத்துக்கேயர் ஆட்சி, பெண்கல்வியை ஊக்குவிக்காத போதிலும் கண்முடித்தனமான மூடப்பழக்க வழக்கங்களிலிருந்து விடுபடுவதற்கும் மேலைநாட்டு நாகரிகங்களை உள்வாங்குவதற்கும் போத்துக்கேய மொழிச் சொற்பழக்கத்துக்காளாகவும் ஓரளவேனும் வாய்ப்பளித்தது. இங்குதான் நவீனமயமாக்கத்துக்கான கால்கோள் இடப்பட்டது.

போர்த்துகேயரால் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்ட வரன்முறையான பாடசாலை முறைமை ஒல்லாலந்தர் ஆட்சியில் விரிவாக்கமடைந்தது. கட்டாயக்கல்வி முறைமை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. எனினும் பெண் கல்விக்கான தீவிர முயற்சிகள் எவையும் இக்காலப் பகுதியில் முன்னெடுக்கப்படவில்லை. பாரம்பரியப் பேணுகையுடன் இருந்த தமிழ்ச் சூழலில் பெண்களை வீட்டைவிட்டுக் கிளப்புவதே பெருஞ்சவாலாக இருந்திருக்கக்கூடும். அதேசமயம் சீர்திருந்திய கிறிஸ்தவச் சமயத்தைப் பரப்புவதில் ஆர்வம் காட்டிய சபைகள், ஒரு பெண்ணுக்கு ஞானஸ்தானத்தோடு குறித்தளவு தோத்திரப் பாடல்களைப் பாடவும் சமயப் பிரமாணங்களை அறியவும் வாய்ப்பளிக்குமுகமாக தேவாலயங்களிலும் வீடுகளிலும் கல்வி வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். மதமாற்றம் பெண்கள் மத்தியில் பெரும் வழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தாத போதிலும் கிறிஸ்தவ சமூகத்துடனான ஊடாட்டம் அவர்களது சமூகப் பழக்கவழக்கங்களில் ஓரளவேனும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கக்கூடும்.

சுதேசியப் பெண்களில் உயர்குடும்பத்துப் பெண்கள் வீட்டிலிருந்தபடி கல்வியறிவைப் பெற்றவர்களாக இருந்திருக்க வேண்டும். ஏனைய மட்டத்துப் பெண்கள் கல்வி பற்றிய விழிப்புணர்வு அற்றவர்களாகவே இருந்திருக்கிறார்கள்.

பிரித்தானியர் ஆட்சி

பிரித்தானியாவில் ஏற்பட்ட கைத்தொழிற்புரட்சியும் சமய மறுமலர்ச்சியும் அறிவியல் கண்டு பிடிப்புகளும் புதிய நாடுகளைக் கண்டடைவதற்கும் அவற்றைக் குடியேற்ற நாடுகளாக்கி ஆட்சி புரிவதற்கும் வழிகோலின. கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பரப்புவதோடு வேலைத்தேயக் கல்வி முறைமையை இங்கு புகுத்துவதற்கும் இலங்கை அரசு அனுமதியளித்தது. இலண்டன் சமயத்தாதுக்குழு (1804) பாப்திசச் சமயத் தூதுக்குழு (1812) வெஸ்லியன் மெதடிஸ்த சமயத்தாதுக்குழு (1814) திருச்சபைச் சமயத் தூதுக் குழுச்சங்கம் (1818) அமெரிக்கன் சமயத் தூதுக்குழு (181) முதலான சமயக் குழுக்கள் இலங்கை வந்து சேர்ந்தன. இச்சபைகளால் தாபிக்கப்பட்ட கல்விக் கூடங்கள் மதமாற்றம் செய்வதற்கான கருவிகளாகவே பெரும்பாலும் செயலாற்றின.

பெண்கள் படிக்கும் மரபு அற்றிருந்த அக்காலச் சூழலில் அளவெட்டியிலும் உடுப்பிட்டியிலும் தமிழை எழுத வாசிக்கத் தெரிந்த இருபெண்கள் இருந்ததாக அமெரிக்கன் சமயத் தூதுக்குழுவின் பாதிரியார் வண. மெயிக் (சுநள.ஆநபை) குறிப்பிட்டுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டும் பணிபுரிய என்ற அனுப்பப்பட்ட அமெரிக்கன் சமயக்குழு கிராமிய மட்டத்தில் மக்களோடு மிக நெருக்கமாகப் பழகி மதமாற்றத்திற்குத் தேவையான சகல உத்திகளையும் திறம்பட முன்னெடுத்தது. இதனாலேயே பிற்காலத்தில் சர்வதேச ரீதியில் சிறந்து விளங்கிய கல்விமான்களையும்

புலமையாளர்களையும் உத்தியோகத்தர்களையும் இப்பிரதேசம் கையளித்தது. இச்சமயக் குழு இன்னும் ஒருபடி மேலே பெண்களுக்கான கல்வி வழங்கலில் மிக முனைப்புடன் செயலாற்றியது. இச்சமயக்குழுவைச் சேர்ந்த அம்மையார்கள் ஒன்றுகூடி, அமைத்த மாதர் சங்கம், வின்சிலோ அம்மையார் தலைமையில் பெண்களுக்குக் கல்வி புகட்டுவதற்கான செயற்பாடுகளை மிகுந்த சவால்களின் மத்தியில் முன்னெடுத்தது.

விடுதிப் பாடசாலைகள்

பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலத்தில் பல்வேறு சமயக் குழுக்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கல்விமுறைமை காலனித்துவ மாற்றங்களுக்கு இயைபுடையதாகவும் அம்மாற்றங்களுக்கு வேண்டிய கருத்து நிலையைக் கட்டியெழுப்புவதாகவும் அமைந்ததோடு பிரித்தானியர் நிர்வாகத்துக்கு வேண்டிய உத்தியோகத்தர்களை உருவாக்கும் இலக்கைக் கொண்டதாகவும் அமைந்திருந்தது. (பேராசிரியர்.கா.சிவத்தம்பி, முகவுரை, யாழ்ப்பாணத்துச் சமூகத்திற் பெண்கல்வி - ஓர் ஆய்வு)

பெண்களுக்கான கல்வியின் மூலம் ஒரு குடும்பத்தினை கிறிஸ்தவமயமாகப் பேணுவது சாத்தியம் நிறைந்தது என்ற கருத்துநிலையின் அடிப்படையில் கிறிஸ்தவ சமயக்குழுக்கள் பெண்களுக்கான கல்லூரிகளை அமைப்பதிலும் விடுதிப் பாடசாலைகளை ஊக்குவிப்பதிலும் ஆர்வங்காட்டின.

1823 ஆம் ஆண்டளவில் அமெரிக்கன் சமயக்குழுவினரின் ஐந்து விடுதிப் பாடசாலைகள் யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கின. பெண்களுக்கான பாடசாலைகள் குறிப்பாக விடுதியுடன் கூடிய பாடசாலைகள் பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்குப் பெருந்துணை புரிந்ததோடு சமூக நவீனமயப்பாட்டுக்கு ஏற்புடைத்தான கல்வித்திட்டங்களைப் பொருத்தமான முறையில் நடைமுறைப்படுத்தியும் வந்தன.

வடபுலத்துப் பெண்களின் கல்வி விருத்திக்குப் பேர்சிவல் பாதிரியார் ஆற்றிய பணி அளப்பரியது. முப்பேரும் பாடசாலைகளின் முதல்வராக மட்டுமன்றி விடுதி மேற்பார்வையாளராகவும் அவர் செயற்பட்டார். பெரிய பாடசாலைகளுக்கு வழங்கு பாடசாலைகளாக ஆங்காங்கே சிறுசிறு பாடசாலைகளையும் அமைத்துப் போஷித்தார். ஐரோப்பிய கல்வித்திட்ட அனுபவப் பெறுபேறாக அட்சரகணிதம், கேத்திரகணிதம், மெய்யியல், ஒழுக்கவியல், லத்தீன், இலக்கணம், சட்டம், அரசியல் பாடங்கள் இங்கு கற்பிக்கப்படுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தமை கல்விப்புலத்தில் பெரு மாற்றம் நிகழ்வதற்கு ஏதுவானது.

1828ம் ஆம் ஆண்டு வேம்படி வளவில் நான்கு வகைப்பாடசாலைகள் இயங்கின. மேனிலை ஆங்கிலப் பெண்கள் பாடசாலை, கீழ்நிலை ஆங்கிலப் பெண்கள் பாடசாலை, மேனிலைப் பெண்கள் தமிழ்ப்பாடசாலை, கீழ்நிலைப் பெண்கள் பாடசாலை என்பனவே அவை. இந்நான்கு பாடசாலைகளிலும் 200 பெண்கள் படித்ததாகப் பதிவுகளுள். 1838ஆம் ஆண்டு அறிக்கையின்படி, மேனிலை ஆங்கிலப் பெண்கள் பாடசாலையில் ஆங்கிலம், தமிழ், லத்தீன், சட்டநெறிக்கோட்பாடுகள், கேத்திரகணிதம், அரசியல், பொருளாதாரம் முதலானவை கற்பிக்கப்பட்டன. (இந்த ஆங்கிலப் பாடசாலையே இன்றைய வேம்படி மகளிர் கல்லூரி)

மேற்குறித்த நான்கு பாடசாலைகளிலும் சமூக உயர்வுக்கான செயல்கள், அறிநெறிசார் பயிற்சிகள், பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள், அழகியல் எல்லாம் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டன. விரிந்த பாடத்திட்டங்களும் கற்பித்தல் அணுகுமுறைகளும் பெண்களைப் புதிய செல்நெறியில் இட்டுச்சென்றன. இங்கு பயின்ற இருநூறு பெண்கள் சமூகமாற்றச் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துபவர்களாக சாதீயத்தின் பிடியிலிருந்து விடுபட்டவர்களாக வெளிவந்தனர்.

ஹரியற் வின்சிலோ அம்மையார் தலைமையில் உடுவில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட விடுதிப்பாடசாலையில் இணைந்து கொண்ட வைரவி வள்ளியம்மை, வைரவி சின்னாச்சி இருவரும் முறையே பெற்சி, பொமரோய் எனப் பெயர் மாற்றம் பெற்று பின்னர் ஆசிரியர்களாகவும் வெளிவந்தமை பெண்களுக்கான புதிய அத்தியாயத்தின் தொடக்கப்புள்ளியாக அமைந்தது.

1824ஆம் ஆண்டில் உடுவில் பெண்பாடசாலையில் கல்வி பயின்ற முதல் தொகுதி மாணவர் பாடசாலையிலிருந்து வெளியேறி தாம் பெற்ற கல்வியறிவைச் சமூகத்திற்குப் பரப்ப விழைந்தனர். (வைரவியின் மகள் வள்ளியம்மை) ஹரியட் நியூவேல் அம்புறோஸ் 1828ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில்

பெண்கள் பாடசாலை ஒன்றை நிறுவிக்கல்வி போதித்தார். இவரது சகோதரிகளும் ஆசிரியர்களாகிப் பணிபுரிந்தனர். (ஹரியட் லிவிஸ் சைமன், கத்தரின் டிம்மிக்கரிசாரா)

வீட்டுக்குள் முடங்கிக்கிடந்த பெண்கள் சமூகம், கல்வியின் பொருட்டு வெளியே வந்ததாலும், விடுதிகளில் ஊடாடியதாலும் கல்விச் சுற்றுலாக்கள் மூலம் அனுபவ அறிவை ஈட்டியதாலும் சமூக மாற்றச் சக்தியாக உருவெடுத்தது. குழந்தைகளைப் பராமரிப்பது, சமைப்பது, குடும்பத்தை நிர்வகிப்பது என்றிருந்த பெண்கள் வாழ்க்கைநெறி புதிய பாதையில் தடம்பதிக்கத் தொடங்கியது. விடுதிப் பாடசாலைகளில் கல்விபயின்ற பெண்கள் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்று கிராமிய மட்டங்களில் கற்பிக்கவும், கல்வி விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தவும் தொடங்கினர். எலன் முத்தம்மா, பிலிப்பு போதகரின் மகள் இருவருமே மெதடிஸ்த சமயக் குழுவின் முதலாவது தமிழ்ப்பெண் ஆசிரியர்களாக வெளிவந்தவர்கள்.

திருமதி.ஹரியட் வின்சிலோ அம்மையார் (உடுவில் பெண் பாடசாலை) செல்வி. எலிஸா அக்நியு (உடுவில் விடுதிப்பாடசாலை) சூசன் ஹவ்லண்ட் (உடுவில் பெண்கள் விடுதிப்பாடசாலை) திருமதி. புளோரன்ஸ் எமேறி (1913) செல்வி வீரா புளோரா காலர்ன் (1936) செல்வி - அயர்சன் (ஆங்கிலப் பாடசாலை 1894 - முதலாவது அதிபர்) திருமதி நிம்மர் (வுசைஅஅநச) (விடுதிப்பாடசாலைகளுக்கு பொறுப்பானவர்) ஹரியற் ரவுண் சன்ட் அம்மையார் (உடுப்பிட்டி பெண்கள் பாடசாலை) வண.பீற்றர் பேர்சிவல் பாதிரியார், திருமதி மேர் கார்ட்டர் (சுண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரி) முதலான பலர் கிறிஸ்தவ சமயப் பரப்புக்கையின் பொருட்டு கடல்கடந்து இங்குவந்து பணியாற்றியிருப்பினும் பெண்கல்வி மீதான இவர்களது கரிசனை அளவிடற்கரியது. பெண்களுக்கு கல்வி விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் பொருட்டு தமிழ்மொழியைப் பயின்று சுதேசிய மக்களோடு அன்போடு ஊடாடி பல எதிர்ப்புகளைச் சம்பாதித்த போதிலும் மனம் தளராத பெண்களைக் கல்விப்பாதைக்கு இட்டுவந்தவர்கள்.

தமிழ்ப் பெண்கள், கல்வி மூலம் விழிப்புணர்வு பெற்றவர்களாக சமூக சீர்த்திருத்தவாதிகளாக முற்போக்குச் சிந்தனை கொண்டவர்களாக, தமிழ்ப் பெண் கல்வி மரபொன்றை உருவாக்கி வைத்தவர்களாக சமூகத்தை மாற்றியமைக்கும் வல்லமை கொண்டவர்களாகத் தடம்பதிப்பதற்கு தியாக சிந்தனையுடன், தம் நலன்களைத் துறந்து, சுதேசப் பெண்கள் வாழ்வில் ஒளியேற்றி வைத்த இவர்களை, இவர்களைப் போன்றவர்களை எம்மண் ஒருபோதும் மறவாது.

சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டுச் சூழல்வழி

1931ஆம் ஆண்டுவரை சைவப் பெண்கள் எவரும் முறைசார் கல்வியைப் பெற்றிருக்கவில்லை. ஆனால் மதம்மாறிப்போய் கல்வி கற்றோர் பலர் இருந்துள்ளனர்.

தெல்லிப்பழை, உடுவில், பண்டத்தரிப்பு, பருத்தித்துறை முதலான கிராமங்கள் கிறிஸ்தவ சமயச் சூழலுக்கு ஆட்பட்டுக்கொண்டிருந்த சமயத்தில் சைவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டைத் தம் உயிர் மூச்செனப் பேணிக்காத்து இலைமறைகாயாக வாழ்ந்த மக்கள் தம்மளவில் அறிவைக்கடத்தும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். புலோலியில் வாழ்ந்த பாறாச்சி என்றழைக்கப்பட்ட பார்வதியம்மாள் இதற்கோர் நல்ல உதாரணம். தமிழ், சமஸ்கிருதம் ஆகிய இருமொழிப் புலமை வாய்த்தவர். குடும்ப உறவினர்களான வித்துவான் சிவபாதசுந்தரனார், மகாலிங்கசிவம். புண்டித் திருஞானசம்பந்தர் முதலானோரின் தமிழ்ப்புலமைக்கு வித்திட்டவர் இவரே. திருமண பந்தத்தைப் புறந்தள்ளி அக்காலச் சமூகச் சூழலில் தனித்த ஆளுமையாக மிளிர்ந்த அம்மையார், அடுத்தடுத்த தலைமுறையினர் புதுவீச்சில் பரிணமிப்பதற்கு வழிசமைத்தவராகி தமிழ்ப்பெண்கள் வரலாற்றில் தனித்தடம் பதித்தார்.

மிஷனரிகளின் செல்வாக்குக்குட்பட்டு தமிழ் மக்கள் மதமாறிச் செல்வதும் கிறிஸ்தவ விடுதிப் பாடசாலைகளில் தங்கிக் கல்வி கற்பதும் அவர்களது நடையுடை பாவனைகளை பழக்கவழக்கங்களைப் பின்பற்றுவதும் சைவத் தமிழ்ப் பற்றாளர்களைப் பதறவைத்தது உண்மையே. 1848இல் யாழ் சைப்பிரகாச வித்தியாசாலையையும் 1864இல் சிதம்பரத்திலும் பாடசாலைகளைக் கட்டுவித்த ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் பெண் கல்விக்கு எதுவித பிரயாசையும் எடுக்கவில்லை. 1880களின் பின்னரே சைவப் பெண் பாடசாலை தேவை என்ற கருத்து மேலோங்கத் தொடங்கியது.

இதன்விளைவாக 1931ஆம் ஆண்டு சேர்.பொன் இராமநாதன் அவர்களால் மருதனார் மடத்தில் இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரி அமைக்கப்பட்டது. விடுதியுடன் கூடிய இச்சைவத் தமிழ்ப் பெண் பாடசாலையில் பயின்ற பெண்கள் நடை உடை பாவனைகளில் பண்பாடு காத்து, சைவப்

பழக்கவழக்கங்களைக் கடைப்பிடித்து நல்ல குடுப்பப் பெண்மணிகளாகவும் சிறந்த ஆசிரியர்களாகவும் வெளிவந்தனர்.

இராமநாதன் ஆசிரியர் கலாசாலையின் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக வெளிவந்த பண்டிதை, சிவத்தமிழ்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி ஆசிரியப் பணிக்கு அப்பால் ஆலயமொன்றை சமூகநிறுவனமாக்கி பெண்தலைமைத்துவத்துக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கியவர். சைவத் தமிழ்ப் பண்பாடு காத்து, தன் நிர்வாக ஆளுமையால் ஆலயத்தை அறப்பணிச்சாலையாக்கி சைவத்துக்கே புதிய பாதை சமைத்தவர் அம்மையார். யாழ்ப்பாணத்து மரபில் ஆண்களுக்கே உரியதெனக் கருதப்பட்டுவந்த கோயில்மணியம் பதவியை ஏற்று , ஒரு கோயில் என்பது சமூக மேம்பாட்டுக்கான நிறுவனம் என்பதையும் அது 'பங்குகொள்ளல்' முறைமையில் அமைய வேண்டும் என்பதையும் எடுத்துக்காட்டிய பெருமாட்டி இவரென்று பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழிலும் சைவத்திலும் இவருக்கிருந்த ஆழ்ந்த புலமை, சொற்பொழிவாற்றுந் திறன், இசைஞானம் முதலானவை சாதாரண மக்களிடத்தில் உயரிய சமய தத்துவங்களை எளிய முறையில் எடுத்துரைப்பதற்கு வாய்ப்பாயமைந்தன.

இவர் வழியில் சமஸ்கிருதத்திலும் தமிழிலும் பாண்டித்தியம் மிக்க திருமதி வசந்தா வைத்தியநாதன் அம்மையாரும் மிகச்சிறந்த சொற்பொழிவாளராக மிளிர்ந்தவர். பண்டிதர் பரம்பரைவழி நின்று தமிழின் செழுமையை அடுத்த தலைமுறைக்குக் கையளித்தவர்களாக பருத்தித்துறை பத்மாசினி அம்மாள், நெடுந்தீவு பண்டிதை சத்தியதேவி துரைசிங்கம், பண்டிதை பரமேஸ்வரி இளமுருகனார் முதலானோர் மாநிலம் பயனுற வாழ்ந்தவர்கள்.

உயர்கல்வி வாய்ப்புகள், ஆசிரியர் பயிற்சிநெறிகள்

பெண்களுக்கான கல்வித்தேவை, அதிகரிக்க அதிகரிக்க பெண்கள் பாடசாலைகளுக்கான ஆசிரியர்களைத் தொடர்ந்து பெறுவதில் பாடசாலைகள் சிக்கல்களை எதிர்கொண்டன. மேலைநாடுகளிலிருந்து ஆசிரியர்களைத் தருவிப்பதில் ஏற்பட்ட பெருஞ்செலவு மாற்றுவழியை நாடவைத்தது. வட்டுக்கோட்டை செமினரியில் படித்த தமிழரான நதானியேல் நைல்ஸ், நூபஸ் பெய்லியோநாதன் ஹோமர் ஆகியோர் 1837இல் உடுவில் பெண்கள் பாடசாலைகளுக்கு ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். தமிழ்ப் பெண்கள் ஆசிரியராவதற்குரிய களம் உதயமானது. பெண் ஆசிரியர்களுக்கான பயிற்சிகளின் அத்தியாவசியமும் உணரப்பட்டது.

கிறிஸ்தவ சமயக்குழுக்களின் பாடசாலைகளுக்கான ஆசிரியர் பற்றாக்குறையை நிவர்த்திக்குமுகமாக அங்கு படித்து வெளியேறிய பெண்கள் திறமை அடிப்படையில் கீழ்வகுப்பு ஆசிரியர்களாக அமர்த்தப்பட்டனர். ஆரம்பத்தில் பாடசாலைகளிலேயே ஆசிரியர் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன. இத்துறைமீது நாட்டங்கொண்ட பலர் ஆசிரியர்களாக வெளிவரத் தொடங்கினர்.

ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலை 20ஆம் நூற்றாண்டிலேயே தொடங்கப்பட்டது. 1910ஆம் ஆண்டில் காரைநகரில் அருணாசலம் உபாத்தியாயரினால் சைவ ஆசிரிய கலாசாலை தாபிக்கப்பட்டது. இந்து போர்ட் இராசரத்தினம் 1928இல் அரச அங்கீகராத்துடன் திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையை நிறுவினார். இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரி மாணவியரின் பொருட்டு 1928இல் ஒரு ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலையும் கற்பித்தற் பயிற்சியின்பொருட்டு ஆரம்பப் பாடசாலை ஒன்றும் தாபிக்கப்பட்டன.

ஆங்கிலப் பாடசாலைகளில் மேல் வகுப்புகளில் கேம்பிறிட்ஜ் ஜூனியர் பரீட்சை கேம்பிறிட்ஜ் சீனியர் பரீட்சை, கல்கத்தா புகுமுகப் பரீட்சைகள் நடத்தப்பட்டபோது பெண்களுக்கான கல்வித்தளம் மேலும் பரந்து விரிவடையத் தொடங்கியது. 1901இல் கேம்பிறிட்ஜ் சீனியர் பரீட்சையில் சித்திபெற்ற நல்லம்மா தம்பு 1902இல் இருந்து வேம்படியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்ற ஆரம்பித்தார். வேம்படி பழைய மாணவர் சங்கத்தின் தலைவராகவும் மக்கள் சீர்திருத்தச் சங்கத்தவராகவும் அவராற்றிய சமூகப் பணிகள் காத்திரமானவை.

கல்கத்தா புகுமுகப்பரீட்சையில் சித்திபெற்ற மேரி போல் (யாழ் வைத்தியசாலை டாக்டர் போலின் மகள்) பூரணம் இளையதம்பி ஆகியோர் சிறந்த ஆசிரியர்களாக வேம்படியில் பணியாற்றியவர்கள்

நவீன கல்வித்துறை முன்னோடிகள்

20ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் காலாண்டில் கல்வியால் முன்னேறிய தமிழ்ப்பெண்கள் பாடசாலை அதிபர்களாகும் வாய்ப்பைப் பெற்றனர். முதலாவது தமிழ்ப்பெண் அதிபராக கிருபைமலர் மதியாபரணம் (1934 - 1971) உட்பிட்டி பெண்கள் பாடசாலையைப் பொறுப்பேற்றார். உயர்நிலைக்கல்வி முடித்ததும் மகரகம் ஆங்கில ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் ஆசிரியர் பயிற்சியைப் பூர்த்தி செய்தார். மிகச் சிறுவயதிலேயே அதிபராகி தனது ஆளுமையால் பாடசாலையை வளர்த்ததோடு சமூக அக்கறையுடனும் செயலாற்றினார். பண்டத்தரிப்பு அமெரிக்கமிஷன் பெண்கள் விடுதிப்பாடசாலை அதிபராகவும் கடமையாற்றினார். 40 வருட அதிபர் சேவையாற்றிய சுயநலம் துறந்த முன்னோடி இவர்.

வேம்படி பாடசாலை மாணவியான திருமதி இரத்தினா நவரத்தினம் இராமநாதன் கல்லூரி உபஅதிபராகவும் பின் அதிபராகவும் கடமையாற்றினார். 1944இல் அரசாங்க கல்விச் சேவையுள் உள்ளீர்க்கப்பட்டு, முதலாவது பெண் வடமாநிலக் கல்விப் பணிப்பாளராக உயர்ந்தார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இலக்கிய முதுகலைமாணிப் பட்டத்துக்காக இவரால் ஆங்கிலத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட “ திருவாசகத்துக்கான புதிய அணுகுமுறை ” தெ.பொ. மீனாட்சி, சுந்தரனார் போன்ற அறிஞர்களின் பாராட்டைப் பெற்றது - லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் புலமைப்பரிசில் பெற்று கல்வியியல் முதுகலைமாணிப்பட்டம், கலாநிதிப் பட்டங்களைப் பெற்றார். சைவசித்தாந்தம், தமிழ்க்கலாசாரத்துக்கான இவரது பணிகளை கௌரவிக்குமுகமாக, தமிழ்நாடு பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் கௌரவ கலாநிதிப்பட்டம் வழங்கி மரியாதை செய்தது. யாழ் பல்கலைக்கழகம் இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்தது.

சுண்டுக்குளி பெண்கள் விடுதிப்பாடசாலை முதலாவது சுதேச அதிபர் கலாநிதி செல்வி இவாஞ்சலின் முத்தம்மா தில்லையம்பலம் (1941 - 50).இவர் இந்தியாவில் அலகபாத் பல்கலைக்கழகத்தில் பி.எஸ்.சி, எம்.எஸ்.சி பட்டங்கள் பெற்றவர். அமெரிக்க கொலம்பிய பல்கலைக்கழகத்தில் எம்.ஏ, எம்.எஸ்.சி, பி.எச்.டி. பட்டங்களைப் பெற்ற மிகப்பெரும் கல்வியியலாளர். இந்தியக்கடல்களில் சுறாமீன் என்ற பொருளிலான இவரது கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வு பல மொழிகளில் நூலுருப்பெற்று பல்கலைக்கழகங்கள் பலவற்றில் பாடநூலாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

உடுவில் பெண்கள் பாடசாலை அதிபர் செல்வி அரியம் ஹட்சன் பரமசாமி மெதடிஸ்த வேம்படிப் பாடசாலையின் முதலாவது சுதேச அதிபர் செல்வி மேபல் தம்பையா (1949 - 1971) பருத்தித்துறை மெதடிஸ்த பெண்கள் விடுதிப்பாடசாலை அதிபர் செல்வி றோஸ்மேரி சின்னையா (1950 - 1966), யாழ் கன்னியர்மடப் பாடசாலை அதிபர் அருட் சகோதரி மார்ட்டினா (1970 - 1976) கொழும்பு சைவமங்கையர் கழக அதிபர் நாகம்மா காசிப்பிள்ளை யாவரும் பொதுநல நாட்டமிக்க ஐரோப்பிய அதிபர் ஆசிரியர்களின் ஆளுமையின் செல்வாக்குக் ஆட்பட்டவர்கள். தமது தனித்திறமையால் நவீனத்துவ உலகில் பெண்கள் பல்துறைகளில் தமது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்துவதற்கேதுவான முறையில் நிர்வாகத்தையும் கற்பித்தலையும் முன்னெடுத்தவர்கள், அதிபர்களோடு ஆசிரியர்களாகத் தமிழ்ப் பெண்மணிகள் பலர், அரப்பணிப்புடன் கூடிய கல்விச் சேவையை தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு வழங்கியிருக்கிறார்கள். தம்மிலும் தம்மாணக்கர் உயர்வுக்காய் காலமெலாம் உழைத்த கல்விப் பணியாளர்கள் சேவை என்றென்றும் போற்றற்குரியது. பின்பற்றற்குரியது.

ஆசிரியர் கலாசாலை விரிவுரையாளர்களாகவும் பெண்கள் தம் சேவையை சமூகத்துக்கு வழங்கியுள்ளனர். ‘ சேர்ந்து பாடுவோம் ’ சிறுவர் இலக்கியம், ‘ செந்தமிழ்ப்பயிற்சி மாலை ’ நூல்களின் ஆசிரியர் செல்வி செளந்தரம் சந்தன நங்கை கந்தப்பு கோப்பாய் மகளிர் ஆசிரியர் கலாசாலையில் பணியாற்றியவர். மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த சிறந்த மேடைப் பேச்சாளரான பண்டிதை திருமதி கங்கேஸ்வரி கந்தையா ஆணைப்பந்தி ஆசிரியர் கலாசாலையில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியவர். ‘ அரசன் ஆணையும் ஆடக செளந்தரியும் ’ என்ற வரலாற்று நூலின் ஆசிரியருமாவார்.

நவீன மருத்துவத்துறை முன்னோடிகள்

கல்விப் பணிக்கப்பால் மருத்துவப்பணி மீதான ஈர்ப்பு பெண்கள் மத்தியில் ஏற்பட, மாணிப்பாயில் கிறீன் மெமோறியல் வைத்தியசாலையின் நிறுவனர் வைத்தியர் கிறீனின் பங்களிப்பு ஏதுவாயமைந்தது. 1899 இல் கல்கத்தா புகுமுகப் பரீட்சையில் முதலாம் பிரிவில் முதல் மாணவியாகச் சித்திபெற்ற மீத்திறன் மாணவியாகிய நல்லம்மா வில்லியம் முருகேசு வேம்படியில் கற்பித்து பின் சென்னை

மருத்துவக் கல்லூரியில் மருத்துவ கல்வியைத் தொடர்ந்தார். ஸ்கொட்டாந்தின் எடின்பரோ சென்று மேலும் பலதுறை நிபுணத்துவத்தை பெற்றார்.

எல்.ஆர்.சீ.பி.எஸ்., எல்.எம்.எஸ். (டு.சு.ஊ.எ.இ டு.ஆ.எ) டாக்டருக்குரிய முழுத் தகைமைகளோடு முழு இலங்கையிலும் சித்திக்குட்பட்டவரிடம் பெற்ற முதற் பெண்மணி நல்லம்மா சத்தியவாகீஸ்வர் இவரே இணுவில் வைத்தியராகக் கடமையாற்றினார். பின் கொழும்பிலும் நீர்கொழும்பிலும் இவரது சேவை பரந்து விரிந்தது.

நவீன சமூக, அரசியல் செயற்பாட்டாளர்கள்

தமிழின் நவீனமயவாக்கத்துக்கு அச்ச ஊடகம் மிகப்பெரும் பங்களிப்பு நல்கியது. பத்திரிகைகளின் வருகை படைப்பாளிகளின் உருவாக்கம் தமிழ்ச் சமூகத்தை இன்னொரு தளத்தில் பயணிக்க வைத்தது. சமூக, அரசியல், பொருளாதார, உலகியல்சார் விடயங்கள் சமூகத்தின் இயங்கு நிலையில் தாக்கம் செலுத்தின. குறிப்பாகப் படித்த பெண்கள் சமூக விழிப்புணர்வுச் செயற்பாடுகளுக்கான கருவியாக எழுத்தையும் பத்திரிகையையும் கையிலெடுத்தனர். மக்களிடம் கருத்துதைச் சேர்ப்பிப்பதற்கு தமிழ் மொழி எளிமையாக்கம் பெற்று இங்கு கையாளப்பட்டமை முக்கிய விடயம்.

19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்த யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த மங்களம்மாள் மாசிலாமணி சமூக, அரசியல் செயற்பாட்டு முன்னோடியாகக் கொள்ளப்படுகிறார். முறைசார் கல்வியைப் பெற்றமைக்கான சான்றுகள் இல்லாதபோதிலும் குடும்பச் சூழல் இவருக்கு தமிழ், ஆங்கிலமொழியில் புலமையையும் பரந்துபட்ட சமூக அரசியல் அறிவையும் வழங்கியுள்ளது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பெண்கள் கல்வி வாய்ப்பப் பெருகியிருந்தபோதிலும் பெண்கள் பற்றிய பழமைவாதமே மேலோங்கிக் காணப்பட்டது. பெண்கள் சமூக, அரசியல் பணிகளில் ஈடுபடுவது உகந்ததல்ல என்ற கருத்து மிகுந்திருந்த சூழலில் பெண்களின் நவீன முன்னேற்றத்துக்காக பத்திரிகை ஊடகாவும் அரசியல் செயற்பாடுகள், சங்கங்கள் ஊடகவும் குரல்கொடுத்தவர் இவர். 1962இல் யாழ் வண்ணார்ப்பண்ணையில் தாபிக்கப்பட்ட பெண்கள் சேவா சங்கம் பற்றி வ.இராமலிங்கம் (1985) அவர்கள் குறிப்பு ஈண்டு நோக்கத்தக்கது. தேசிய உணர்வுபெற்ற பெண் விடுதலையை நோக்கிய முதலாவது சங்கம் இதுவெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இலங்கையின் முதற் பெண் பத்திரிகையாளரும் இவரே. “தமிழ்மகள்” என்ற பெயரில் 1923ஆம் ஆண்டு பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார். பெண்கள் சுயாதீனமானவர்கள் என்பதைக் குறிக்குமுகமாக “நாமார்க்கும் குடியல்லோம்” என்ற மகுடவாசத்தை இப்பத்திரிகை கொண்டிருந்தது. பெண் விடுதலை, பெண்சமத்துவம், சீதனக்கொடுமை, சாதிய எதிர்ப்பு, சுயதொழில் ஊக்குவிப்பு போன்ற பொதுநல சீர்திருத்த அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாக இப்பத்திரிகை வெளிவந்தது. பெண்களுக்கு அரசியல் உரிமைகள் தேவை என்பதில் மிக உறுதியோடு செயற்பட்டவர் இவர். திருகோணமலையிலும் பெண்கள் அமைப்புகளில் பெண்கள் ஆற்றவேண்டிய கடமைகள் பற்றி சொற்பொழிவாற்றி விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினார். இந்தியாவில் தங்கியிருந்த காலத்தில் மாநகரசபைத் தேர்தலில் எழும்பூர் தொகுதியில் காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் போட்டியிட்டார்.

இவரது சமகாலத்தவரான மீனாட்சியம்மாள் நடேசையர் மலையக மக்களுக்காகத் தன் வாழ்நாளை அர்பணித்த சமூகசேவகி. இலங்கைவாழ் இந்தியர்களின் துன்பியல் நிலைமையைப் பாட்டுகள் மூலம் வெளிப்படுத்தி அவர்களது உரிமைக்காகப் போராடத் தூண்டினார். பெண்கல்வி முன்னேற்றம் பெண்கள் தொடர்பான சட்ட சீர்திருத்தங்கள் குறித்த கல கட்டுரைகளை தேசபக்தன் பத்திரிகை - ஸ்திரீகள் பக்கம் என்ற பகுதியில் பிரசுரித்தார். பெண்கள் வாக்குரிமை இயக்கத்துக்கு ஆதரவளித்துச் செயற்பட்டார். பெண்களுக்கு வாக்குரிமை தேவையில்லை என்ற சேர்.பொன் இராமநாதனை தனது எழுத்துக்களால் மிக வன்மையாகக் கண்டித்தார். காந்திய இயக்கச் செயற்பாடுகளும், இந்தியாவில் நிகழ்ந்த முற்போக்குச் செயற்பாடுகளும் இவரது தீர்க்கமான அரசியல் கொள்கைகளில் செல்வாக்குச் செலுத்தின.

டாக்டர் நல்லம்மா சத்தியவாகீஸ்வர் ஐயர், நேசம் சரவணமுத்து, திருமதி.ஈ.ஆம்.தம்பிமுத்து, திருமதி அன்னமா முத்தையா, பரமேஸ்வரி கந்தையா, நோபிள் இராஸசிங்கம், நெடுந்தீவு செல்லம்மா நாகேந்திரர் முதலானோர் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முன்னரைக் காலப்பகுதியில் சமூக முன்னேற்றச் செயற்பாடுகளிலும் அரசியல்துறையிலும் உழைத்தவர்களுட் சிலராவர். இவர்களுள் நேசம் சரவணமுத்து இலங்கைச்சட்டசபைக்கு முதன்முதலில் நியமிக்கப்பட்ட பெண்ணாவார்.1931 முதல் 1947 ஆம் ஆண்டுவரை இவர் கொழும்பு வடக்கிற்கான அங்கத்தவராயிருந்தார். பெண்கள் தொடர்பான

பிரச்சினைகளை முன்னிறுத்தி முக்கியமான பிரேரணைகளை சட்டசபையில் முன்வைத்தார். குறிப்பாக ஆசிரியர்களாகப் பணிபுரியும் பெண்கள் திருமணம் முடித்ததும் கட்டாய ஓய்வூதிய வேண்டும் என்று கல்வித்திணைக்களம் ஆலோசனை முன்வைத்த நிலையில் அத்தீர்மானம் மாணவிகளின் கல்விநலனைப்பாதிக்கும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி அவ்வாலோசனையை நிராகரிக்கச் செய்தார்.

கிழக்கில் திருமதி ஈ. ஆர். தம்பிமுத்து பெண்கள் வாக்குரிமைச் சங்கம் நிறுவப்பட்டபோது அதன் உபதலைவராகச் செயற்பட்டவர். நாட்டின் ஜனநாயகத்தை தனித்து ஆண்களே நிர்ணயிப்பதென்பதை மறுதலித்துப் பெண்களுக்கிருக்கும் வாக்குரிமையை நிலைநாட்டப் போராடியவர்.

1980 முதல் 1988 வரை பட்டிருப்புத்தொகுதிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் மட்டக்களப்பு மாவட்ட அமைச்சராகவும் அளப்பரிய பணிகளாற்றியவர் திருமதி ரெங்கநாயகி பத்மநாதன். திருமதி இராஜமனோகரி புலேந்திரன் 1989 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத்தேர்தலில் வன்னி மாவட்ட வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டு வெற்றிபெற்று பாராளுமன்றத்துக்குத் தெரிவானார். கல்வி இராஜாங்க அமைச்சராகவும் பணியாற்றினார்.

1920 இளைஞர் காங்கிரஸின் தோற்றம், சமூக அசைவியக்கத்தில் பெரும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. அனைவருக்கும் கல்வி சமநிதிபோசனம் முதலான சீர்த்திருத்தக் கருத்துகள் மொழிபெயர்ப்பு மூலம் பெறப்பட்ட பரந்த வாசிப்புத் தளம் தமிழின் புதிய பாய்ச்சலுக்கு உரமிட்டன. இடதுசாரி அமைப்புகள் பெண்களின் அரசியல் பிரவேசத்தை ஊக்குவித்தமை பாரதி பெரியார் திராவிட இயக்கக் கருத்துநிலைகள் பெண்கள் மாற்றுச் சிந்தனை கொண்டவர்களாக இயங்குவதற்குரிய அடிப்படையை ஊட்டின. சோஷலிசப் புரட்சி, பிரெஞ்சுப் புரட்சி, உலகியல் வரலாற்றிவு சமத்துவக் கருத்துகள் பரவலாக்கம் பெறுவதற்கு ஏதுவாயின. உலக அரங்கில் பெண் விடுதலை இயக்கங்கள், போராட்டங்கள், பெண்கள் பற்றிய சித்தாந்தத்தைப் புரட்டிப் போட்டன.

1947, 48 ஆம் ஆண்டுகளில் மனித உரிமை சாசனத்தின் உருவாக்கமும் 1979 ஆம் ஆண்டு பெண்கள் ஆண்டாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டதும் படிப்படியாக ஈழத்திலும் பெண்நிலைச் சிந்தனை உருவாக்கம் கோட்பாடு ரீதியாக வலுப்பெற ஆரம்பிக்கின்றது. தொடர்ச்சியான சமூக, அரசியல், பண்பாட்டு நெறிநின்று சமூக ஓட்டத்துடன் வந்த தலைமுறை தாயகம், தேசியம், விடுதலை எனும் நீரோட்டத்துக்குள் வந்து சேர்கிறது. 1979 -80 ஆம் ஆண்டுகளில் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபடும் பொதுவெளியைப் பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கியது. புடசாலை மட்டம்வரை இது கடத்தப்பட்டது. தமிழரின் சுயநிர்ணய உரிமையை வென்றெடுப்பதற்கு ஆண்களோடு பெண்களும் போராட வேண்டிய சூழல் இங்கு கருக்கொண்டது. பெண்போராளிகளின் இணைவு, தலைமைத்துவம், தற்கொடையாளிகள், சமர்க்களங்கள் யாவும் சர்வதேசத்தின் கவனத்தை ஈர்த்தன. எந்தப் போராட்டத்தின் மூலம் தமக்குரிய உரிமைகளை நிலைநாட்டப் போராடினார்களோ அவையாவற்றையும் அடைய முடியாதவர்களாக, தமிழ்ச் சமூகத்தில் இன்று ஒடுக்கப்பட்டவர்களாக இம்மறப்பெண்கள் அடங்கியிருப்பது இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் பெண்ணியச் சிந்தனைகளைக் கேள்விக்குட்படுத்தி நிற்கிறது.

நவீன படைப்பாளிகள்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுவரை இலக்கியப்பரப்பில் சமயச்சார்பே பெரிதும் மேலோங்கி நின்றது. காலனித்துவத்தின் விளைவினால் சமூக, அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டுத்தளங்கள் நவீனமயவாக்கத்துக்குட்பட்டன. முன் சுட்டியவாறு மேலைத்தேயக் கல்வி முறைமை, உரைநடை வளர்ச்சி, அச்சியந்திர வருகை, பொதுத்தொடர்பு சாதனங்களின் எழுச்சி முதலானவை இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் படைப்பாளிகள் தோற்றுவாய்க்கு வித்திட்டன. நாவல், சிறுகதை, கவிதை, பத்திரிகை ஆக்கங்கள், வானொலிப் படைப்புகள் ஊடாக பெண் ஆளுமைகள் தமிழ்மொழியைப் புதிய பரிணாமத்துக்கு இட்டுச்சென்றனர்.

நொறுங்குண்ட இருதயம் (1914) நாவலைப் படைத்ததன் மூலம் மங்கள நாயகம் தம்பையா ஈழத்து முதற்பெண் நாவலாசிரியை எனும் சிறப்புக்குரியவரானார். நாவலின் உருவமும் உள்ளடக்கமும் அக்கால கிறிஸ்தவ சூழலுக்கும் சுதேசியச் சூழலுக்குமிடையிலான முரணை வெளிப்படுத்துவனவாயமைந்தன. தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் வருகை எழுத்துத்துறை மீது நாட்டங்கொண்ட பலருக்கு

உந்துசக்தியாயமைந்தது. கோகிலம் சுப்பையா, கோகிலா மகேந்திரன், தாமரைச் செல்வி என்று பெண்படைப்பாளிகள் தோற்றம் கொண்டனர்.

வீரகேசரிப் பத்திரிகையில் ஆரம்பகாலங்களில் இணைந்துகொண்ட திருமதி அன்னலட்சுமி இராஜதுரை, திருமதி யோகாம்பிகை பாலசந்திரன் ஆகியோர் சாதாரண மக்கள் மட்டத்துக்குத் தமிழை எடுத்துச்சென்ற முன்னோடிகள். மும்மொழித்தேர்ச்சி பெற்ற திருமதி யோகா தினபதி, சிந்தாமணி பத்திரிகைகளிலும் தனது எழுத்தாளுமையைப் பதித்துள்ளார். 1970 களில் வெளிவந்த சருங்கலே என்ற சிங்களப் படத்திற்கு தமிழில் வசனம், பாடல்கள் எழுதியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் தமிழ்ச்சேவைப் பணிப்பாளராக இருந்து பெண்கள் அப்பாதையில் பயணிப்பதற்கான வாயிலைத் திறந்து வைத்தவர் திருமதி பொன்மணி குலசிங்கம்.

1980 களின் பின் பல்கலைக்கழகம் முதல் பாடசாலைவரை தமிழ்ப்பெண் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட தேசிய விடுதலை குறித்த விழிப்புணர்ச்சி பெண்களை அரசியல் நீரோட்டத்துள் உள்ளீர்த்தமை பற்றிக் குறிப்பிட்டோம். அதேவேளை பெண்மொழிசார்ந்த படைப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபடவேண்டிய காலச்சூழமைவும் இவர்களுக்கு வந்தமைந்தது. விடுதலைப்போராட்டத்தில் இணைந்து ஆயுதமேந்திய பெண்கள் கரங்கள் எழுத்தாயுதத்தையும் கையகப்படுத்தின. குறிப்பாக ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதைப்போக்கு இப்பெண்களின் பிரக்ஞைபூர்வமான எழுத்துகளால் புதுவீச்சுப் பெற்றது. பெண்களுக்கான தனி இதழ்களின் வருகை, பெண் அமைப்புகள், பெண்கள் பற்றிய புதிய கருத்தியல்கள் பெண்களின் புதிய மொழிவார்ப்புக்குக் களம் சமைத்தன. தோண்ணூறுகளிலிருந்து பெண் கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்களின் உழைப்பு ஆணாதிக்க மொழிப்பரப்பில் பெண்களைப் பேசக்கூடிய மொழியை நிலைநிறுத்துவதாக அமைகிறது. ஆழியாள், மைத்ரேயி, சிவரமணி, ஊர்வசி என்று நீளும் கவிஞர்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் மொழி கடத்தி ஆளமைகளாக விளங்கியுள்ளனர்.

தொகுப்புரை

19ஆம் நூற்றாண்டில் கிறிஸ்தவ சமயக் குழுவினரால் வழங்கப்பட்ட பெண் கல்வி வாய்ப்பு ஓடுங்கிக்கிடந்த பெண்களை வீரியம்பெற்று எழ வைத்தது. விடுதியுடன் கூடிய பாடசாலை வாய்ப்பு, அர்ப்பணிப்பு மிக்க அதிபர்களின் வழிநடத்தல், பரந்துபட்ட பாடத்திட்டம், உலகியலறிவு, ஆங்கிலப் புலமை, மேலைத்தேய அதிபர், ஆசிரியர்களின் ஆளுமை, ஊக்குவிப்பு முதலான பல்வேறு அம்சங்கள் தமிழ்ப் பெண்களிடம் உறங்கிக்கிடந்த கல்வி மோகத்தைத் திறந்துவிட அது மடைதிறந்த வெள்ளமாக பல்வேறுபட்ட கல்வித்துறைகளை நாடிப் பயணப்பட வைத்தது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுக்கூற்றில் பெண்களுக்கான உயர்கல்வி வாய்ப்பு, பல்கலைக்கழக வாய்ப்புகள் உள்நாட்டிலே அதிகரிக்கத்தொடங்கியது. புடித்த பெண்சமூகம் உயர் பதவிகளில் அமரத்தொடங்கியது. துணைவேந்தராக, பேராசிரியராக, அரசியல்வாதிகளாக, சமூக செயற்பாட்டாளர்களாக நீதியரசர்களாக, கலைவிற்பன்னர்களாக, முயற்சியாண்மையாளர்களாக என்று இன்று பெண்கள் வகிக்காத துறைகள் இல்லை எனுமளவிற்கு ஈழத் தமிழ்ப்பெண்கள் தேசிய, சர்வதேச மட்டங்களில் சாதனை படைத்து வருகிறார்கள். எனினும் சாதீயம்போல் ஆண், பெண் அசமத்துவம் இன்னும் களையப்படவேண்டிய ஒன்றாக இருப்பதை மறைக்கவோ மறுக்கவோ முடியாது.

ஊசாத்துணை

வள்ளிநாயகி. இ. (2006) யாழ்ப்பாணத்துச் சமூகத்திற பெண்கல்வி - ஓர் ஆய்வு, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு - சென்னை
பத்மா. சோ, (2003) ஈழத்து மாண்புறு மகளிர், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு - சென்னை
பத்மா. சோ, (2012) ஈழத்துத் தமிழ்ப்பெண் ஆளுமைகள், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு - சென்னை
பெண்ணின் குரல், (2002 ஜூன்) பெண்களும் அரசியலும்
ஆழியாள், (2000) உரத்துப்பேச, மறு, 71, முதலாவது பிரதான சாலை, இந்திரா நகர், சென்னை-20
நிவேதினி, (2005 கார்த்திகை) பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம், கொழும்பு
இன்பத் தமிழும் இலங்கையரும், (2019), ஆய்வரங்கமலர், பதிப்பாசிரியர்,
பேராசிரியர், முனைவர், சதாசிவம் சச்சிதானந்தம், பன்னாட்டு உயர்கல்வி நிறுவனம்

ஓர் இளம் பெண்ணின் நாட்குறிப்பு எனை இட்டுச் செல்லும் பாதை

அம்பிகை

நூல்களும் ஆசான்களே. கற்றல் எவ்வளவு முதன்மையானதோ அவ்வளவு முதன்மையானவர்கள் ஆசான்கள். சிசுக்களாகவும் குழந்தைகளாகவும் நாம் பெறுவதும் கற்பதும் எமது முதல் ஆசான்களாகிய பெற்றார்களிடமிருந்து தான். எமது உலகம் விரிய, எண்ணங்கள் வளர, எல்லைகள் பரவ நாமே கற்றுக் கொள்ளத் தலைப்படுகிறோம். ஊர்களும் பாடசாலைகளும் ஆசிரியர்களும் மனிதர்களும் புத்தகங்களும் எனப் பலர் எமது அறிவிற்கும் அனுபவத்திற்கும் தீனி போடுகிறார்கள். அவை கற்பித்த விடயங்கள் பாடப் புத்தகங்களில் இல்லாதவை; புள்ளிகள் பெற்றுத் தரம் இடப்படாதவை; பரிசுகளுக்காக மனனம் செய்யப்படாதவை. சித்தத்தில் ஆழமாகப் பதிந்து என்றும் வழிகாட்டிகளாக உள்ளன! அவற்றில் நூல்கள் எதற்கும் குறையாத தனியிடம் பெற்றமைகின்றன. அதிலும் அவை யாரால், எப்போது, எதற்காக அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன என்பது தான் சூட்சுமமே. அதாவது தனிமனித விருத்தி, சமூகமாக உயர்ந்து, தேசத்தில் நிலைக்க வழி செய்யும் நோக்கில் நூல்களும் வாசிப்பும் அமைந்து விட்டால் நடப்பை ஆள்வதற்கு விண் ஆளும் விஞ்ஞானம் தேவையில்லை எனப் புரிந்து விடும்.

தலைப்பு "ஓர் இளம் பெண்ணின் நாட்குறிப்பு எனை இட்டுச் செல்லும் பாதை" சில கணங்களுக்குள் என் மூளையில் மட்டுமல்ல விழித்திரையிலும் பல நூல்களைக் கொணர்ந்து சேர்த்தது; பேராசிரியர் உமாகாந்தின் ஈழத்தின் வலி, அப்துல் ஹமீதின் வானலையில் ஒரு வழிப்போக்கன், அருந்ததி ரோயின் God of Small Things, புண்ணியகாந்தி விஜயநாயகவின் Giraya, அஷோக் ஃபெறியின் Serendipity, ஷெஹான் கருணாதிலகவின் Seven Moons of Mali Almeida, ரோய் ரட்ணவேலின் Prisoner # 1056, ஸ்ரீமதி சிவநந்தினி துரைசாமியின் My Diplomat இப்படித் தமிழும் ஆங்கிலமுமாக. அதில் குட்டிக் கதையாக சொமசெற் மோகமின் The Luncheon வில்லியம் வேட்ஸ்வேத்தின் I Wandered as a Lonely Cloud எனும் அழகுக் கவிதையும் எட்டிப் பார்த்தன.

"ஓர் இளம்பெண்ணின் நாட்குறிப்பை" நான் தெரிந்தெடுக்கக் காரணம் அன்று உலகு தகர்த்த போரும் அவலங்களும் தாக்கமும் இன்றுவரை ஏதோ ஒருவகையில் தொடர்ந்த வண்ணம் தான் உள்ளது எனும் கசப்பான உண்மை ஆகும். இப்புத்தகம் எழுதப்பட்டு ஏறத்தாழ முக்கால் நூற்றாண்டைக் கடந்த நிலையில் மனிதம் தடுமாறித்தான் பயணிக்கிறதோ எனவும் பிள்ளைகளுக்குரிய நட்பான சூழலை நாம் முன்னெடுக்கிறோமா என்பதையும் சற்றே ஆராயத் தோன்றியது. நீங்கள் அனைவரும் இந்த வரலாற்று நினைவுக்குறிப்பை நிச்சயம் வாசித்திருப்பீர்கள் அல்லது ஏதோ ஒருவகையில் அறிந்திருப்பீர்கள். நான் கூறித் தெரிய ஏதுமில்லை. ஏனெனில் ஆன் ஃப்ராங்கின் நாட்குறிப்புப் பதிவுகள் எல்லோர் மூளைகளிலும் ஏதோ ஒரு வகையில் பதிந்தவையே. அவற்றை நான் அப்போது எப்படி வாசித்தேன் இப்போது எப்படிப் பார்க்கிறேன் எனப் பகிர்வதில் நிறைந்த மகிழ்ச்சி.

சாதாரணமாக வாசிப்பு என்றால் இலேசான உணர்வு கிடைக்கும். உதாரணமாக, லன்ச்சன் சிறுகதையை எனது தந்தை சிலாகித்துப் பேசிப் பார்த்திருக்கிறேன், எனது பாடவிதானத்திலும் கலந்து, பின்னர் எனது மகளும் அதனை அலச வேண்டிய தருணம் வந்த போது மிகப் பெரிய சந்தோஷமாக உணர்ந்தேன். பலமுறை எனது மாணவர்களுக்கு வாசித்துக் காண்பித்திருப்பேன். முதற் பந்தியை எப்போது வாசித்தாலும் அறிவுசார் நகைச்சுவை இரசிக்காத ஒரு தருணம் ஏதும் அமைந்ததில்லை.

ஆனால் அப்படி அல்ல ஓர் இளம்பெண்ணின் நாட்குறிப்பேடு; அது எம் சிந்தையைக் குழப்பி விடும். ஒவ்வொருமுறை வாசிக்கும் போதும் அச் சிறு பெண்ணை வாரி அணைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற உணர்வு மேலோங்காது போனதேயில்லை.

சின்னப்பெண் ஆன்ஃப்ராங்கின் உள, உணர்வுப் பகிர்வாகவும் வரலாற்றுப் பதிவாகவும் படிப்பினையின் விதையாகவும் போர்க் கோரங்களின் பிம்பமாகவும் அமைவதால் இளம்பெண்ணின் நாட்குறிப்பு பல ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுப் பொருளாகவும் அமைவதில் ஆச்சரியம் ஏதுமில்லை. இன்றைய பல விடயதானங்களுடன் ஒத்துப் போவதுடன் ஆவணப்படுத்தலின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. அதன் விரிவான பார்வை சுவாரஸ்யம் தந்தாலும் புருவம் உயரவும் நெரிக்கவும் காரணமான பல விடயங்களை வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும், பனுவல் பகிரலுக்கு அப்பால் இங்கு வேறு சில விடயங்களையும் கூட நான் தொட்டுச் செல்லலாம் என நினைக்கிறேன். பனுவலைப் பகிர வேண்டும் எனும் செயன்முறையில் ஆழ்ந்த போது பகிர்வு மட்டுமல்லாமல் வாசிப்பின் வகைகளையும் மட்டங்களையும் எதிர்பார்ப்புகளையும் பற்றிக் கூட உங்களுடன் எனது கருத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1. இளம்பெண் ஆன்ஃப்ராங்

1929 ம் ஆண்டு ஜூன் 12^{ம்} திகதி பிறந்த அனலீஸ் மாரிஃப்ராங்க் 1942^{ம்} ஆண்டு தனது 13^{வது} பிறந்த நாள் பரிசாகக் கிடைத்த சிவப்பு வெள்ளை நிறக்கட்டம் போட்ட நாட்குறிப்பேட்டிலே தனது உள்ளக்கிடைக்கைகளை வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்த ஆரம்பித்தார். டச்சு மொழியில் எழுதப்பட்டாலும் ஆங்காங்கு ஜேமன் மற்றும் ஆங்கிலச் சொற்கள் காணப்படுகின்ற மூலப் புத்தகமான *Het Achterhuis* - ஹெற் ஆக்ற்றேஹூஏஸ் - ஆங்கிலத்தில் *The Secret Annex, The Diary of a Young Girl* எனும் தலைப்பில் 1947^{ம்} ஆண்டு வெளியானது. வெளியிட்டவர் ஆன்ஃப்ராங்கின் குடும்பத்தில் போரின் கொடும்பிடியிலிருந்து தப்பித்த ஒரே நபரான அவரது தந்தை ஒற்றோஃப்ராங். 70 க்கும் மேலான மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட இந்த சரிதை அல்லது சுயசரிதைக் குறிப்புகளில் ஓர் இளம்பெண்ணின் உள, உடல், சிந்தனை மற்றும் உணர்வுகளின் பற்பரிமாணங்களை நாம் காணலாம். ஆனால் எழுதிய சின்னப் பெண் இத்தனை விமர்சனங்களையும் பாராட்டுகளையும் நிச்சயம் எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார் என்பது முரண் நகை. ஓர் எழுத்தாளராக அல்லது ஊடகவியலாளராக வர விரும்பிய ஆனுக்குத் தனது திறமை குறித்துச் சில சந்தேகங்கள் இருந்த போதிலும் எழுத்து அவளது உயிர் மூச்சாகவே காணப்பட்டது. அவளது மனமுதிர்ச்சி சற்றே வியப்பானது தான்; 165^{வது} குறிப்பில் உள்ள வார்த்தைகளைப் பாருங்கள்:

"எனக்கு வயது பதினான்கு தான், ஆனாலும் என்ன தேவை, யார் சரி யார் பிழை என்பது எனக்குத் தெரியும். எனக்கான கருத்துகள், கொள்கைகள், சிந்தனைகளைக் கொண்டவள் நான். பதினம் வயதில் உள்ள ஒருவரிடமிருந்து இது வருவது சற்று வியப்பாக இருக்கும் தான், ஆனால் நான் சின்னப்பெண்ணாக இல்லாமல் முதிர்ந்த ஒருத்தியாகவே உணர்கிறேன் - யாரது கட்டுப்பாட்டிற்கும் இல்லாத சுதந்திரப் பெண்."

ஜேமனியில் பிறந்த யூத இளம்பெண் ஆன்ஃப்ராங் சற்றே வேறுபட்டவள் தான்! தனக்கான அடையாளத்தை அந்த வயதிலேயே உணர்ந்த பெண். இவ்வளவு அருமையான பெண் இன்னமும் இருந்திருக்கக் கூடாதா எனப் பலமுறை நினைத்ததுண்டு - பேராசிரியர் கைலாசபதி, பேராசிரியர்

துரைராஜா, எனது பாடசாலை கால நண்பி மேஜர் வ்ருதி, ஆங்கிலக் கவிஞர் ஜோன் கீற்ஸ், நாடக மேதை ஷேக்ஸ்பியர், இப்படிப் பலர் உள்ளனர் என் பட்டியலில்.

2. நாட்குறிப்பு - ஆவண இலக்கிய நோக்கில்

சுய விவரிப்பாக அமையும் இந்த நினைவுக் குறிப்பு ஒரு சுய-சிகிச்சையாக நோக்கப்படுகிறது. அதாவது தனது கதை வெளிப்பாட்டின் ஊடாகத் தன்னைத் தானே குணப்படுத்திக் கொள்வது. ஆனின் கதைகள் உண்மையானவை. 1930 களில் நாசிப்படைகளின் ஆதிக்கம் ஐரோப்பாவை மெல்லத் தின்ன, நெதலாந்தும் இரையாகிப் போன போது, ஆனும் அவரது குடும்பத்தவரும் உயிர் பிழைக்க ஆனின் தந்தை பணியாற்றிய அலுவலகத்தில் அறை ஒன்றிலிருந்த புத்தக அலுவலாரியின் பின்னால் அமைந்திருந்த இரகசிய அறை ஒன்றில் ஒளித்திருந்த காலத்தில் எழுதப்பட்ட குறிப்புகள் பலதும் பேசின. பாதுகாப்புப் பொறிமுறை எனக் கூறலாம். தனது ஆதங்கங்கள், அனுபவங்கள், விருப்புகள் அனைத்தையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவர் கதை கூறக் கேட்டது கிற்றி - தனது டயரிக்கு அவர் வைத்த பெயர். டச் எழுத்தாளர் Cissy van Marxveldt ன் தொடரில் தான் இரசித்த பளிச்சென்ற, களிப்புமிகு, வேடிக்கைக் கதாபாத்திரமான கிற்றி தான் ஆனின் மானசிக நட்பாகி, சொன்னதெலாம் கேட்டது. ஜூலை 6^{ம்} திகதி தான் பெயர் வைக்கப்படது போலும். அன்றைய பதிவுகளிலிருந்து இருவரும் பேசிக் கொண்டார்கள், அதை யாரும் அறிந்திருக்கவில்லை.

இரகசிய அறையில் பதுங்கும் முன் கட்டிய பொருட்களுள் முதலில் எடுத்து வைத்தது இந்த நாட்குறிப்பைத் தான். தனது பிறந்த நாள் பரிசை அவளே தெரிந்தெடுக்க முடிந்தது என ஜூன் 14ம் திகதிப் பதிவின் ஆரம்பத்திலேயே குறிப்பிட்டுள்ளாள். சுதந்திரமாக வளர்ந்துள்ளாள் என்பது புரிகிறது. அத்துடன் மிக இரம்மியமாக ஆரம்பித்துக் கொள்கிறது அவளது பதிவுகள். பின்னாட்களில் எழப் போகும் பரிதாபங்களும் பரிதவிப்புகளும் ஏக்கங்களும் ஏதலிப்புகளும் கிஞ்சிற்றும் தெரியாதப் பதினம் வயது பெண் ஒருவரின் துள்ளலான நடையும் பளபளப்பும் பதிவில் தெள்ளத் தெளிவாகப் பிரவாகம் கொண்டுள்ளன:

"ஆறே முக்கால் மணிவரை எனது ஆவலை அடக்கிக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அதற்கு மேல் காத்திருக்க முடியாது எனும் நிலை வந்ததும் சாப்பாட்டு மேசை அறைக்குப் போனேன். அங்கு மூர்ட்ஜி (பூனை) என் கால்களில் உரசி என்னை வரவேற்றது," எனவும்

"என் பரிசுப் பொருட்களிலேயே சிறந்ததான உன்னைத்தான் முதலில் பார்த்தேன். பிறகு ஒரு ரோஜா பூங்கொத்து, சில செம்பருத்திகள்," எனவும்

"இன்று காலை குளிக்கும்போது ற்றின் ற்றின்னின் நாய் போல ஒன்று என்னிடம் இருந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும் என யோசித்தேன்," எனவும்

செல்லும் பதிவுகள் அந்த இளம்பெண்ணின் சதாரண சந்தோஷங்களையும் விருப்புகளையும் நம் கண் முன்னே நிறுத்துகின்றன. அப்படியே ஒருபடி மேலே சென்று,

"எனக்கு எழுத வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. அதைவிட பெரிய விஷயம், என் நெஞ்சிலிருந்து எல்லாம் போக வேண்டும் என்பது தான். காகிதம் மனிதர்களை விடப் பொறுமையானது," எனவும் பதிந்து ஆச்சரியப்படுத்துகிறாள் ஆன்.

இது மட்டுமல்லாமல் தான் தனியே இல்லை தனது பெற்றாரும் சகோதரியும் முப்பது நண்பிகளும் சூழ உள்ளதாகவும் தன்னை எந்நேரமும் புகழ் ஒரு கூட்டம் உண்டு என்றும் மேழெழுந்த வாரியாகப் பார்த்தால்

எல்லாம் இருப்பது போலத் தோன்றும், ஆனால் அது உண்மையில்லை, ஏதோ ஒன்று காணாதது போல உள்ளது எனவும் அதனால் தான் தன் உள்ளத்தில் உள்ளதை டைரியில் எழுத ஆரம்பிப்பதாகவும் ஜூன் 20ம் திகதி குறிப்பிட்டுள்ளார். பதினம் வயதினருக்கே உரிய அங்கலாய்ப்பாக இது அமைகிறது. சகோதரியைப் பார்த்துப் பொறாமை, தாயாருடனான முரண்பாடுகள், பீற்றருடனான காதல் எனச் செல்லும் பதிவுகள் சாதாரணமே. அசாதாரணம் என்னவென்றால் போர் பற்றியும் புகலிடம் பற்றியும் பறி போன சுதந்திரம் பற்றியும் பேசுகிறாள் ஆன். தமக்கிருந்த பல்வேறு ஒடுக்குதல்கள் மற்றும் தடைகள் பற்றிப் பதிவிடுகிறாள், உதாரணத்திற்கு, யூதர்கள் இரவில் நடமாட முடியாது, மஞ்சள் நட்சத்திரம் அணியவேண்டும், ட்ராமில் பயணிக்க முடியாது போன்றவை.

ஜூலை 6^{ம்} திகதி தனிச் சிறைகள் பற்றியும் அகதி முகாம்கள் பற்றியும் அச்சம் தெரிவித்து, ஃப்ராங் மற்றும் வான் குடும்பத்தினர் மொத்தம் ஏழு பேர் மறைந்திருக்க முடிவு செய்த பதிவு வருகிறது. அன்றைய பதிவுகளில் "நினைவுகள் எனக்கு உடைகளை விட மதிப்பு வாய்ந்தவை" எனும் வரியைப் போகிற போக்கில் எழுதிச் செல்கிறாள் அந்த இளம்பெண். தனக்கு முக்கிமானதை எடுக்கும் இளம்பெண்ணின் தன்னிலை விளக்கம். அதனை நாட்குறிப்பிடம் சொல்வதில் அத்தனை திருப்தி அவளுக்கு. 1944 மார்ச் 16^{ம்} திகதி ஆனின் குறிப்பு இப்படி அமைகிறது: "எனது எண்ணங்களை, உணர்வுகளை வார்த்தைகளில் வடிக்க முடிந்தது தான் மிக அருமையான விடயம்; இல்லாவிட்டால் அப்படியே மூச்சுத்திணறியிருப்பேன்." இன்னோர் இடத்தில், "இப் பரிசைத் தந்தமைக்காக, என்னையும் எனது எழுத்துத் திறமையையும் வளர்த்துக் கொள்ளவும் என் மனக்கிடைக்கைகளை வெளிப்படுத்துவதைச் சாத்தியமாக்கியமைக்காகவும் இறைவனுக்கு நன்றிக்கடனுள்ளவளாகிறேன்," எனப் பதிந்துள்ளார். ஈர் வருடங்கள் அந்த இளம்பெண்ணைத் தக்க வைத்தது கிற்றி தான். தனது உணர்வுகளின் வடிகாலாக நாட்குறிப்பை உபயோகித்தது சமயோசிதம் மிக்கது. கைது செய்யப்படும் வரை ஏதோ ஓர் எதிர்பார்ப்புடன் பதிவுகள் தொடர்ந்துள்ளன. இறுதியாக அவள் எழுதிய தினம் 1944^{ம்} ஆண்டு ஓகஸ்ட் 1^{ம்} திகதி. ஜூலை 21^{ம்} திகதி தனது நாட் பதிவில் தன்னை எல்லோரும் முன்னுக்குப் பின் முரண் ஆனவள் (Little bundle of confrontations!) என விளக்கிறார்கள் எனத் தான் எழுதியதை விளக்கியபடி ஆரம்பிக்கிறது இப் பதிவு. மேலோட்டமாக சிரித்துப் பறந்து திரியும் வண்ணத்துப் பூச்சி போன்றவளது இன்னோர் பக்கம் ஆழமானது என்கிறாள். பதினம் வயதிற்கே உரிய ஆர்வங்கள் கொண்டவளை யாரும் தலையில் தூக்கி வைக்க மாட்டார்கள், அந்த ஆனுக்கு அது பிரச்சினையும் இல்லை; ஆனால் ஆனின் ஆழ்மனது உடைந்து போகக் கூடியது, மிகவும் மென்மையானது என விளக்குவதுடன் ஆனின் பதிவுகள் நிறைவுறுகின்றன. அன்றே அவள் கைது செய்யப்படுகிறாள் எனப் பின்னாளில் நான் அறிந்து கொண்ட போது என் இதயம் நின்று தான் துடித்தது - skipped a beat. அதுவரை பயணித்த கிற்றியும் இல்லை என்பது மனக் கவலையை மேலும் சுமையாக்கியது.

1945 மார்ச்..... ஆனும் இல்லை, கிற்றியும் இல்லை.....

1942 ஜூனிலிருந்து 1944 ஓகஸ்ட் வரை ஆன் மறைந்து வாழ்ந்த போது கிற்றி தான் அவளுக்கு எல்லாமே. நாசிப்படைகளிடமிருந்து ஒளிந்து வாழ்ந்த குடும்பத்தவரின் நிலமை, தினம் நடந்தவை, அதில் தனது கடந்த காலம் மற்றும் எதிர்கால நம்பிக்கை பற்றி எல்லாம் பதிவிட்டுக் கொள்கிறாள் ஆன். யூத இனமாக இருந்தமைக்காக மட்டுமே புறந்தள்ளப்பட்டமை, கல்வியைத் தொடர முடியாமை, பசிக் கொடுமை, நாசிப்படைகள் அண்மிக்கும்போது ஏற்படும் கலவரம், இனப்படுகொலை என ஈர் வருடப் பதிவுகளை உலகத்தினர் வாசித்து அறிந்து கொள்கையில் அந்த இளம்பெண் உயிரோடு இல்லை. வதை முகாமில் நோய்வாய்ப்பட்டு மரணித்தார். இன்னீர் வாரங்கள் போராடியிருந்தால் பிரித்தானியப் படைகள் அவளையும் காப்பாற்றியிருக்கும். அவளால் மரணத்தை வெல்ல முடியவில்லை. ஆனால் அவளது

வார்த்தைகள் எப்படி இருந்தன தெரியுமா? "மரணத்தின் பின்னரும் வாழ்ந்து கொண்டே இருக்க விரும்புகிறேன்." வாழ்கிறாள் தான்! - நாட்குறிப்பாக.

இந்த இனிய ஜீவன் 1945^{ம்} ஆண்டு :பெப்ரவரி அல்லது மாச் மாதம் பேர்கள்-பெல்சனில் கண்ட மனிதப் புதைகுழிகளில் ஒன்றாக இருந்திருக்கலாம். அவள் கைது செய்யப்பட்ட பின்னர் சிதைவுகளுக்கு இடையில் அவளது நாட்குறிப்பேடு கண்டெடுக்கப்பட்டுப் பின்னர் அவளது தந்தையிடம் கையளிக்கப்பட்டது. அக் கனவானின் மனநிலையை நாம் அனைவரும் புரிந்து கொள்ளலாம், ஏனெனில் நாம் கடந்து வந்த பாதை அப்படி. வரலாறுகள் மீள்பவை என்பதைக் கேட்பதை விடப் பார்ப்பது மிகக் கொடுமை. எனது காலத்திலும் போரின் கோரப் பிடிகள், பெடியங்களின் சன்னதம், படையினரின் வதைகள் எனப் பல தசாப்தங்களை இழந்த ஆண்களைக் கண்டவர்கள் நாம். இப்போது நாம் சற்று ஆசுவாதமாக இருக்க, ஆண்களின் பாதை தான் மாறிப் போயுள்ளது - பாலஸ்தீனம்.

3. எனை இட்டுச் செல்லும் பாதை - அன்றும் இன்றும்

ஆக, அன்றும் இன்றும் நிலமைகள் மாறவில்லை, தளங்கள் தான் மாறியுள்ளன. மனித வரலாறு ஆரம்பித்ததிலிருந்து முரண்பாடுகள் இருந்துள்ளன தான். ஆரம்பத்தில் தமது இருப்பைத் தக்க வைக்க ஆரம்பித்த குழுச் சண்டைகள் நாளடைய அதிகாரம் மற்றும் செல்வாக்கிற்காகப் போர்களாக உருமாறின. அதிலும் கடந்த நூறு வருடங்களை எடுத்துக் கொண்டால் நாடுகள் அழிவதும் இனங்கள் அழிக்கப்படுவதும் ஒரு சீரான நிகழ்வாகவே போய்க் கொண்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். இன, மத, அரசியல் தலைவர்கள் வரலாற்றைப் படிப்பதில்லையா? சமூகத்தின் கண்ணாடியாக அமையும் இலக்கியங்களை வாசிப்பதில்லையா? அதில் மிகுந்து கிடக்கும் ரணங்களும் அவை தரும் வலிகளும் புரிவதில்லையா? இந்த நேரத்தில் எம் புலத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் சுரேஷ் கனகராஜா ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கவிதை ஞாபகத்தில் வருகிறது. தான் தனது மகளை சைக்கிளில் முன்னால் வைத்துக் கொண்டு, பெடலை மிதித்துக் கொண்டு செல்கையில் கண்ட மரண வீடு பற்றி எழுதுகிறார். 90 களின் யாழ்ப்பாணத்தின் சாதாரண தோற்றம். அதேபோல The Man He Killed கவிதையில் களத்தில் எதிரும் புதிருமாக இருக்கும் படை வீரர்கள் மதுக்கடையில் சந்தித்திருந்தால் நிலைமையும் உணர்வுமே வேறு என வர்ணிக்கிறார் தொமஸ் ஹாடி. தலைவர்கள் வகுக்கப்பலி ஆவது யாரோ என்பது தான் அடக்கோட்டு வரி. தலைவர்களது மனோநிலைகள் தொடர்கின்றன, மாறாதிருப்பவை மக்களது அவலங்கள் மட்டுமே. அத்துடன் தலைவர்கள் வகுக்கும் திட்டங்களும் தான்! எத்தனை நாட்குறிப்புகள், கவிதைகள், கதைகள், நாடகங்கள், கடிதங்கள் என எது வந்தாலும் குழந்தைகளது வாழ்வோ மனநிலையோ மக்களது அவலங்களோ நீரோசையான வாழ்வோ அவர்களுக்கு ஒரு பொருட்டே அல்ல. ஒலிவர் ட்விஸ்டர் முதல் பாலஸ்தீனியக் கவிதைகள் வரை முற்றுப் புள்ளிகள் வைக்கப்படாத வரலாறை முன்னெடுக்கிறது மனிதகுலம். இனத்தாலும் மதத்தாலும் மொழியாலும் கேந்திரத்தாலும் பிளவுபட்டே இருப்பது எமது சாபக்கேடு. அத்தோடு மனித வேறுபாட்டை வெறும் மெலனின் நிறப்பொருட்கள் தீர்மானிக்கலாமா? ஹோமோ சேப்பியன் சேப்பியன்கள் ஒரே வகை தான். இருக்கும் இடங்கள் மட்டுமே வேறுபட்டுக் கொள்கின்றன. ஆனாலும் பலவற்றிற்காகப் போர்கள் ஓய்வதேயில்ல. ஐரோப்பா, வியற்றாம், பாலஸ்தீனம், தென்னாபிரிக்கா, ஈழம், ருவண்டா, சிரியா, உக்ரைன் எனத் தொடர்வது இன்று மீண்டும் பாலஸ்தீனத்தில் நிலை கொண்டுள்ளது. தென்னாபிரிக்காவின் நெல்சன் மண்டேலாவும் ஈழத்தின் பாலகுமாரும் பாலஸ்தீனத்தின் யாசீர் அர்-பாத்தும் கியூபாவின் சே குவேராவும் என அமைந்த எனது சிறுபராயத்திற்கும் தற்காலத்திற்கும் உள்ள தொடர்புகளைப் பார்க்கிறேன் - படிப்பினைகள்.

அன்று இலங்கையின் வடபுலத்தில் நவாலித் தேவாலயக் குண்டு வெடிப்பில் கொல்லப்பட்ட நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் செய்த பாவம் தான் இன்று பாலஸ்தீனத்திலும் செய்யப்பட்டதா? டொக்டர் ஓ கே குணநாதன் எழுதிய போர்வலி உயிர்வரிகள் கவிதைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்க நேர்ந்தது. குழந்தைகளின் உயிரும் சதையும் குருதியும் சேர்ந்து கட்டப்படும் புதிய தேசம், தொட்டில் சூப்பி குட்டி பொம்மை நாளைய நூதனசாலையில் நினைவுச் சின்னங்கள், பிணந்தின்னிக் கழுகுகளும் ஊளையிடும் நரிகளும் உரிமை கொண்டாடும் குழந்தைகள் எனச் செல்லும் குட்டிக் கவிதைகள் தந்த மன அதிர்வு மரணம் வரை மறக்க முடியாதவை. காரணம் அதை நேரிலும் பார்த்தவள் நான். எதற்காக இந்த இழப்பு. ஒலிவர்களும் ஆன்களும் க்றிஷாந்திகளும் பாலச்சந்திரன்களும் மீண்டும் வருகிறார்கள், பெயர்களில் தான் வேறுபாடு. இதைச் சாதிக்கும் தலைவர்கள் தம் வாழ்வு பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள்? நிச்சயமற்ற குறுகிய வாழ்வில் கருணையும் அன்பும் மேலோங்க இருக்கும் பாதை மிக அற்புதமாக இருக்கும் எனும் சூட்சுமத்தை இன, மத, அரசியல் தலைவர்கள் புரிந்து கொள்ளும் நாள் விரைவில் வர வேண்டும். குறைந்தது நாளைய தலைவர்களான இன்றைய சிறார்களுக்கு வாழ்வின் யதார்த்தங்களையும் அவற்றைச் சிதைக்கும் அவலங்களையும் புரிய வைக்கும் கல்விக் கட்டமைப்புக்குள் இளம்பெண்ணின் நாட்குறிப்பேடு போன்ற ஆக்கங்களும் அது வெளிப்படுத்தும் உள, உணர்வு ஆழங்கள் போன்ற விடயங்களும் கட்டாயம் இணைக்கப்பட வேண்டும். படிப்பினையாக விளக்கப்பட வேண்டும்.

4. படிப்பினை - சமூக விஞ்ஞானியின் பார்வையில்

மனதைக் கசிய வைக்கும் பதிவுகள் நிறைந்த இந்த இளம்பெண்ணின் நாட்குறிப்பேடு எமக்கு விட்டுச் சென்ற படிப்பினை பற்றி வாசிப்பாளர் அறிந்து கவலையை வெளிப்படுத்துவதும் மாணவர்கள் பாடப்புத்தகமாகப் பார்த்துப் பதில் தயாரிப்பதும் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் அக்குவேறு ஆணிவேறாக விமர்சிப்பதும் ஆய்வாளர்கள் உளவியல் கோட்பாடுகளுடன் மல்லாடுவதும் நாம் அறிந்தவையே. அதற்கும் மேலாக இது ஓர் ஆவணம் எனும் வகையில் அதிலுள்ள விடயங்கள் எவ்வளவு தூரம் உலகத் தலைவர்கள் மீதும் புத்திஜீவிகள் மீதும் தாக்கம் கொண்டுள்ளன என்பதைப் பார்த்தால் பூஜ்ஜியமாகவே அமைகிறது. சாதாரண வாசிப்பிற்கும் அப்பால், ஆய்வுகளுக்கும் மேலாக இதனை ஏன் கொண்டு செல்லக் கூடாது எனும் கேள்வியே என் பார்வையில் மேலோங்கி நிற்கிறது. படம் பார் படம் படி என்றது என் பிள்ளைப்பராயம். இவ்வளவு ஆழமான பாடம் படிப்பினையாக மாற வேண்டிய கட்டாயத்தில் உலகுள்ளது. அதற்கு நாம் அனைவரும் முடிந்தளவில் செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்க வேண்டும். அதாவது, மறைந்த விஞ்ஞானி மாண்புமிகு அப்துல் கலாம் அவர்கள் கூறியது போல எமது கிராமங்களை நாம் கவனித்துக் கொண்டால் தேசம் நன்றாகிக் கொள்ளும். அந்த வகையில் சமூக விஞ்ஞானிகளின் காலம் இது. சமூக, பொருளாதார, காலநிலை, மனிதவியல் நலனுக்குத் தலைவர்கள் இனித் தேவையில்லை, நாமே போதும் என்றும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இனி ஒரு விதி செய்வோம். தனி ஒருவனுக்கு உணவிலை எனில் ஜெகத்தினை அழிக்கும் ரௌத்திரம் கற்பித்த பாரதியைப் படிக்கிறோம், கொண்டாடுகிறோம்; செயலிலும் காட்டுவோமே. பொறிகள் பலதாகட்டும். அந்த அக்கினிக் குஞ்சுகளைக் கையாலாகத் தலைமைப் பொந்துகளில் வைப்போம்!

5. பகிர்வு - முடிவுரையாக

எல்லை தாண்டி விட்டேனோ தெரியவில்லை. ஆனாலும் பகிரும் உரிமை உள்ளது என நம்புகிறேன். பனுவலைப் பகிர்வதற்கும் மேலாகச் சென்றதன் காரணம் சமூகத்தின் மீது நான் கொண்டிருக்கும் பேரன்பு. வாசிப்போ, ஒன்றுகூடல்களோ, கற்றலோ, கற்பித்தலோ, மொழிபெயர்ப்புப் பணியோ எதுவெனினும் மையப்புள்ளி சமூகமாக அமைய, அங்கு மக்களின், குறிப்பாக விளிம்பு நிலை மக்களின் நலனும் எதிர்காலமும் பற்றிய சிந்தனை இன்றியமையாததாக அமைவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. அந்த

வகையில், எனது உண்மையான பகிர்வை முன்வைக்கிறேன். கற்றோருக்கும் சமூக செயற்பாட்டாளர்களுக்குமான நேரம் இது. அவர்களது செயற்திட்டங்கள் இன்றைய இளம் சந்ததியினரை நோக்கிய செயற்பாடுகளைக் கொண்டதாக அமைந்தால் சிறப்பு. செயற்திட்டங்களுக்குத் தேவையானவை ஆதார அடிப்படையிலான ஆய்வுகளில் உள்ள முடிவுகளும் பரிந்துரைப்புகளும் தான். ஆழமான வாசிப்பும் அதை விளங்கிக் கொண்டு செயற்படக் கூடிய திறன்களும் தேவைப்படும் கட்டத்திற்குள் செல்ல வேண்டிய தேவை இங்கு எழுகிறது. இங்கு வாசிப்பின் வகைகள், மட்டங்கள், எதிர்பார்ப்புகள் என வாசிப்பின் முக்கியத்துவத்தை முன்வைக்க விரும்புகிறேன். இதில் தான் நான் அறிமுகத்தில் கூறிய யாரால் எப்போது வாசிப்பு அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது எனும் விடயம் வந்து சேர்கிறது. எனது மாணவி ஒருவர் பூனையில் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் இறுதி ஆண்டில் இருக்கிறார். சின்னஞ்சிறு வயது முதல் வாசிப்பைப் பழக்கமாகக் கொண்ட பெண். இப்பகிரலுக்காக அவரது கருத்தைக் கேட்ட போது தன்னை இனங்காணும் பயணத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்ததாகக் கூறினார். மேலும், "நான் தேடும் ஆத்மார்த்தத்தைப் புத்தகங்கள் தந்தன. உத்வேகம் கொடுத்தன. மனித அனுபவங்களின் சிக்கல்களைப் புரிய வைத்தன. எனது போக்கினைப் புடம் போடும் கருவிகள் அவை," எனக் குறிப்பிட்டார். மிகவும் சிறப்பான, அறிவான பெண். வேறு ஒரு கருத்துப் பதிந்த ஐக்கிய இராச்சியத்தில் வாழும் நண்பி ஒருவர், "தீவிர வாசிப்பாளராக இருந்தேன். இப்போ நேரம் தான் பிரச்சினை. ஆனாலும் முடிந்தளவு வாசிக்கிறேன். குறிப்பாக, சரிதைகளும் சுயசரிதைகளும். என் பிள்ளைகளுக்கு இரவு நேரத்தில் நித்திரைக்கு முன்பாக வாசித்ததுண்டு," எனக் கூறினார். இவரும் ஆழமான, அர்த்தமுள்ள போக்கினைக் கொண்டவர்கள் - ஈர் இடத்திலும் நான் பார்த்தவை அவர்களின் முதிர்ச்சியான போக்கு, நிறைந்த மனப்பாங்கு, ஆழ்ந்த அறிவு தரும் நிம்மதியான வாழ்க்கை. ஆக, வாசிப்பின் வகைகள் வாசிப்பின் மட்டங்களைத் தீர்மானிக்கின்றன. அந்த மட்டங்கள் எமது தேவைகளை நிறைவு செய்கின்றன. சிறுவயதிலிருந்து வாசிப்பைப் பழக்கமாகக் கொண்டிருக்கும் ஒருவர் இயல்பாகவே ஆராயும் மனநிலையைக் கொண்டிருப்பதுடன் தீர்மானங்களின் போது ஆதாரங்களைத் தேடிச் செல்வார். ஆதார அடிப்படையிலான ஆய்விலிருந்து எழும் தீர்மானம் எடுக்கும் திறன் (decision making skills based on evidence proved researches) தான் எமது இன்றைய தேவை ஆகும். அதற்கு அடிப்படையானவை ஆழமான வாசிப்பும் கிரகித்தலும். அவற்றைச் சிறுவயதிலிருந்து அறிவுறுத்த வேண்டும். நல் இலக்கியங்கள், எளிமையான ஆக்கங்கள், தரமான ஆவணங்கள் ஆகியவை இதற்கு உதவியாக அமையும். அதில் இளங்கோவடிகள், பாரதியார், சோமசுந்தரப்புவர், மாட்டின் விக்கிரமசிங்க, நாவலர், ரோல் டால், ஜே கே ரோலிங், எனிட் ப்ளற்றன் என ஆரம்பித்து ஆன் ஃப்ராங், ஷெல்லி, பாரதிதாசன், ச்சீன்வா எச்சிபெய், சஜாதா, லக்தாச விக்ரமசிங்க, ஷ்யாம் செல்வதுரை, டான் ப்ரெளன் என வளர்ந்து செக்கோவ், டி எச் லோறன்ஸ், டோல்ஸ் ற்றோய், சிவத்தம்பி, கைலாசபதி, ஜேம்ஸ் ஜொய்ஸ், ஜெயமோஹன் எனப் பயணிக்கும் வாசிப்புப் பழக்கத்தை இயற்கையாக முன்னெடுப்பதாகப் பாடத்திட்டங்கள் அமைய வேண்டும். பெற்றாருக்கும் ஆசிரியருக்கும் அது குறித்த விழிப்புணர்வு இருக்க வேண்டும். அதாவது எதிர்கால முகாமையாளர்களை சிறப்பாக உருவாக்கினால் தலைமைகள் தாமே நன்றாக மாறிக் கொள்ளும். மேடைகளிலும் மேசைகளிலும் முன்வைக்கப்படும் ஆக்கங்களும் அறிவுரைகளும் வெறும் வார்த்தைகளாகவும் கடதாசிகளாவும் மட்டும் நின்று விடாது காத்திரமான நீண்ட கால நோக்கிலான திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு, நேர்மையான அமுலாக்கங்களில் முடியவும் சரிநிகர் சமானமாக வாழவும் வழி சமைப்போம்! இளம்பெண்களுக்கோ அன்றி இளம்பையன்களுக்கோ பொல்லாப்புகள் இல்லா வாழ்வு கிட்டினால் ஆன்களும் பாலச்சந்திரன்களும் ஒலிவர்களும் உருவாக மாட்டார்கள்!

History of our Alma Mater (*Bird's eye view*)

Mrs. Selvi Jeganathan & Mrs. Ambikai Forman

The Peninsula in the northern region of Sri Lanka has the privilege to have Vembadi Girls' High School that has a long rich and constructive history with outstanding achievements. It is one of the oldest schools in Sri Lanka, founded by British Methodist Missionaries – it is just behind a decade and two years less than a bicentric journey.

Dr Thomas Coke, a British missionary and six young ministers left Great Britain from Portsmouth, and after a half year long treacherous sea journey and arrived in Ceylon at Galle, despite losing Dr Coke and Mrs. Ault, the wife of one of the missionaries on the way. These missionaries were sent to different parts of Ceylon including Jaffna, Batticaloa and Matara as a part of their objectives in colonization. The vital junctures are provided in a nutshell:

- 1814** - Rev. James Lynch and Rev. Thomas Hall Squance travelled for 10 days through forests to reach Jaffna and established 'Wesleyan Methodist Mission' on the 10th of August.
- 1816** - 'Jaffna Wesleyan English school' was founded, with Rev. James Lynch as Principal. It was originally located in the present Central College premises.
- 1817** - A Dutch building along Vembadi Road was purchased.
- 1824** - The Dutch building was handed over to the Wesleyan Mission and the school moved to this premises known as 'Vembadi Mission House' (later known as Vembadi Veethi Mandabam and currently Kamaleswary Ponnampalam Block). These premises had a lot of Vembu (Margosa) trees and hence the name.
- 1825** - The records of Jaffna Wesleyan English School states that there were 40 girls in attendance.
- 1834** - The need for a separate girls' school was recognized. The Jaffna Wesleyan English school was renamed 'Jaffna Central School' and a new 'Girls' School' was started in the same premises. This Girls' school was later renamed as Vembadi Girls' High school in 1897. Rev. Dr. Peter Percival, the Chairman of the District and Principal was recognized as the founder of both Jaffna Central Boys School and Vembadi Girls' High School.
- 1938** - The boarding school for females was established with 6 Tamil girls as boarders. Curriculum involved a Christian education which emphasized proficiency in book work and needle work.
- 1868** - The first classroom for the school was built. The Vembu (Margosa) trees were cut but the Girls' School retained the name 'Vembadi' emphasizing the tradition of the indigenous tree.
- 1880** - The school had classes up to 8th standard.
- 1894** - A white school uniform was introduced for students and teachers. English class was formed to prepare students for the Cambridge local examination.
- 1897** - A separate High School was formed, named Vembadi Girls' High School and the first principal, Ms. Ireson, assumed duties.
- 1899** - The school was elevated to collegiate status. The junior and senior Cambridge examinations were introduced and students attained academic distinctions. Some students went overseas for Higher education. Nallamma Tambu was the first successful candidate in the junior Cambridge examinations. Nallamma Williams Murugesu got through the Calcutta Entrance Examination

with First Class Honours topping the girls in India and Ceylon. She later became a doctor and also fought for female voting rights in Ceylon.

- 1904** - The first Old Girls Reunion was organized.
- 1916** - Old Girls Association was formed on the 13th of March.
- 1920** - The first Head Girl - Jane Thamoatham was appointed.
- 1921** - The Third Jaffna Girl Guide Company was formed.
- 1923** - Ms. Scowcroft was appointed as the first Vice Principal.
 - A Netball pitch was laid.
 - Students took part in its first ever play - Shakespeare's 'Taming of the shrew'. This was the first of many successful dramas that the school has produced.
- 1924** - The school was made into a secondary school
 - First Prize giving was held
 - House system was introduced with 3 houses named after 3 past principals
 - Lythe (Purple), Creedy (Green) and Hornsby (Red)
 - The first inter-house netball matches were played
 - Motto for the school "Dare to do right"
- 1925** - First school magazine - 'Torch Bearer' was published.
 - The Literary Association was formed.
 - The Junior Girl Scouts (The Brownie Pack) was formed.
- 1926** - First inter-school netball match was played against Chundikuli Girls' College.
- 1927** - The school Crest was unveiled.
- 1937** - Colombo Branch of the Old Girls Association was started.
- 1938** - Centenary Celebrations were held.
- 1939** - Scowcroft Hall was built. One of the plaques mentions - Old Girls' Association, Colombo Branch.
- 1943** - The school council was revived and school officers were given more responsibilities and control.
- 1947** - First inter-house Physical Training (PT) competition was held.
- 1948** - School elevated to a Grade II school.
- 1949** - Scowcroft (Blue) was introduced as the fourth house.
 - The first native principal, Ms. Mabel Thambiah, was appointed.
- 1950** - University entrance class in Arts stream was started.
 - Parents-Teachers' Association inaugural meeting held.
- 1952** - Vembadi was elevated to a Grade I school.
 - First Native Lower School supervisor, Ms. Vadivelu, was appointed.
- 1954** - First Advanced Level Union Dinner held.
- 1955** - Prefects start to take oath in a solemn installation ceremony.
 - University entrance class in Science stream was started
 - A new building for science laboratories, home science laboratories, geography classrooms and the library was built.

- 1960** - The National Education Bill was passed and Vembadi became a 'Director Managed School'.
- 1962** - Vembadi was recognized as "All Island Girls' school" in the North.
- Ireson Block was converted into the Principal's bungalow.
 - Inauguration of Hindu Association - Saraswathy Pooja was celebrated for the first time.
- 1968** - The school's Western Music Band formed and won at the National competition.
- 1970** - The Mabel Thambiah Block was built, with the assembly hall, classrooms and laboratories.
- 1972** - The primary section of the school was terminated.
- Pre-vocational subjects were introduced into the curriculum.
- 1973** - Saraswathy Block with classrooms and Chemistry Laboratory was opened.
- 1974** - Vembadi Veethi Mandabam was renovated.
- 1976** - The Eastern Music Band was formed.
- Western and Eastern music bands participated in the opening ceremony of Non-Aligned Summit Conference represented by world leaders.
- 1981** - Informal education unit teaching stenography for school leavers was introduced.
- 1983** - Prize giving ceremonies were reinstated.
- 1984** - Became the first Girls' National school in the Northern Region.
- 1986** - Saw the beginning of difficult years for school due to the shelling and bombing in Jaffna.
- School buildings were damaged but Vembadi bravely decided to remain and function.
- 1988** - The three-story 'Ariyamalar Rajaratnam Block' with classrooms was opened.
- Damaged buildings were renovated; laboratories and library received new equipment and books.
 - 150th Anniversary celebrations were held.
- 1995** - Vembadi came to a standstill for the first time in its history, due to the Mass exodus of people from Jaffna.
- 1996** - Vembadi functions temporarily in Chavakacheri Ladies' College from February to May and returned back to the Vembadi premises.
- Vembadi buildings were damaged and lost furniture, equipment, priceless literature and photographic records.
- 1997** - The Mabel Thambiah Block Hall was renovated.
- 1999** - Damaged Vembadi Veethi Mandabam was reconstructed as a three-storey building and renamed the Kamaleswary Ponnampalam block.
- 2000** - A basketball court was constructed.
- 2003** - Rev. Peter Percival block was built, housing the library, the general science laboratory, and Learning Resource Centre.
- 2005** - A beautiful Saraswathy statue was erected.
- 2012** - Three computer laboratories were constructed with the support of the Old Girls Associations.
- 2013** - 175th Anniversary celebrations and Rev. Peter Percival Statue unveiled. It was sculptured by the Art and Design teachers of the school.
- The technology stream of education was introduced.

Important people who managed Vembadi before it became Vembadi Girls' High School

Founder

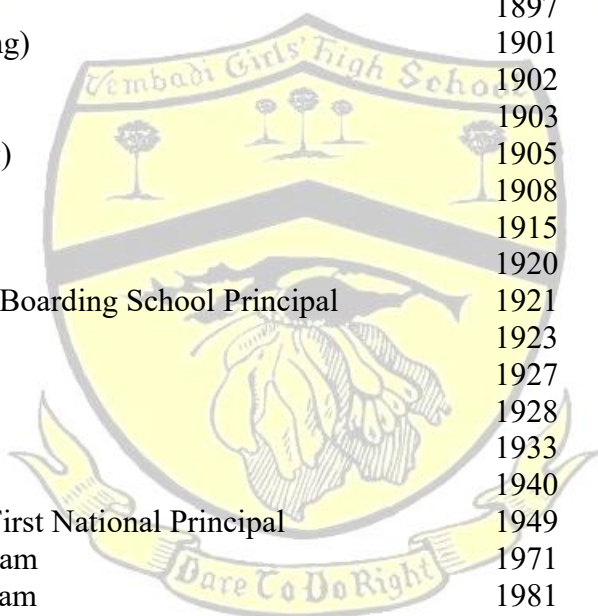
Rev. Dr Peter Percival	1834
Mrs. Percival - Performing Principal	1835
Miss Twiddy - Girls' Boarding School Principal	1839

Performing principals

Mrs. Percival	1841
Mrs. Kilner	1861
Miss Maria Cartwright	1869
Miss Penny	1875
Mrs. Kilner	1882
Miss Merrikin	1887
Miss Annie Stephenson	1889
Mrs. Trimmer - Performing - Boarding school Principal	1902

Principals of Vembadi Girls' High School

Miss E.P. Ireson	1897
Miss Lily Hall (Performing)	1901
Miss Mallinson	1902
Miss Ruth Moss crop	1903
Miss Watson (Performing)	1905
Miss C.B Hornsby	1908
Miss E.A. Lythe	1915
Miss M. Creedy	1920
Miss M.M. Murgatroyd - Boarding School Principal	1921
Miss M. Pickard	1923
Miss E.M. Wilson	1927
Miss E. Scowcroft	1928
Miss M.P. Dore	1933
Miss M.B. Barker	1940
Miss Mabel Thambiah - First National Principal	1949
Miss Padmasany Arumugam	1971
Mrs. Ariyamalar Rajaratnam	1981
Miss Rajeswary Rajaratnam	1989
Mrs. S. Skandaraj	1993
Mrs. Kamaleswary Ponnampalam	1996
Mrs. Venuka Shanmugaratnam	2012
Mrs. Rajini Muthukumaran	2020
Miss Grace Devadayalini Thevarajah	2025

Name of the Houses	Colour	Motto	Year
LYTHE	Purple	Up and On	1924
CREEDY	Green	I Can	1924
HORNSBY	Red	Keep Smiling	1924
SCOWCROFT	Blue	Aim High	1949
THAMBIAH	Orange	Play the Game	1988

வில்லு பாட்டு (2026)

ஆக்கம் - திருமதி ஜயந்தி மஹேந்திரா & திருமதி அம்பிகை .:போமன்

குரு: தந்தனத்தோம் என்று சொல்லியே, வில்லினில் பாட, வில்லினில் பாட,
எல்லோரும்: ஆமாம்

குரு: அருள் தந்திடுவாய் கலைமகளே
எல்லோரும்: அருள் தந்திடுவாய் கலைமகளே!

குரு: சான்றோர்கள் சபை முன்னே, சந்தங்கள் பாடிச் சரித்திரங்கள் கூற வந்தோம்,
எல்லோரும்: ஆமாம், கூற வந்தோம்!

சீடர் 1: சரித்திரமோ??? படிக்கிற காலத்திலேயே சரித்திரம் எண்டா எனக்குக் கொஞ்சம் அப்பிடி, இப்பிடித்
தான்; அப்ப நான் போகட்டே?

குரு: ஐயோ பொறுங்கோ, சரித்திரம் எண்டா, உலக சரித்திரம் இல்ல; எங்கட கொழும்புக் கிளை பழைய
மாணவிகள் சங்கத்திண்ட சரித்திரம் பிள்ளை.

எல்லோரும்: அட அட்டா!!! அப்பிட்யே?

சீடர் 2: அப்ப நல்லது நல்லது. முன்னவரிண்ட வாழ்க்கை சொல்லிச் சென்ற சேதியல்லோ!

எல்லோரும்: சிறப்பு! மகிழ்ச்சி!

சீடர் 3: அப்ப நாங்கள் சின்னவரும் உங்களோட சேந்து கொள்ளிறம்!

சீடர் 4: வில்லெடுத்துப் பாடப் போறம்!! பல்சுவைக் கதை சொல்லி வில்லெடுத்துப் பாடப் போறம்!!!

சீடர் 5: சிரசின் மேலோங்கிக் கரங்கள் குவித்து இங்கே வந்தனங்கள் செய்வோம்!

எல்லோரும்: வந்தனம், வந்தனம், வந்தனம்! தந்தனத்தானே, தந்தனத்தானே, தந்தானே!

குரு: கதை எண்டோன்ன தந்தனத்தானே போடுறியள். இப்ப கேளுங்கோ.

பாட்டு: கதை கேளு, கதை கேளு, PPA ன் கதை கேளு. கட்டுக் கதை இல்ல, ஒட்டுக் கதை இல்ல,
காத்திரக் கதை இது, எங்கட PPA ன்ட கதை இது!

குரு: வேம்படிக்கு வயது 188; எல்லாருக்கும் தெரியும்.

பாட்டு: ஒரு பேரே வரலாறு, அது தானே வேம்படி, வேம்படி..... ஒரு பேரே வரலாறு, அது தானே வேம்படி,
வேம்படி.....

குரு: எங்கட சங்கத்திண்ட அடி முடி தேடக் கொஞ்சம் கஷ்டப்பட்டிட்டம். எண்டாலும் விசாரித்துப்
பாத்ததில எங்கட சங்கம் எங்களுக்கு வயது கிட்டத்தட்ட 88.

சீடர் 6: மெய்யாவோ? எண்ட கொலர் இன்னும் உயந்திட்டிது. சிங்கப் பெண்கள் நாங்கள் வலுவாத் தான்
போறம்.

பாட்டு: சிங்கப் பெண்களே, சிங்கப் பெண்களே அத்துணை சிறப்பும் உங்களுக்கே, நூற்றாண்டை நோக்கிப், போகப் போறம்..... அகிலமே உங்களை வணங்கிடுமே! சிங்கப் பெண்களே, சிங்கப் பெண்களே அத்துணை சிறப்பும் உங்களுக்கே!

சீடர் 7: என்ன? இது என்ன? எனக்குத் தெரியாத விஷயம் இது.

சீடர் 8: Scowcroft அம்மையார் கட்டின Hall; வேம்படிக்கு நாங்கள் போனோன்ன வலது பக்கத்தில் இருக்கிற பென்னம்பெரிய, பழைய கட்டிடம்.

சீடர் 9: அதில அவட தாய் தகப்பண்ட உபயம் எண்டு கல்வெட்டாப் போட்டிருக்கினம். பக்கத்தில் எங்கட சங்கத்திண்ட பேரும் இன்னொரு கல்வெட்டாக இருக்கு.

சீடர் 10: இந்தக் கட்டத்துக்கு அடிக்கல் நாட்டியிருக்கினம் 1939 ல்.

சீடர் 11: அப்ப அங்க பிடிச்சிருக்கிறீங்கள் பொயிண்ட. வெரி கூல்! அவ எங்கட அதிபரா இருந்தவ தானே?

குரு: சரியாச் சொன்னீங்கள். கெட்டிக்காரி,

சீடர் 12: சட்டிச் சோறு சாப்பிட ...

சீடர் 11: இல்லையில்ல, நான் ஸ்கூல்லயும் கெட்டிக்காரி தான்.

குரு: நாங்கள் விஷயத்துக்கு வருவம். எங்கட கொழும்புக் கிளை பல காலங்களாக இயங்குகிறது. இடையில் தடுமாற்றங்கள் வந்தாலும், எங்கட கேள்ஸ், அதை விடாமக் கொண்டு போனவை. 1978 வருஷம் இராமகிருஷ்ண வீதியில் Brighton Hotel இருந்தது. Owner திரு அரியரத்னம்.

சீடர்: ஓ... Pilot Premnath படம் எடுத்தவர் தானே? சிவாஜியும் எங்கட மாலினி : பொன்சேகாவும் நட்ச்சவை.

பாட்டு: இலங்கையின் இளம் குயில் சிவாஜியோடு இசை பாடியதே..... சலங்கையின் ஒலி எனும் சங்கீதம் நடையானதே....., இலங்கையின் இளம் குயில் சிவாஜியோடு இசை பாடியதே.....

குரு: காணும் காணும்; flow விடுபடுது. அந்த அரியரத்னம் Central College ன் பழைய மாணவர்.. அவரிட Hotel ல் தான் வேம்படி ஒன்று கூடல் நடந்தது. திருமதி ஆனந்த நாயகம், திருமதி ராணி ரத்தினம் 'He Comes from Jaffna' என்ற நாடகத்தை நடத்தது எனக்கு இன்னமும் நல்ல ஞாபகம்.

சீடர் 1: இருக்காதா பின்ன... உங்கட மாமியல்லே....

பாட்டு: ஞாபகம் வருதே, ஞாபகம் வருதே, ஞாபகம் வருதே, முதல் முதலாக நான் இணைந்த வேம்படி டே ஞாபகம் வருதே..... பொக்கிஷமாக நான் நினைக்கும் வேம்படி டே ஞாபகம் வருதே.....

குரு: இடையில் கொஞ்சம் பக்கங்கள் காணாமல் போனது கொஞ்சம் கவலை. உத்தரவும் (d)தக்குணவும் செய்திகளில் அடிபட்ட காலங்கள் அவை. நாங்கள் கொஞ்சம் withdraw பண்ணி, பிறகு முன்னேறிப் பாய்ச்சல் தான். 1990 களில் சிங்கப் பெண் வசந்தி ராஜரட்னம், புதுமைப் பெண் சிவாம்பிகை பொன்னம்பலம் போன்ற பழைய மாணவிகள் சிறப்பாகச் செயலாற்றினவை. என்ன செய்தவை எண்டு சொல்லுங்கோ பாப்பம்.

சீடர் 2: எனக்குத் தெரியும், எனக்குத் தெரியும். நான் சொல்லவே? ஆனா காதுக்க தான் சொல்லுவன்; நல்ல தலைவிகளாக இருந்த எண்டு எண்ட அக்கா எனக்குச் சொன்னவ.

குரு: அவட அக்கா மட்டுமில்ல, எங்களுக்கும் அவர்களிண்ட தலைமைத்துவம் நன்றாக விளங்கியது.

சோதனைகளும் நிரம்பிய காலமது எண்டு தான் நான் சொல்லுவன்.

பாட்டு: சோதனை மேல் சோதனை நிறைந்ததடா சாமி, வேதனை தான் வாழ்க்கை என்றால் தாங்காது OGA....

குரு: நிப்பாட்டுங்கோ பிள்ளை... வேம்படி girls க்கு எதுவுமே சோதனை இல்லை, சிரிச்சபடியே எதையும் எதிர்கொள்வினம். தடுமாறின OGA ஐ ஒரு சில பழைய மாணவிகள் கை கொடுத்துத் தூக்கி விட்டினம்.

பாட்டு: அட நண்பியே கையத் தட்டு, புது நம்பிக்கையோட கையத் தட்டு, கொழும்பு OGA ஐத் தூக்கி விடு.

எல்லோரும்: இப்பிடித் தானே?

குரு: அதே தான், அப்பிடித் தான். வசந்தியும் சகுந்தலாவும் தீயாவேலை செய்தவை. பொறி பறக்க வேலை செய்தவை. வீடு வீடாய்ப் போய் lunch ticket வித்து, ஆக்களை ஒண்டு சேத்து, சங்கம் நிமிர்ந்தது. அதுக்குப் பிறகு என்ன நேர் கொண்ட பார்வையும் திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் எண்டு சும்மா ஜெக ஜெக எண்டு அலுவல் தொடருது, இப்ப மட்டும்.

எல்லோரும்: எங்கட seniors கலக்கல் கெட்டிக்காரர் தான்.

சீடர் 3: சொல்லவே goose bums குருவே.

பாட்டு: என்னவென்று சொல்வதம்மா, எங்கட சீனியஸ் சக்தியை... சொல்ல வார்த்தை இல்லையம்மா, எங்கட சீனியஸ் பலத்தை... என்னவென்று சொல்வதம்மா, எங்கட சீனியஸ் சக்தியை... சொல்ல வார்த்தை இல்லையம்மா, எங்கட சீனியஸ் பலத்தை....

குரு: இப்பிடயே தலைவிகள் ஆள் மாறி மாறி batton எடுத்து Ex Co ஓட ஓடியபடியே இருக்கினம், வேகம் கூடுதே ஒழியக் குறையேல்ல கண்டியளோ. சங்கத்திண்ட உறுப்பினர் எண்ணிக்கையும் கூடக் கொண்டே போனது தான் இன்னும் சிறப்பு. ஒரே மகிழ்ச்சி....

பாட்டு: ஹப்பி, என்றுமே ஹப்பி..... கோடை மழை மேகத்தைக் கண்டு, ஆடும் மயில் போல் ஹப்பி, ஆடி வரும் தோகையைக் கையில் எடுத்துக் கொள்ள ஹப்பி, என்றுமே ஹப்பி.....

குரு: அந்த மகிழ்ச்சியோட கமலா தம்பையா தலைவியாகி, யாப்பு எல்லாம் சீராக எழுதி, இன்னொருபடி மேல போய் சங்கத்தை உறுதிப்படுத்தினா.

சீடர் 4: என்ன யாப்போ? Constitution தானே?

குரு: ஓம். அவ்வோட உறுதுணையா தேவி பாலசுப்ரமணியம், சகுந்தலா கிருபா நிண்டவை

சீடர் 5: அவர்களோட அம்ஸா ஸ்ரீகாந்தா, சத்யபாமா சோமசுந்தரம்

குரு: அவயிண்ட பெயரக் கேட்டோண்ண ஒரு பாட்டு வருது

பாட்டு: இந்தப் புன்னகை என்ன விலை, எங்கட இதயம் சொன்ன விலை, அம்ஸா, பாமா உங்கட புன்னகை என்ன விலை? எங்கட இதயம் சொன்ன விலை....

சீடர் 6: கமலா மிஸ்ஸிண்ட செயலாளர் ஜயந்தி மகேந்திராவை விட்டிட்டீங்கள்...

சீடர் 7: அதானே... அவ எங்கடய விட மயக்கும் புன்னகை அழகி.... மல்லிகை அழகி...

பாட்டு: மல்லிகை எங்கள் மனங்கள் மயங்கும் ஜெயந்தி மகேந்திராவின் புன்னகை.....

குரு: சரி சரி, காணும். Miss அமிர்தலிங்கம், பிறகு Mrs தம்பையா ஆனவ. எல்லோரும் பழைய மாணவிகள் மட்டுமில்ல, எங்கட ஆசிரியர்களும் கூட. என்ன ஆளுமை, என்ன மிடுக்கு, என்ன அழகு, என்ன கட்டுப்பாடு.... அவையோட கொழும்புப் பழைய மாணவிகளும் சேந்து கொள்ள, ஒரே அமர்க்களம் தான்.

அடம்பன் கொடி திரண்டாலே மிடுக்கு,

இது நாங்கள் அத்தனை அன்னக்கொடிகளும் சேந்தாச் சொல்லவே வேணும்!

வேம்படிக் கீதம் வளர்த்த அழகு அன்னப் பெண்கள்....

பாட்டு: அதோ அந்த பறவை போலப் பறக்க வேண்டும், இதோ இந்த அலைகள் போல மிதக்க வேண்டும், ஒரே வானிலே, ஒரே மண்ணிலே, ஒரே கீதம் வேம்படி கீதம் பாடுவோம்.... உரக்கப் பாடுவோம்....

சீடர் 8: வேற வரலாறும் சொல்லுங்கோவன்...

குரு: மம்மம், கூட்டங்கள் கிரமமாக நடந்தன

எல்லோரும்: சரி

குரு: அப்ப Frances Road, CSI church ல தான் கூட்டங்கள் நடக்கும். பாசமும் நேசமும் கூடிய பழைய மாணவிகள் சிறப்பாக செயற்பட்டனர். இங்க வந்து சேந்தா எங்கட தலைவி ரஞ்சி துரைசிங்கம்.

பாட்டு: ஆகா மெல்ல நட, மெல்ல நட, மேனி என்னாகும், முல்லை மலர்ப்பாதம் நோகும், உந்தன் சின்ன இடை வளைந்தாடும்.... வண்ணச் சிங்காரம் குறைந்து விடும், ஆகா மெல்ல நட, மெல்ல நட ரஞ்சி துரைசிங்கம்....

குரு: Computers குடுத்திச்சினம் அப்பவே. இந்த இடத்தில் இன்னொரு ஆள் ஞாபகம் வாறா.

சீடர் 9: நான் சொல்லிறன், நான் சொல்லிறன்... அது உங்கட அக்கா ஜெயதிலகராணி ஜெயகுலராஜா.

குரு: ஓமோம், எல்லோரும் சேந்து நிறையக் குடுத்திச்சினம்.

பாட்டு: கொடுத்ததெல்லாம் கொடுத்தார், அவை யாருக்காகக் கொடுத்தார், கொடுத்ததெல்லாம் கொடுத்தார், அவை வேம்படிக்காகக் கொடுத்தார்.

குரு: அப்பிடயே அடுத்த தலைவி வைத்திய கலாநிதி பிரேமினி. அவட Committee யும் சளைத்த ஆக்கள் இல்லை. விபேற்றி தியட்டிரில படம் screen பண்ணி fund raise பண்ணினவை.

பாட்டு: பிரேமினிக்கென்ன அழகிய மனம், கொமிற்றிக்கென்ன இளகிய குணம், சேந்து அள்ளிக் கொடுத்திச்சினம், வேம்படிக்கு..... பிரேமினிக்கென்ன அழகிய மனம், கொமிற்றிக்கென்ன இளகிய குணம், சேந்து அள்ளிக் கொடுத்திச்சினம், வேம்படிக்கு.....

சீடர் 10: அவைக்குப் பிறகு எந்த குழு கலக்கினது?

குரு: எங்கட ஸ்மாற் வக்கீலம்மா நளினி கணேஷயோகம். முயற்சிகள் எல்லாம் அந்த மாதிரி இருந்தது. entertainment க்கு நளினிண்ட வீட்ட நடன சிகாமணிகள் practice செய்ததை மறக்கவே ஏலாது.

பாட்டு: கண்டாங்கி, கண்டாங்கி கட்டி வந்த பெண்கள், கண்டாலே கிறுக்காச்சு மற்றாக்களிண்ட மனங்கள், அந்த டான்சுக்கு மனம் கொள்ளையடிச்சுப் போனதே, அந்த moves க்கு முளை freeze சாப் போனதே, தள்ளி நில்லுங்கோ....

குரு: நளினியின் காலத்தில Computers குடுத்தவ.

சீடர் 11: அவக்குப் பிறகு?

குரு: விமலா கிருஷ்ணபிள்ளை; பிறகு, குணதேவி ராஜரட்ணம். குணம் அக்காண்ட காலத்தில PT Squad costume குடுத்தனாங்கள். இவையிண்ட காலத்தில எங்கட கூட்டங்கள், discussions எல்லாம் வேற லெவெல் கண்டியளோ.

சீடர் 12: அப்ப பாட்டும் அந்த மாதிரி எடுக்கிறது கஷ்டம் தான் என்ன? என்ன செய்வம்?

சீடர்: ஒஹோ... அப்ப அடுத்தது யார்?

குரு: ஷாந்தி வினோதன். அவட விட்டில தான் கூட்டங்கள் நடந்தது. ஒவ்வொரு கூட்டமும் நிறைவாக இருக்கும். காத்திரமாக இருக்கும் சட்டம் படிச்சவ அல்லே. அப்ப எல்லாம் அந்தந்த மாதிரித் தான். சரவனமுத்து ground மண்டபத்தில் ஒன்று கூடல் வச்சம், ட்ரிப் போனம், யாப்பை மாத்தி ஒரு குழு ரண்டு வருஷம் நிர்வகிக்க வழி செய்தவ. scholarship திட்டம் கொண்டு வந்தவ. இன்றுவரைக்கும் கிட்டத்தட்ட 20 வருசமாகத் திட்டம் தொடர்கிறது. நாங்கள் உதவி செய்கிற பிள்ளையள் நல்ல ரிசல்ற்ஸ் எடுக்கினம். பல்கலைக்கழகம் போயினம். ஷாந்திண்ட அக்டிவிட்டீஸ் இப்பிடி அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். ஒண்டுக்கும் பயப்பிட மாட்டா.

சீடர் 1: ஏனெண்டா சரியானதத் தானே செய்யிறா. Dare to do right!

பாட்டு: அச்சம் அச்சம் இல்லை, இது வேம்படி தந்த சிந்தனை, இனிக் காலம் மட்டும் மாற வேண்டும், கட்டுப்பாடு ஏதுமில்லையே, ஷாந்திக்கு அச்சம் அச்சம் இல்லை.

சீடர் 2: ஒஹோஹோ. T shirts, mugs எண்டு ஒரே கலக்கல்ஸ் தான் எண்டும் கேள்விப்பட்டன் உண்மையே?

குரு: உண்மையிலும் உண்மை. அவக்குப் பிறகு... பிறகு....

சீடர் 3: எங்கட ஜெயந்தி மகேந்திரா தலைவி ஆனா.

பாட்டு: வந்தார் மகா லக்ஷ்மியே, எங்கட OGA க்கு ஜயந்தி வந்தார் மகா லக்ஷ்மியே... வந்தார் மகா லக்ஷ்மியே, எங்கட OGA க்கு ஜயந்தி வந்தார் மகா லக்ஷ்மியே...

சீடர் 4: அப்ப தானே வேம்படி ஹொஸ்டலுக்கு கட்டில் குடுத்தனீங்கள்.

சீடர் 5: ஓம், சங்கமாக வேம்படிக்குப் போனம். அது ஒரு அட்வென்சர். Passyalla ல bus breakdown ஆக, இரவிரவா அங்க நிண்டு, களைச்சப் போய் நித்திரை கொண்டு எழும்பேக்க விடிய 5 மணி. மதி கோப்பியோட நிக்கிறா. அப்ப தான் மூளை செய்து வேற வான் பிடிச்ச யாழ்ப்பாணம் போனம் அதுக்குள்ள மதிண்ட husband ஒரு மணத்தியாலத்தில் spot க்கு வந்து, எங்களுக்கும் சாப்பாடு வாங்கித் தந்தது இன்னொரு வில்லுப்பாட்டுக் கதை. Gosh, let me come to the story Gurujji; இன்னொரு சிறப்புப் பெண் செல்வி ஜெகநாதன் ஓட சேந்து, Central College Colombo OBA ஓட இணைந்து Joint Christmas Carols தொடங்கினவ.

சீடர் 6: 18 வருஷம் தொடர்ந்து நடக்கிது. இந்த டிசெம்பர் இரண்டாம் ஞாயிறு வந்தா 19 வருஷம்.

பாட்டு: அன்பென்ற மழையிலே, அகிலங்கள் நனையவே, அதிருபன் வழி செல்கிறோம், போர் கொண்ட பூமியில் பூக்காடு காணவே புகழ் மைந்தன் தோன்றினானே, அன்பென்ற மழையிலே, அகிலங்கள் நனையவே, அதிருபன் வழி செல்கிறோம்

சீடர் 7: எங்கட பொங்கல் கொண்டாட்டங்களை மறந்திட்டீங்கள்.

குரு: ஓமோம், உழவர் நடனம் தான் Cherry on Top.

பாட்டு: நடனம் ஆடினோம், வெகு நாகரீகமாக பொங்கலுக்கு விழா எடுத்து, நடனம் ஆடினோம்.....

சீடர் 8: தமிழ் மாலைகளை விட்டிட்டீங்கள்.

குரு: அப்ப தான் எங்கட நிகழ்ச்சிகள் வெளி மண்டபங்களில் நடக்க ஆரம்பிச்சது. எங்கட கவியரங்கங்களும் விவாதங்களும் நடனங்களும் பேச்சுக்களும் குடுத்த சாப்பாடும் இன்னும் பேச பொருள் தான்.

சீடர் 9: மணக்க சுவைக்க எங்கட கூழ், தோசைத் திருவிழா, அதில எங்கட லாபம், எங்கட பொது சேவை எண்டு திட்டங்களும் விளைவுகளும் விஸ்தரிச்சுக் கொண்டு போனது.

குரு: உண்மை தான். அடுத்த தலைவி வசந்தா அரியசிங்கம்.

பாட்டு: வசந்த முல்லை போலே வந்து, வழி நடத்திய வெண்புறாவே.... வசந்தா நீங்கள் வசந்த முல்லை போலே வந்து, வழி நடத்திய வெண்புறாவே!

சீடர் 10: எல்லாம் டிப் டொப் ஆகக் கொண்டு போனவ. அவட Ex Co வும் அந்த மாதிரி support பண்ணிச்சினம்.

குரு: வசந்தாவிண்ட காலத்தில தான் எங்கட பள்ளிக்கூடத்திற்கு 175வது வருஷம் கொண்டாடினாங்கள். எல்லாம் மஞ்சளாக அலங்கரிச்சு, விருதுகள் எல்லாம் குடுத்து, பெரிய விழாக்கள் செய்தனாங்கள். ஸ்கூள் விசிறறும் செய்தனாங்கள். மூண்டு நாள் விழா அது. Band costume கொடுத்தவை

அவக்கு அடுத்து வந்தவ பேராசிரியை ஷாந்தி செகராஜசிங்கம். விஷன், மிஷன் ஓட அவட பயணம் சுப்பர்.

சீடர் 11: அவட காலத்தில் school visit, கொழும்பே கதைச்ச நாட்டியப் பிரவாகம் நடன நிகழ்ச்சி, Sale, வாழ்வகத்துக்குக் குடுத்த ஐம்பதினாயிரம், outings எண்டு ஒரே ஹப்பிணிங் தான். அவட tenures எல்லாமா 3.

பாட்டு: அனுபவம் புதுமை அவளிடம் கண்டோம், அந் நாளில் இல்லாத சிறப்பான எண்ணங்களே, லாலால, லாலால, லாலால, லாஆஆ, ஷாந்தி அனுபவம் புதுமை!

குரு: பிறகு வந்தவ அம்பிகை :போமன்.

சீடர் 13: அப்ப கிட்டத்தட்ட ப்ரெசெண்டுக்கு வந்திட்டம்.

பாட்டு: அம்பிகை வந்தா, ப்ரொஜெக்டை தந்தா, ரிப்போட் கேக்க தான், கடுப்பு....., அம்பிகை வந்தா, ப்ரொஜெக்டை தந்தா! ரிப்போட் கேக்க தான் கடுப்பு

குரு: Music for Little Hearts, Friendly Netball Tournament, Food sale, Day Outing, Vembadi Day, மற்ற OGAs

ஓட சேந்து கொண்டாட்டங்கள் எண்டு எங்கட வட்டங்கள் இப்ப கொஞ்சம் பெரிசாக வந்திருக்கு. குடுத்தச் சொல்லிக் காட்டக் கூடாது தான். எண்டாலும், சொல்லிறன் லிறிள் ஹாட்ஸுக்குக் குடுத்த 35 லட்சம், கிளிநொச்சி மாற்றுத் திறனாளிகளுக்குக் குடுத்த ஒரு லட்சம் எண்டு எங்கட 88 வருஷ பயணம் உண்மையில சிறப்பானது! எல்லா Old girls ஸும் தாற support க்கு hats off. நன்றி சொல்ல வார்த்தைகள் இல்லை.

பாட்டு: என்னவென்று சொல்வோம் நாம்? எங்கட நன்றிகளை? சொல்ல மொழியில்லையே எங்கட நன்றி சொல்வதற்கு..., Old girls என்னவென்று சொல்வோம் நாம்? எங்கட நன்றிகளை? சொல்ல மொழியில்லையே எங்கட நன்றி சொல்வதற்கு

குரு: இப்பிட்யே எங்கட வல்லமையைச் சொல்லலாம் எண்டா நேரம் காணாது... அங்க பாருங்கோ... வாசுகி மணிக்கூட்டைப் பாக்கிறா..

பாட்டு: ஒரு நாள் போதுமா? இந்த ஒரு நாள் போதுமா வாசுகி? எங்கட OGA பற்றிப் பாட இந்த ஒரு நாள் போதுமா? வாசுகி?

குரு: சரி, சரி நிப்பாட்டுவம். ஆகப் பறை தட்டவும் கூடாது. கொஞ்சம் அடக்கியும் வாசிக்க வேணும் பிள்ளையள். அப்ப... எமது அன்பு வேண்டுகோளுக்கு இணைங்கி வருகை தந்த சிறப்பு அதிதி அம்மணி ருத்ராணி பாலசுப்ரமணியம் அவர்களுக்கு முதல் நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொண்டு,

எல்லோரும்: நன்றி, நன்றி, நன்றி

குரு: வில்லுப் பாட்டைப் பொறுமையாகக் கேட்ட அனைத்து சான்றோருக்கும் திருப்பவும் வணக்கம் சொல்லுவமே?

சீடர்கள் எல்லோரும்: சொல்லலாமே!

பாட்டு: வணக்கம், பல முறை சொன்னோம், சபையினர் முன்னே, சிரங்களைத் தாழ்த்தி! வணக்கம்!

எல்லோரும்: வாழ்க நிரந்தரம், வாழ்க நம் வேம்படி, வாழிய வாழியவே... வானம் அளந்த அனைத்தும் கொண்டு எம் வேம்படி வாழியவே... வாழ்க நிரந்தரம், வாழ்க நம் வேம்படி, வாழிய வாழியவே... வானம் அளந்த அனைத்தும் கொண்டு எம் வேம்படி வாழியவே...

Guru: Mrs. Jayanthi Mahendra

Seedaas:

Mrs. Mathi Raveenrajah

Mrs. Shyamala Jeyakumar

Mrs Vasantha Ariyasingam

Mrs. Amizadevi Srikantha

Mrs. Padhma Suntharesan

Mrs Sugi Thevabalasingam

Mrs Sathyabama Somasundharam

Mrs. Meera Ganeshan

Mrs Gayathri Ravikanth

Dr Sivatharshini Sairam

Mrs. Visahini Vijayarajah

Mrs. Ambikai Forman

Golden Old Third Eye Clicks

STAFF 1965

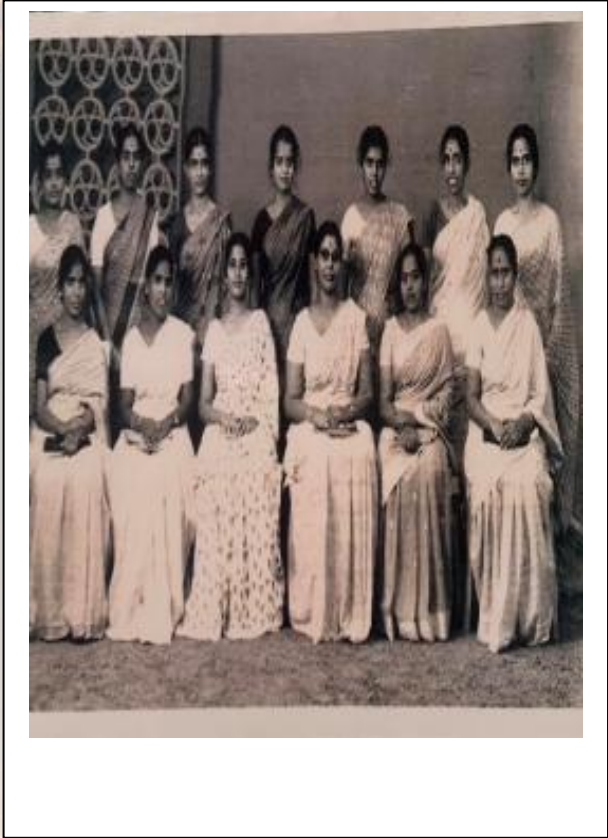
WINNERS OF THE CARNATIC MUSIC COMPETITION 1965

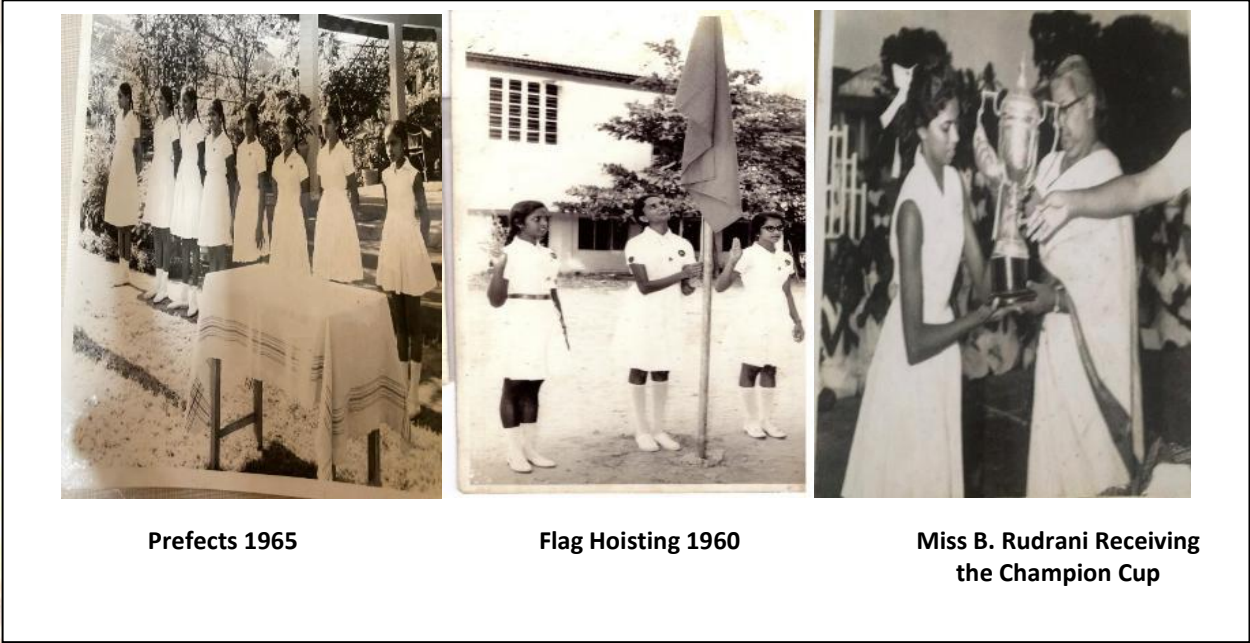
WINNERS OF THE UNESCO DANCE COMPETITION 1965

Staff Members 1980

Farewell to Ms. Mabel Thambiah

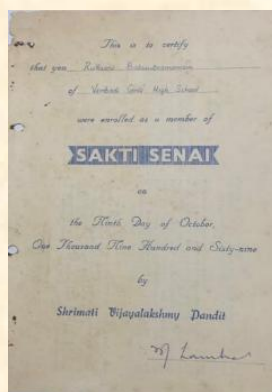
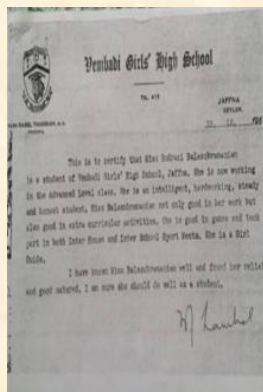
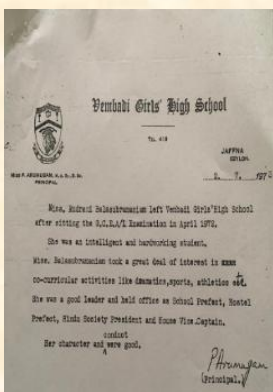
Prefects 1965

Flag Hoisting 1960

Miss B. Rudrani Receiving the Champion Cup

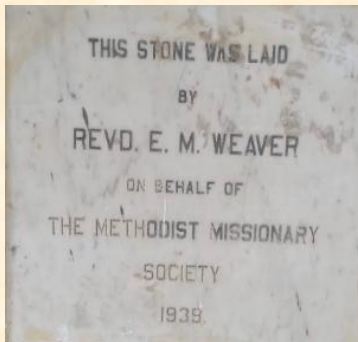

Our seniors (1969) in actions!

Old documents cherished by Rudrani Balasubramaniam and Nalini Ganeshayogan Renowned legal personalities in the commercial capital city of Lanka

Memories cherished at The Association.....

Led by: Mrs. Kamala Thambiah

Mrs. Ranji Thuraisingam

Mrs Sivambikai Ponnambalam

Led by: Dr Premini Ariyaratnam

Mrs. Gunadhevi Rajaratnam

Mrs. Nalini Kaneshayogan

Led by: Mrs. Shanthi Vinothan

Mrs. Jayanthi Mahendra

Mrs. Vasantha Ariyasingam

Celebration of 175th Anniversary of our Alma Mater

Visit to our Alma Mater

Led by: Prof. Dr. Shanthi Segarajasingam

Natya Pravaham

Sale 2023

Reunion Day, March 2022

An event at Saiva Manigaiyar Vidyalayam

High Tea at Hotel Marino 2024

Cuisine for a cause – 2024

Day Out - 2023

Led by: Mrs. Ambikai Forman

Aaraathanai for Late Miss Sarojini Tharmaligam

With VIPs

Kilmisha

Narththavi

Thashiha

Akila Thirunayaki

Vasanthi Rajaratnam

Abirami Kailasapillai

Devi Kanag Balasubramaniam

Friendship Through Sports

2024

2025

**Sisterhood amongst the OGAs in Colombo
(Jaffna Holy Family Convent, Hindu Ladies' College and Vembadi Girls High' School)
and the invitee schools for exhibition matches
(Asian Grammar School, Gateway College International, Ramanathan Girls' College and
Saiva Mangaiyar Vidyalayam)**

Team Arora

Music For Little Hearts (February 28th, 2025)

Humbled to have donated Rupees 3.5 million to The Little Hearts Project (2025, March)

Cuisine for a Cause 2025!

Support from the Media

யாழ். வேம்படி மகளிர் உயர்தர பாடசாலையின் கொழும்புக்கிளை பழைய மாணவிகள் சங்கத்தினர் கடந்த 28ஆம் திகதி, இலக்கம் 5, பொஸ்வெல் பிளேஸ், வெள்ளவத்தையில் மாபெரும் விற்பனை நிகழ்வினை நடத்தினர். சங்கத் தலைவி பேராசிரியை ஷாந்தி செகராஜசிங்கம் தலைமையில் இடம்பெற்ற இந்த விற்பனை நிகழ்வினை ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி கலாநிதி கனக ஈஸ்வரன் மற்றும் திருமதி அபிராமி கைலாசபிள்ளை ஆகியோர் பிரதம அதிதிகளாகக் கலந்து கொண்டு ஆரம்பித்து வைத்தனர். சிறப்பு விருந்தினர்களாக கலாநிதி ஜே. எம். சுவாமிநாதன், பழைய மாணவிகளான பேராசிரியர் ஷாலினி ஸ்ரீரங்கநாதன், சரோ தர்மலிங்கம், மாலா சபாரட்னம், ருத்ராணி பாலசுப்ரமணியம், ஜயந்தி சோமசேகரம் டி. சில்வா, சிவனத்தினி தெய்வசீலன் மற்றும் யாழிலிருந்து பழைய மாணவி சிவசக்தி மகேசன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். சங்கத் தலைவி, செயலாளர் வாக்கி அஜந்தன் மற்றும் பொருளாளர் சுபோ அருள்வாஃசனாடன் செயற்குழு உறுப்பினர்கள் இணைந்து விழாவுக்கு வருகை தந்தவர்களை வரவேற்றனர். பல தசாப்தங்களாகத் தமது பாடசாலையுடன் சகல விதங்களிலும் இணைந்து பயணிக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் தமக்குக் கிடைப்பதைப் பெருமகிழ்வாகக் கருதும் கொழும்புக்கிளை பழைய மாணவிகள் சங்கத்தினர் இந்த நிகழ்வினை மிகுந்த வெற்றிகரமாக நடத்தியமை கண்டிப்பாக விற்பனைக் கூடாரங்களில் இருந்தவர்கள் கூட சங்கத்தின் பொதுநல நோக்கினை சிறப்பாக உள்வாங்கி, ஒருவீத அர்ப்பணிப்புடனேயே பணியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தனர். பொருட் கொள்வனவும் நன்றே நடைபெற்றது. (படப்பிடிப்பு : ஜே.கஜ்வகுமார்)

Sisterhood

Unite Together 2025 - JOGA

The Presidents

Meet up with the President COGA and the Secretary UKOGA

Uduvil Service 2025

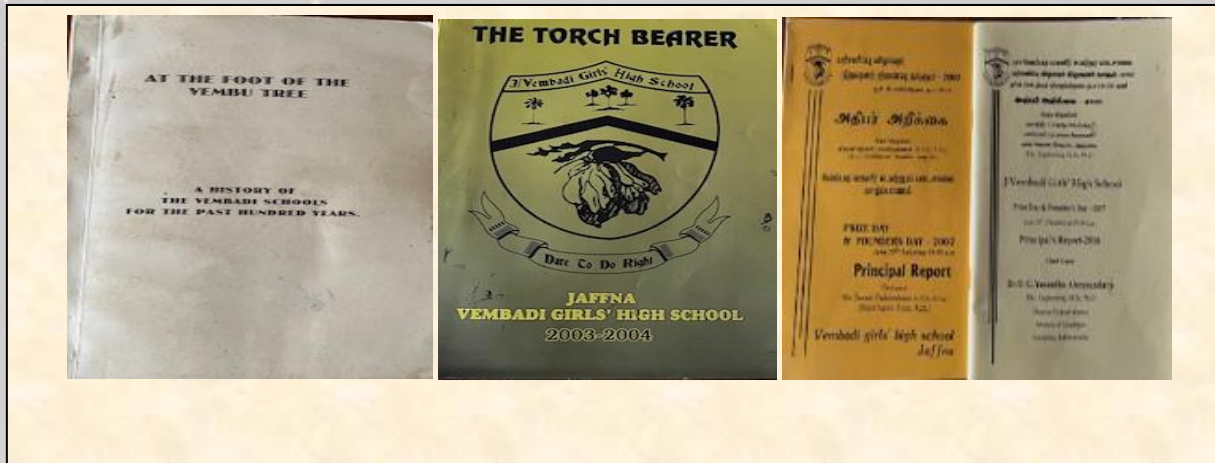

**Convent OGA
Christmas Celebration 2025**

Day out with the Netball players – 2025 (Laya Resort)

The magazines that are preserved by our Association

நன்றி

மனமார்ந்த நன்றிகள்!

பீகன் 2026 உருவாக்கத்தில் உதவிய அனைவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். உரிய நேரத்தில் தாங்கள் நல்கிய சேவை தான் ஓரளவு காத்திரமாக இச் சஞ்சிகை வெளிவரக் காரணமாக அமைந்தது எனில் அது மிகையாகாது. அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் தான் மிடுக்கு. நாம் ஒன்றிணைந்து செயற்பட்டதன் பலன் தான் பீகன் 2026.

வேம்படி மகளிர் உயர்தர பாடசாலையின் பழைய மாணவிகள் நாம் அனைவரும் எப்போதும் மும்முரமாக ஏதோவொரு பணி செய்து கிடப்பவர்களாகவே உள்ளோம். எமது அனுபவங்களும் உணர்வுகளும் சாதனைகளும் ஆளாளுக்கு வேறானவை. எனினும் வேம்படி எனும் மந்திரச் சொல்லால் ஒன்றிணைந்து காணப்படுகிறோம். அதன் தாக்கம் இச் சஞ்சிகையின் அனைத்து பக்கங்களிலும் தெளிவாகப் பதியப்பட்டுள்ளது. எமது சங்க அங்கத்தவர்கள் மட்டுமல்லாது சகோதர சங்கங்களின் அங்கத்தவர்களும் எம்மோடு இணைந்து பணியாற்றியது மகிழ்வானதும் பெருமிதமுமான விடயமாகும். ஆசிச் செய்திகள் வழங்கிய அச் சங்கத் தலைவிகளுக்கும் ஆக்கங்கள் நல்கிய அனைத்து சிரேஷ்ட பழைய மாணவிகளுக்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

குறிப்பாக, எமது சிரேஷ்ட பழைய மாணவிகள் அன்புடனும் அர்ப்பணிப்புடனும் தமது நினைவுகளைப் பகிர்ந்ததாகட்டும்; தமது சாதனைகளைப் பதிந்ததாகட்டும்; அனைத்துமே சிலாகிப்புக்கு உரித்தானவை. அவர்களோடு இளையோரும் இணைந்து பதிந்துள்ள குறிப்புகள் அனைத்துமே ஈர் நூற்றாண்டுக்கு ஒரு தசாப்தம் பின்னுள்ள எம்முடைய பாடசாலையினதும் ஓர் நூற்றாண்டுக்கு ஒரு தசாப்தம் பின்னுள்ள எமது கொழும்புக் கிளை சங்கத்தினதும் பல்வேறு மைல்கற்களைப் பதிந்துள்ளன. வரலாற்றுக் குறிப்புகளோடு சமூக பொருளாதார விடயங்களும் சஞ்சிகைக்கு ஆழம் சேர்க்கின்றன. எழுத்தோடு அக் கால நிகழ்வுகளின் நிழற்படங்களும் என வாசித்து முடிகையில் நிச்சயம் ஏதோவோர் இனிய அனுபவம் அனைவருக்கும் கிட்டும் எனும் நம்பிக்கையுடன் மீண்டும் தாழ்மையான நன்றிகளை அனைவருக்கும் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

விசேடமான நன்றிகள் சங்கத்தின் செயற்குழுவினுக்கு. எப்போதும் எதற்காகவும் எல்லா வகையிலும் நம்பிக்கையோடு பங்களிக்கும் எமது செயற்குழுவினர் பாராட்டுகளுக்கும் அப்பாற்பட்டவர்கள். எனினும் அவர்களுக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

அடுத்த பீகனில், இன்னும் சுவாரஸ்யமாகச் சந்திக்கும் வரை –

ஆசிரியர் குழு – அம்பிகை : போமன், சிவதர்ஷினி சாய்ராம், தயானந்தி கெனத்

கல்லூரிப்பா

இராகம் – ஹம்சத்வனி

தாளம் - ஆதி

மன்னுபுகழ் பரவி ஒளியுறவே
மன்னவனே நினைப் பணிந்திடுவோம்
மனமொழி மெய்யதை வளர்த்திடவே
தினமுமே சித்தியை அருளிடுவாய்

உண்மையிலே உளத்திண்மையிலே
வண்மையிலே மதி நுண்மையிலே
தன் நலம் தவறா தனிப்பெரும் வேம்படி
நன்னல மகளிர் கழகம் வளர்க

தொண்டொன்றே நமது இலட்சியமாம்
கொண்டனம் நட்பு கல்வி ஜெபம்
கண்டனமே செய்வோம் பிழையதனை
கொண்டிலோமே அச்சம் எதுவரினும்

உண்மையிலே உளத்திண்மையிலே
வண்மையிலே மதி நுண்மையிலே
தன் நலம் தவறா தனிப்பெரும் வேம்படி
நன்னல மகளிர் கழகம் வளர்க

